

Sixten Engberg

1907 – 1989

- 1907 Föddes den 13 juli i Hudiksvall.
- 1932 Giftermål med Nanna Pettersson den 20 november.
- 1933 Sonen Sören föds 19 oktober, familjen är då bosatt i Vingåker.
- 1935ca Bosätter sig i Avesta.
- 1936 Dottern Anita föds den 15 april.
- 1942 Sonen Kjell föds den 22 april.
- 1944 Flyttar med familjen till Valsätra, Möklinta. Under åren i Möklinta, 1944-1959, hade Sixten, förutom de utställningar som nämns nedan, ett antal som inte kan tidsbestämmas:
 - By hembygdsgård.
 - Stadshotellen i Arboga och Köping.
 - Folkpartilokalen och Folkets Hus i Sala.
 - Karlstad.
 - Hudiksvall.
 - Tärna folkhögskola (arrangör Västmanlands läns landstings konstråd).
 - Folkets Hus i Grängesberg.
- 1945 Utställning i Excelsiorsalen Västerås (januari), Hotell Royal Härnösand, Hotell Knaust Sundsvall (oktober) och sedan i Avesta (december).
- 1947 Utställning i Västerås i oktober 1947.
- 1949 Utställning i gamla mejeriet i Möklinta i november.
- 1952 Deltar i oktober i en delvis infekterad debatt om konst i Sala Allehanda under Ordet fritt.
- 1953 Resa till Spanien. Sixten gjorde också studieresor till Mallorca, Frankrike, Holland och Schweiz.
- 1954 Utställning i Möklintagården i februari.
- 1959 Flyttar till Sala. Förutom utställningarna som nämns längre ner hade Sixten ett antal utställningar efter flytten till Sala 1959 som inte kan tidsbestämmas:
 - Husmodersföreningens lokal, Krylbo, efter ”utställningar i bl.a. Sockenlokalen i Skogsbo och Avesta den senaste tiden”. Året efter Skogsbo har han utställning i Avesta IF:s lokaler.
 - Sagahuset, Borlänge (”Borlänge har han en gång tidigare besökt som utställare”).
 - Foajén vid Avesta teater: Bengt Ander, Stig Anå, Sixten Engberg, Lennart Lindberg, Karl-Otto Modin och Bertil Herlow Svensson.
 - Samlingslokalen i Åbygdarna, Östervåla.
 - Bibliotekslokalen, Fjärdhundra
- 1960 Lennart Lindberg, Edvard Cederling, John Sköld och Sixten Engberg ställer ut tillsammans i Sala konstförenings regi i Folkpartiets lokaler på Magasinsgatan i november-december.
- 1963 Ateljé i en enrumslägenhet på Magasinsgatan.
Stig Anå, Edvard Cederling, Sixten Engberg, Olle Eriksson, Lennart Lindberg, Erik Lisper, Karl-Otto Modin, John Sköld, Bertil Vidmark och Folke Östlund ställer ut tillsammans i Vallaskolan under Salautställningen.
- 1964 12 Salakonstnärer ställer ut i Aguélimuseets regi under sommaren: Sixten Engberg, Gösta Södergren, Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Edvard Cederling, Olle Eriksson, Folke Östlund, Stig Anå, Bertil Andersson, Bertil Widmark, Karl Otto Modin och Åge Lindbeck.
Deltar i *Salasalongen* 15 – 29 november: Sixten Engberg, Gösta Södergren, Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Edvard Cederling, Olle Eriksson, Dick Holmér, Folke Östlund, Stig Anå, Bertil Andersson, Ove Gidlöf, Karl Otto Modin och Åge Lindbeck.

- 1965 Sixten målar i början av året tobakens historia, "ett dussintal målningar" på en 14 m lång väggfris i Helges Tobak, Drottninggatan, Sala.
9 Salakonstnärer ställer ut i Aguélimuseets regi under sommaren: Sixten Engberg, Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Edvard Cederling, Olle Eriksson, Folke Östlund, Stig Anå, och Karl Otto Modin.
I oktober målar han sex tavlor om vinodling, *Fönster mot södern*, som pryder en nyinredd cafeteria i Lindströms Festvåning på samma gata.
- 1967 Salakunst till vänorten Åndalsnes i Norge: Bertil Herlow Svensson, Lennart Lindberg, Stig Anå, Sixten Engberg, Martin Eder, Karl-Otto Modin, Edvard Cederling, Gösta Södergren, Bertil Andersson, Folke Östlund, Dick Holmér, Christina Eriksson, Bengt Ander, Torgny Östlund, Gustaf Eriksson, Åge Lindbeck och Kjell Eriksson.
- 1968 Utställning av närmare 60 oljemålningar i Folkets Hus, Heby, i oktober. Närmast därefter "kommer Sixten Enbergs konst att visas på en utställning i Umeå"
Vandringsutställning 4 oktober – 17 november i Skultuna, Hallstahammar, Surahammar, Avesta, Norberg och Kolsva anordnad av Bergslagens konstföreningars samarbetsnämnd. Deltagare från Salaområdet är Bengt Ander, Stig Anå, Sixten Engberg, Lennart Lindberg, Karl Otto Modin och Bertil Herlow-Svensson.
- 1969 Deltar i utställningen i Enköping 16 – 23 mars tillsammans med andra Sala-/Hebykonstnärer: Bo Åke Adamsson, Bengt Ander, Edvard Cederling, Sixten Engberg, Ian Hellström, Åge Lindbeck, Lennart Lindberg, Karl Otto Modin, Gösta Södergren, Folke Östlund och Torgny Östlund.
Flyttar sin ateljé till gamla mejeriet.
8 Salakonstnärer ställer ut på lasarettet i Fagersta i oktober: Sixten Engberg, Gösta Södergren, Lennart Lindberg, Olle Eriksson, Dick Holmér, Torgny Östlund, Bertil Andersson och Karl Otto Modin.
- 1970 Julsalong på Galleri Fortuna, Norra Esplanaden: Gösta Södergren, Bengt Kullander, Sixten Engberg, Christer Ljunggren, Folke Östlund, Åge Lindbeck och Lennart Lindberg.
- 1974 Deltar i *Dagens Salakonstnärer* i Komministergården vid Jubileumsutställningen 1974. Samtliga deltagare: Bo Åke Adamsson, Assar Blidmo, Sixten Engberg, Edvin Eriksson, Olle Eriksson, Gustav Eriksson, Gudrun Öman, Folke Östlund, Åge Lindbeck, Ove Gidlöf, Annika Maria Hedermo, Barbro Jones-Hellstrand, Dick Holmér, Lennart Johansson, Edith Johansson, Bengt Kullander, Lennart H Lindberg, Mikael Liljeqvist, Karl-Otto Modin, Rolf Paulsson, Carl Olof Pettersson, Inga-Lisa Stadling, Bertil Söderberg, Gösta Södergren och Mara Zwaigsne.
- 1982 Utställningen på Aguélimuseet med Johan Tibbelin, Carl-Olov Pettersson, Anick Baron, Gudrun Folker, Margaretha Björdin, Rolf Paulsson, Bo Svärd, Bertil Andersson, Olle Eriksson, Bo Åke Adamsson, Sixten Engberg, Gösta Södergren, Bengt Kullander, Inga-Lisa Stadling, Kåge Bergman, Lena Nessle och Karl Otto Modin.
- 1989 Avlider 1 juli i Sala.

Anita Gustavsson, f 1936, och Kjell Engberg, f 1942, barn till Sixten Engberg, berättar vid träffen i studiecirkeln den 11 november 2014:

Anita: Vi flyttade till Valsätra i Möklinta 1944. I Avesta hade han varit frisör, men en yrkesskada bidrog till att han bestämde sig för att bli konstnär på heltid. Och så blev det till långt efter pensioneringen.

Mitt första minne av Möklinta var bananer! Vi hade det förstås knapert, så det var en stor upplevelse. Kriget var i det närmaste över och man kunde få in bananer igen till Sverige.

Men jag minns att jag inte ville flytta till Möklinta. Jag grät. Jag var åtta år och det var en stor omställning att komma från en stad till en stuga på landet. Vi bodde i en liten timmerstuga – ett torp – och det fanns ett uthus med ett stort rum och fönster där pappa Sixten inrättade en ateljé.

Han hade sin intensivaste utställningsperiod under senare delen av 1940-talet och hela 1950-talet. Det gick bra. Det var egentligen inte några svåra år. Han sålde bra. Jag minns inte var han ställde ut, men han var mycket på resande fot och om man läser tidningsurklippen så var han i Västerås, Avesta, Köping, Karlstad, Sundsvall, Härnösand och flera andra ställen. Strömstad på somrarna.

Sixten Engberg, *Gammeltallen*, tusch 30 x 20 cm.

Kjell: Detta är det absolut äldsta konstverket bevarat av Sixten. Jag har inget årtal men han sa själv att han gjorde den i sin ungdom (inramningen med glas kostade 2.50 kr enligt baksidan). Alltså långt innan han gick över till att bli konstnär på heltid. Den är i tusch 30 x 20 cm och benämnd "Gammeltallen". Man ser här att stilen grundlades tidigt för det blev mycket landskapsmålningar sedan.

Kjell: När vi flyttade till Sala hade Sixten, före mejeriet på Norra Esplanaden, en ateljé på Magasinsgatan 13, på andra sidan gatan räknat från konstföreningens utställningslokaler i Folkpartilokalen. Sixtens ateljé var i Thelins hus på andra våningen. Det hade troligtvis varit tandtekniker förut i den lokalen.

I Rosshyttan fanns det en åkare med en stor svart Volvo-droska och med en ramp baktill. Sixten hade en låda för konst avpassad till utrymmet inne i bilen och en låda anpassad till rampen. Med den åkte de runt till olika utställningar.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 70 x 37cm.

Anita: Jag satt modell ibland, men det var alltid med kläderna på! Som porträttmålningar. Han tyckte om att måla 'madonnor'.

Det finns en målning från när Kjell var fem år och var modell utan kläder. Han står med ryggen till och leker med en segelbåt. Den målningen var med på en utställning i Örebro eller Karlstad. Då kom ett äldre par in. Gubben gick med käpp. Damen med lornjett gick kritiskt granskande från målning till målning och utbrister: "Nää – det finns ju inga kända motiv!" Då pekar gubben med käppen i rumpan på målning föreställande Kjell: "Är inte det här ett känt motiv!!"

Kjell: En annan anekdot som Sixten ofta berättade: Vid en utställning gick en dam och tittade på tavlorna och fastande slutligen vid ett konstverk. Hon tittade länge och ingående på tavlan. Sixten gick fram till damen och undrade om det var något han kunde hjälpa till med.

”Ja”, sa damen, ”det är en sån fin ram, men jag hade tänk mig en annan plansch.”

Sixten Engberg, relief 40 x 20 cm.

Kjell: Det är en riktig ros i botten, sedan är den behandlad med lim, gips eller liknande – jag vet inte riktigt hur blandningen var, men den blev hård. Han kunde forma den innan den torkade. Sedan lade han på en slags silverpatinering. Enligt en artikel i Sala Allehanda biter inte ens en kniv på reliefen. Jag har en tistel som han gjorde på samma sätt med:

Sixten Engberg, målad relief 1970, 50 x 20 cm.

Sixten Engberg, målad relief 70 x 88 cm.

Han hade också nylonstrumpor som han la i sin limblandning. Formade massan med strumporna på en pannå, lät det torka och patinerade.

Johnny Ekman: Det finns i Möklintagården ett Engbergrum, som iordningställdes av Lennart Parknäs för ett tiotal år sedan, med 10-15 tavlor av Sixten. Ni, Anita och Kjell, skänkte en hel del tavlor dit. Då fanns det redan några målningar där av Sixten. Den första, ett Gotländskt motiv med tallar, fanns troligtvis redan vid invigningen 1953 eller köptes in när Sixten hade en utställning i Möklintagården 1954. Den minns jag från min barndom, då Möklintagården var samlingsplats för bio, revyer, föredrag m.m.

Sixten Engberg, målad relief 43 x 66 cm. Engbergrummet i Möklintagården.

Den här är gjord med enbart limblandningen.

Sixten Engberg, målad relief 59 x 35 cm. Engbergrummet i Möklintagården.

Sixten Engberg, *Dans i de saligas ängder*, målad relief 47 cm Ø, Engbergrummet i Möklintagården.

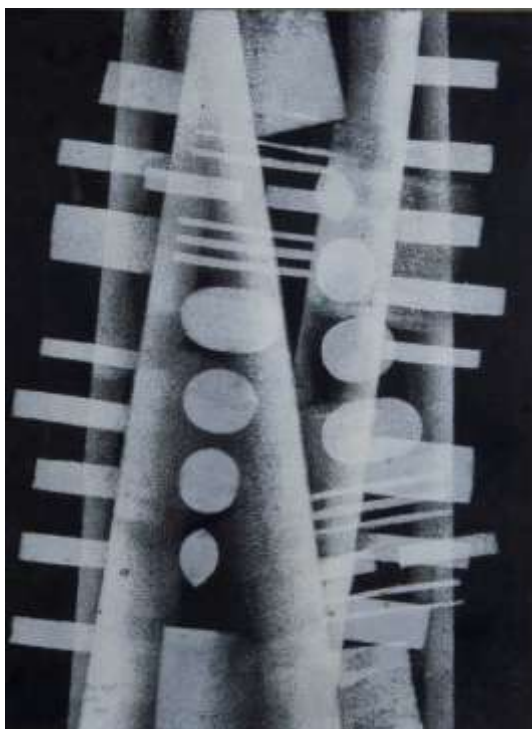

Sixten Engberg, *Fossiler, Gotland*, målad relief 43 x 66 cm.

Sixten Engberg, betong 21 x 15 cm.

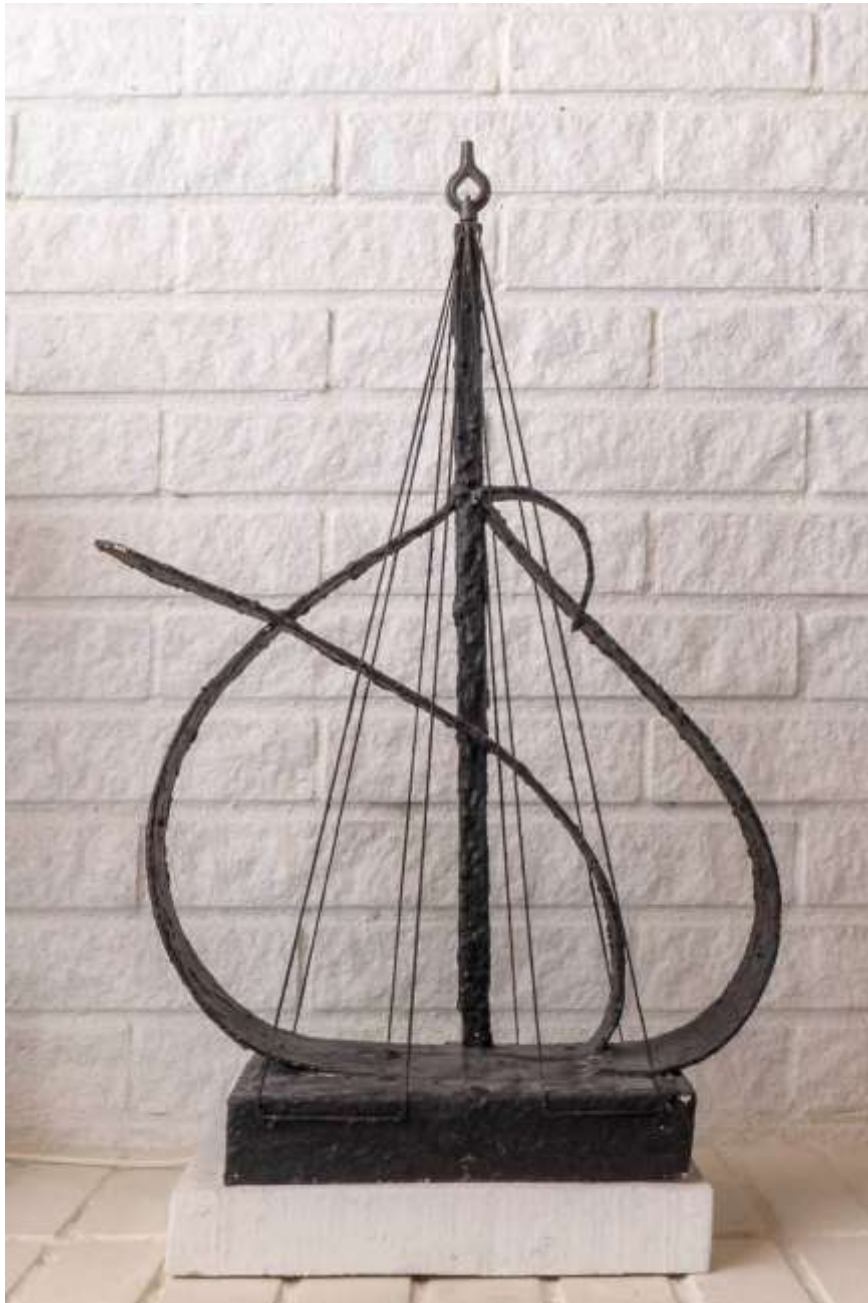
Kjell: Den där kommer jag ihåg hur den kom till. Vi var i Mellbystrand där Bertil Herlow hade en fin stuga och vi var där nere några dagar i början av 60-talet. Sixten var ute i trädgården och hittade ett betongblock. Han satt där med en kniv och formade blocket ett par dagar. Han tog med den hem och nu finns den hos mig.

Sixten Engberg, 70 x 50 cm.

Kjell: Den här gjorde han med schabloner och en svamp och styv pensel som han ströpplade med. Det tillhörde ett av hans många experiment men han återvände alltid till oljemåleriet. Han var nog påverkad av Bertil Herlow Svenssons konst och ville prova något nytt. Han gjorde flera liknande, men den här tycker jag är den bästa.

Till hans experimenterande hörde också att han försökte framställa reflexfritt glas. Han lyckades också ganska bra, men det blev aldrig någon massproduktion av det.

Kjell: Det här är en skiss eller modell i papp till en tänkt skulptur i metall.

Johnny Ekman: Bertil Söderberg, som var med i konstnärskollektivet på mejeriet, berättar att Sixten alltid satte igång sin bandspelare när det kom någon som han endera kunde sjunga och spela för eller tillsammans med. Eller att det var någon diskussion bland konstnärerna på mejeriet som han ville föreviga. Vi har fått låna en hel kasse med rullband och kassetband av Bertil Söderberg som han lovade Sixten att ta hand om. Vi ska försöka få fatt på en rullbandspelare och gå igenom alla banden för att få fram ljudillustrationer som är intressanta för vår studiecirkel *Avlidna Salakonstnärers Sällskap*.

Dick Holmér: Sixten frågade mig en gång: "Känner du Pugh Rogefeld?" Jaa, sa jag. "Det är jag som har lärt honom spela gitarr!" Så om det kan finnas någon upptagning bland alla banden med Sixten och Pugh, så kanske föreningen (*Avlidna Salakonstnärers Sällskap*) kommer på grön kvist!

Sixten Engberg, pastell 40 x 46 cm.

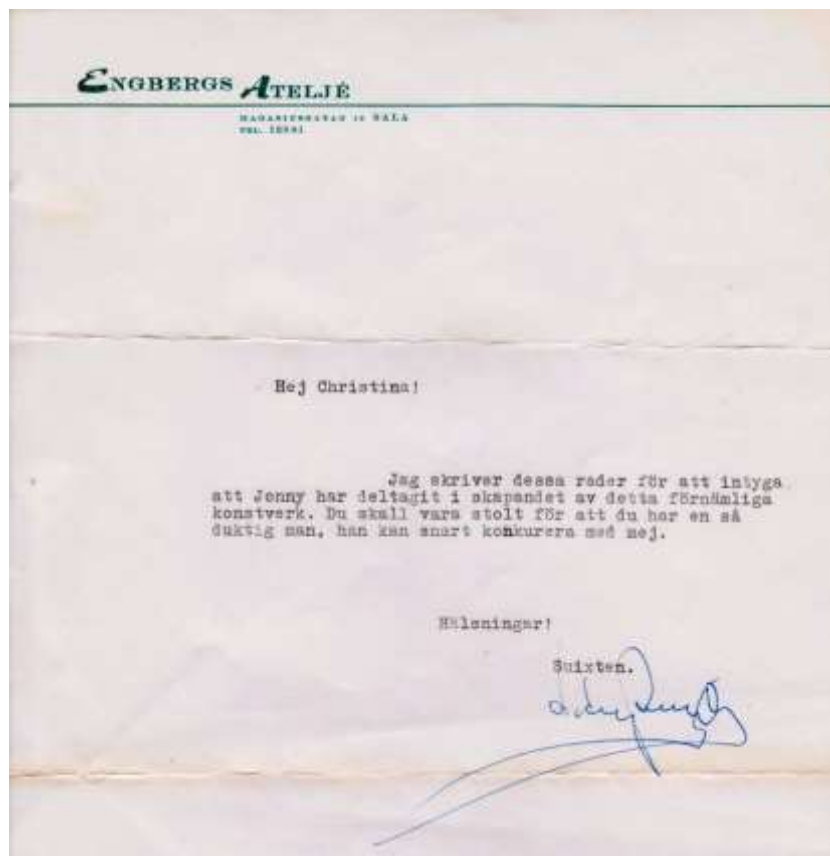
Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 60 x 102 cm.

Johnny Ekman: De här två målningarna, en oljemålning och en pastell, har föreningen *Avlidna Salakonstnärers Sällskap* fått av en gammal dam som flyttade och inte hade plats för tavlan i sin nya lägenhet. Tanken är att vi i föreningen skall kunna ha en permanent utställning på Ångbageriet med inlånad konst och konst vi fått som gåvor.

Sixten Engberg-Johnny Ekman, oljemålning på pannå, 60 x 120 cm.

Johnny Ekman: Den här målningen är rolig. I nedre högra hörnet står det: "Johnny Ekman, Elevarbete hos Sixten Engberg". Jag gick en kort tid hos Sixten för att lära mig måla i början av 1970-talet. Den här målningen gick till så att Sixten först, utan förlaga, skissade upp målningen med tunn svart oljefärg. Sedan stod han till vänster och målade terräng, björkar, lada, stenbron, vatten och himmel på vänstra halvan. Jag låg steget efter och härmade hans sätt att måla – färg, teknik o.s.v. – på högra halvan. Under tiden berättade han om hur han gjorde de olika momenten. Grenarna t.ex. förstärkte han med en svart tuschpenna. Vi "möttes" alltså i mitten. Kanske fick jag skissa högra halvan också – jag minns inte, men den ser lite försiktigare ut än den vänstra halvan, så det kanske var så. Brevet nedan sitter på tavlans baksida.

Kjell: Han målade nästan aldrig av något eller med någon modell. Var aldrig ute i naturen och målade. Han var på Gotland under sin militärtjänstgöring och när han kom hem målade han många gotlandsmotiv fritt ur minnet. Samma med Spanien – ett helt år efter det han kom hem blev det i stort sett bara spanska motiv.

Johnny Ekman: Han tecknade upp bilderna med förtunnad svart oljefärg oftast på en pannå som han grundat själv. Mycket av uppteckningen finns sedan kvar i den färdiga målningen. I recensionerna fick han ofta beröm för sina fint hållna färgkombinationer.

Dick Holmér: Jag minns Tobakens historia i Helges Tobak på Drottninggatan 13. Målningarna satt uppe mot taket.

Anita Gustavsson: Vi tror att de hamnat hos någon i Köping när vi letade efter tavlorna i samband med att Engberggrummet ställdes i ordning i Möklintagården. Men vi fick aldrig någon klarhet i det.

Information efter träffen: Tavlorna om tobakens historia finns i privat ägo i Köping. Vår förhoppning är att vi ska kunna låna dem för visning på Ångbageriet en månad under 2015. (Blev verklighet under maj 2015).

Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 122 cm.

Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 122 cm.

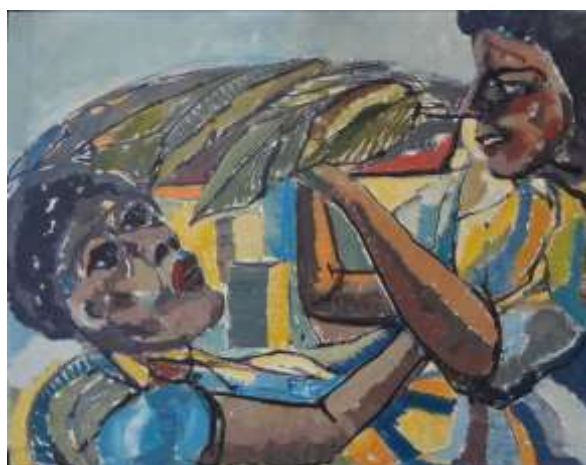
Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 120 cm.

Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 78 cm.

Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 122 cm.

Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 78 cm.

Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 120 cm.

Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 122 cm.

Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 122 cm.

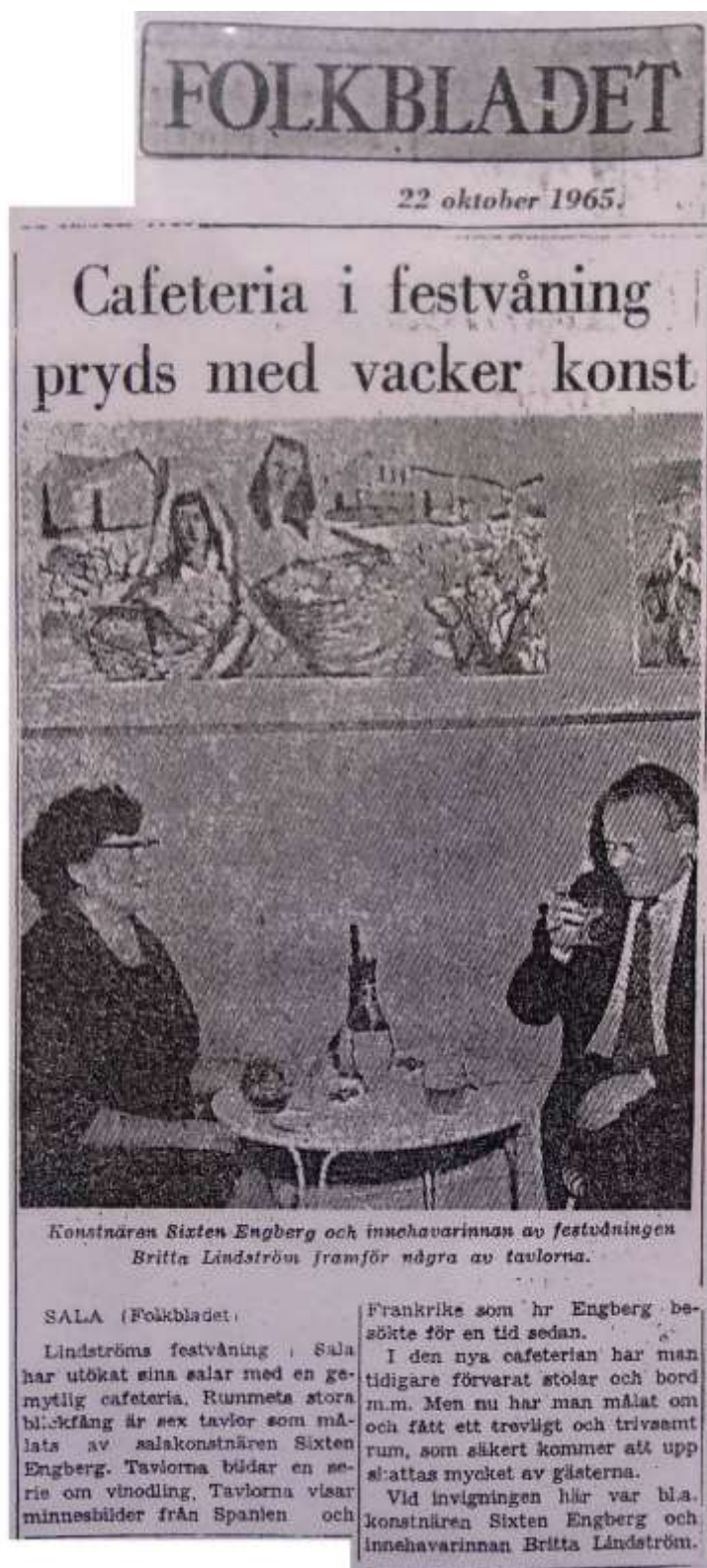
Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 122 cm.

Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 122 cm.

Sixten Engberg, ur sviten om tobak, oljemålning på pannå 61 x 84 cm.

Britta Lindström

Dick Holmér: Jag har också sett målningarna om vinodling som hängde i Lindströms Festvåning i ett särskilt rum.

Sixten Engberg, *Fönster mot södern*, oljemålningar på pannå, 60 x 60/82/122 cm.

Gunnar Carlborg, Märsta, i april 2016: Britta Lindström var min faster. Jag och min fru fick de här målningarna av Britta när vi köpte huset i Märsta 1972. Så de finns nu i vår gillestuga. Fast vi har alltid kallat sviten för Vinskölden.

KONST

I övre gillesstugan i Excelsiorhuset utställer Sixten Engberg från Möklanda denna vecka oljemålningar. Engberg är av utställningen att döma en allvarligt sökande målare med en påtaglig färgglädje. Han lyckas därför bra med stillben och blomstermålningar, där han kan få sätta in en glad och odämpad färgglimt, samt motiv som *Höstfärger* och *Höst* eller höstliga bilder från fjällvärlden, där naturens egna lysande färger inbjuder att utnyttja palettens alla möjligheter. Hans känsla inför motivet är också i förening med en viss experimentlust märkbar. Man finner därför också sinsemellan så olika dukar som *Morgon vid Pakkobäcken* eller *Vägen till Åreskutan* och motpolen *Färgsymfoni*. I den först nämnda möter man en i kraftigt markerade ytor uppbyggd klippblocksanhopning i en för övrigt väl sammanhållen målning, i den sistnämnda kan man endast ana en kontur bakom höstfärgerna. Ett likartat motiv ligger bakom *Vattenspegeln*, där båda dessa riktningar på ett lyckligt sätt mötas. En god målning. Engbergs färgglädje kan slå över i vissa målningar, men den kan också dämpas ned som i den väl komponerade, kraftigt målade men på alla sätt måttfulla och avstämde blomstermålningen *Blåippor*.

Utställningen, som hålles öppen över söndagen, förmedlar bekantskapen med en ny och i många fall intressant målare med västmanländsk anknytning.

KONST

Sixten Engberg

är en ung konstnär från Salatrakten, som nu för första gången framträder inför Upsalapubliken med en utställning på Stadshotellet under fredag, lördag och söndag. Utställningen öppnades i dag kl. 11 och hålles öppen till kl. 22. Den omfattar 36 oljemålningar med motiv från olika trakter av vårt land, som konstnären lärt känna under sin beredskapstid, han har nämligen varit inkallad under så gott som hela kriget. De flesta motiven är från Gotland, Jämtland och Hälsingland. Förutom landskapskildringar finns ett flertal stilleben och några modellstudier. Det utmärkan-

de för målaren är en lyrisk uppfatt-

ning i ett flertal tavlor. Trots en utpräglad färgdyrkan får hans motiv oftast en balanserad komposition, och hans personliga färg kommer fram i de diffusa och luftiga penseldragen. En utsökt nyans vilar över *»Marsdag med töväder»*, med sitt smältande skidspår, fuktiga luft och mörka skuggor gör den ett verkligt levande intryck. En liten tavla, där konstnärens färgkänsla sprungit ut i full blom, är *»Höstfärger»*, där man riktigt förnimmer de *»brinnande»* träden och den döende sommaren. I utställningen återfinnes flera kända motiv från Hudiksvall, som han gästade i fjol sommar med pensel och palett.

Det är inte första gången som Engberg nu utställer sina tavlor, han har tidigare haft lyckade utställningar såväl i Karlstad som Västerås, och även om exposén i Hudiksvall inte är av något större format är den väl värd ett besök.

Håkan.

Konstutställning i Köping.

På Stadshotellet utställer f. n. konstnären Sixten Engberg, hördig från Salatrakten.

Kollektionen är ojämn, även om en viss genomgående stil kan spåras i det mesta. Engberg håller sig med förkärlek till varma, gärna rödaktiga toner, men allt emellanåt kommer den gula färgen att stå som ett utropstecken på hans palett. Bäst är han i några sobra, beslöjade saker, där man inte lika starkt som annars känner behovet av en starkare formgivning.

Den renodlat måleriska *»Höstackord»*, *»Värsymfoni»* och *»Gula björkar»* synes målaren som toppunkterna i den Engbergska kollektionen. Han uppnår här en helhetston, som binder samman de olika planen till ett helt. *»Blommen i fönstret»* är prov på ett utomordentligt fint luftmåleri, även om själva blommans röda skimmer verkar väl starkt accentuerat. Mera fast i formen är han i *»Småstadshamn»*, som är roligt och friskt karrikerad. En rå gul ton ger en lätt bismak åt de eljest goda *»Fiskeläget, Gotland»* och *»Badsället»*.

Sixten Engberg är ingen berömd konstnär, men han är en konstnär, som arbetar tåligt i förvissning om, att han har någonting att säga med sitt måleri. Somliga kommer att kalla honom modernist, men man behöver aldrig betyda hans konstnärliga ärlighet.

Masaryk.

Från Möklinta-tiden 1944-1958

Konst

Välbesökt Engberg-utställning.

Möklintamålaren Sixten Engberg har under veckohelgen haft en utställning på "hemmaplan". Ett 40-tal av hans senaste dukar har funnits till beskådande i Möklintagården och publikintresset har varit stort. Bortåt 1.000-talet personer räknar hr Engberg med har besökt utställningen, bland dem en hel skolklass.

För den som inte följt utvecklingen i Engbergs måleri och som till yttermera visso är stor amatör på området är det kanske svårt att yttra sig vederhäftigt om hans konst. Motiven till de flesta av dessa senare tavlor är hämtade från Syd-Europa, från södra Frankrike och Mallorca. Dessutom förekommer några ej rumsbestämda stilleben och ett par tre svenska landskap.

Ett gemensamt drag i många av hr Engbergs tavlor är färgvalet. Han tycks ha en viss förkärlek för ljus-blå-gröna nyanser. Många gånger kan denna färgkombination tyckas originell men man kan inte komma ifrån att den gör sig utmärkt. Om det beror på motivet eller på den som håller i penseln låter vi vara osagt.

Sixten Engbergs tavlor är ganska lätta att förstå. Det behövs inga bruksanvisningar som talar om vad de föreställer, något som den stora allmänheten säkert uppskattar men som kanske är en vagel i ögat på "stora" konstnärer. Men för en köpare är det viktigt av ett visst värde vilket som är upp och

Konst

KONSTUTSTÄLLNING I By

I By hembygdsgrd var i söndags konstutställning konstnären Sixten Engberg, klinta, som utställare.

Märkbart är att den stora mänheten börjar få upp ögon för konst, och det är därför in förgäves när någon målare kommer till By och visar sina alster. Söndagens utställning i Hembygdsgrden var inte den första på platsen och det är att hoppas att flera följer.

Utställaren, Sixten Engberg, är hälsing till börden och född i Hudiksvallstrakten. Sedan några år tillbaka är han dock bosatt i Valsätra i Möklinta. Han var tidigare frisör till yrket, men som han hade en utpräglad fallenhet samt intresse för målning övergav han tvål och borste och valde att helt ägna sin tid åt pensel och palett. Och det är inte utan framgång. Han har en ganska omfattande produktion bakom sig samt ett flertal utställningar på olika platser i Mellansverige. Företrädesvis är det landskapsmåleriet han ägnar sig åt, och det är tydligt att han är en stor naturälskare. Han målar i mjuka färger och allt är hållet i en sober stil.

Förutom landskapsmotiv från Mellansverige visades även ett flertal motiv från västkusten. Originellt och tjustigt var grändmotiv från Gamla stan i Stockholm.

Hr Engberg fick sälja en hel del vid sitt bybesök. Bl. a. inköptes för By kommuns räknning några tavlor, vilka skall placeras i skolorna.

Konst

Engberg-utställning i Möklintagården

Möklintakonstnären Sixten Engberg, som i höstas hade stor framgång med sina tavlor vid den utställning som han anordnade i Sala, kommer att under lördagen och söndagen 20-21 febr. utställa 45-talet arbeten i Möklintagården. Bland tavlorna märks ett antal dukar från Engbergs spanska resa i fjol samt en del med motiv från våra egna nejder. Engberg torde för de flesta vara välkänd och allmänt känd att en presentation av honom är onödig. För dem som emellertid inte haft tillfälle att närmare följa honom den senaste tiden — för något år sedan hade han en mycket uppskattad utställning i Möklinta — kan upplysas att hans konstnärsskap beskriver en vacker kurva uppåt. Engberg har mönat anmärkningsvärt och ett besök i den trivsamma bygdegården under lördagen och söndagen kan rekommenderas på det livligaste.

TRE KONSTNÄRE

Sixten Engberg, Göte Hejnborg och Nils Öberg har i. n. en del oljemålningar utställda på Hotell Royal i Härnösand.

Sixten Engberg intresserar mest. Han är lyriker och hans produktion går i en drömsk pastellton. Han ser på naturen på ett uppfriakande originellt sätt och många av hans naturskildringar rymmer starka stämningssvärden. Ett par stilleben är utförda med stillkänsla och känslighet. Priserna är inte heller avskräckande.

Göte Hejnborg lyckas inte bra med penseln med bättre men kniven. Han har några bra fjällmotiv, där maneret kommer till sin rätt, när det gäller att fånga den karga storslagenheten.

Nils Öberg slutligen var representerad vid en utställning i Härnösand häromåret. Han har inte förändrat sig sedan dess. Han är den verkliga sluggern när det gäller färgerna, som stå råa och hårda mot varann med påföljd att det inte finns tillstymmelse till luft över landskapen, som ger intryck av kallt och dött månlandskap. Målarglädjen finns men Öberg har mycket att lära. Det förefaller däremot som om träsnideri skulle passa honom bättre.

G. N.

F. d. Avestabo utställer oljemålningar.

Konstnär Sixten Engberg, Mökinta, tidigare i flera år bosatt i Avesta, planerar en utställning i Avesta av sina oljemålningar. Meningen är att utställningen skall anordnas före jul.

Hr Engberg har nyligen haft en utställning i Härnösand tillsammans med två andra konstnärer, Göte Heineborg och Nils Öberg. Han fick där vid vackra lovord i ortspressen. Härnösands-Posten skrev: Sixten Engberg intresserar mest. Han är lyriker och hans produktion går i drömsk pastellton. Han ser på naturen på ett uppfriskande originellt sätt, och många av hans naturskildringar rymmer starka stämningvärden. Ett par stilleben är utförda med stilkänsla och känslighet.

Avesta-Posten
30 okt. 1945

Utställning på KFUM.

I lilla Excelsiorsalen utställer Sixten Engberg ett 40-tal oljemålningar, de flesta landskap och stilleben. Några få medtagna figursaker äro i allmänhet svaga i teckningen utan att äga den färg som skulle kunna motivera bristerna i formgivningen. Högst här Engberg i en del landskap, i synnerhet i de med mera bred pensel målade, där han stundom når vackra, väl avstämde färgtoner.

Utställningen hålles öppen även i afton.

Västman. läns Tidning
22 jan. 1945.

Konstnytt på Knaust

Två trappor upp på Knaust utställa t. o. m. söndag tre konstnärer en samling målningar i olja. Någon enhetlighet i stil och lynnen är det emellertid icke fråga om.

Sixten Engberg rör sig med ringa variationer i formatet. Sitt bästa ger han nog i de stiliserade landskap, han framställer i en dämpad färgskala och som icke saknar en viss suggestiv karaktär. Åtskilliga stilleben gå också för sig, men några upphängda nummer, naked lägga just icke mycket till konstnärens växt.

Göte Heineborg rör sig inom ett begränsat motivområde av fjälltrakter och andra slags landskap. Av 21 tavlor äro endast två målade med pensel, alla de övriga äro utförda medelst kniv. Det är ju en smaksak, om man finner det grillriga i tekniken tilltalande eller ej. Till själva utförandet kan man ställa sig villvillig, och motiven tilltala tydligen köparna, om man får döma av en del röda lappar.

Fjäll och blått vatten dominera Nils Öbergs motivvärld, och hans tavlor äro utförda med en mörk must i färgen och ett sakligt lugn i tekniken, som borde tilltala.

Konstvännerna kunna gott företa vandringen upp för de två trapporna. Den mödan är utställningen värd.

F.

Sundsvalls-Posten
5 okt. 1945.

KONST

Sixten Engbergs utställning.

Den unge konstnären, numera möklintabon, Sixten Engberg, ställer till och med i kväll ut ett 30-tal dukar på Stadshotellet. Utställningen är värd ett besök. De flesta tavlorna — samtliga är i olja — är stilleben. De utmärkes för en lugn komposition. "Elegie" hör till de bättre och i den lilla — i och för sig kanske inte så märkliga — "Advent" har konstnären fått fram både innehåll och stämning. Bäst har han emellertid lyckats i sina naturskildringar, och främst av de utskälda verken sätter sig utan tvekan "Morgon vid havsbandet". Här har hr Engberg på ett lyckligt sätt fångat stämningen och genom ett djärvt manér fått fram god helhetsverkan. Han visar också säker blick i framställningen av det kalla vattnet i en brusande fjällbäck. Hr Engberg har inte överarbetat sina verk, och det vilar något diffust över tavlorna, som beträffande färgvalet är ganska diskret hållna. Man får den uppfattningen att hr Engberg är en konstnär som strävar efter och är på god väg att nå sin egen form.

På söndagen hade flera av tavlorna funnit köpare i Söl.

Sixten Engbergs utställning i Köping

Det är egendomligt ibland med en konstnär. Man kan på hans tavlor se eller tänka sig in i hans läggning. Ingen som ser Sixten Engbergs målningar på Stadshotellet kan väl tvivla på, att denne halsingekonstnär är en kontemplativ natur. Alla hans tavlar peko hän på, att han helst i ensamheten vill njuta naturen. Skog och vatten återkommer nästan överallt, och klippartier efter en strandremsa tycks vara hans älsklingsmotiv. Ur alla tänkbara perspektiv och i alla möjliga belysningar trollar han fram sina stenar uteder stranden, sina mystiska skogsdjup och sina spegelreflexer i skogstjärnen. Hela utställningen verkar lugn och ro. Färgskalan blir kanske enaning entonig, men det är de varma färgerna, som lörläna karaktären åt konstverken. Varje tavla rör sig, med de diffusa färgerna i skarp kontrast de tjocka konturerna säger, att här är en konstnär, som vill söka sig fram efter de linjer, som man sedan gammalt lärt sig betrakta som god konst. Högst sällan ger han sig tillika med nya färgkombinationer, men gör han det — som t. ex. i blommotivet, där en praktfull röd färg ger ett blickfång åt hela tavlan — så är det otvivelaktigt, att han har såväl sinne för effekter som konstnärlig blick.

Om man bortser från figuravlorna inbefattar utställningen så många vackra dukar, att det vore förvånande, om icke de röda lapparna snart skulle komma upp i långa rader, isynnerhet som priserna äro verklighetsbetonade.

Bland de mindre dukarna funnos ett par verkliga fullträffar. Sign. vill i första hand fästa uppmärksamheten på en liten tavla "Stilla dag", som verkligen gör skäl för namnet. Vattnet är kanske för intetsägande, men det lilla skogsmotivet är utsökt återgivet. Stilen voro intressanta men svårförståeliga. Då har man nog lättare att fatta en tavla som "På badstranden" eller de övriga strandmotiven.

Sixten Engberg torde ha mycket osagt ännu. Hans konstnärarbana är ju icke så lång hittills, och får han bara rötta greppet om färgkontrasterna (vilka han f. n. synes frukta), så har man all anledning att lägga hans namn på minnet.

Adix.

Konstutställning i Köping

I Stadshotellet i Köping utställer Sixten Engberg Valsätra, en del tavlor mestadels landskapsbilder, svenska och utländska, de senare från bl. a. Norge, Spanien och Frankrike. Sixten Engberg är autodidakt och har en gång i tiden hållit ett annat verktyg i händerna än målarpenseln, han har nämligen varit frisör. Konstnären brottas väl med en hel del problem ännu. En viss konstnärlighet och kanske ärlig sådan visar Sixten Engberg, dock övertygar han ej helt i sina naturalistiska alster. En del av tavlorna är målade på baksidan av pennäterna, som ger en mörk bottenfärg åt det hela. Om något skall nämnas som bättre saker kan man peka på "Nåten förkas", som är luftig i tonen, och "Trädet vid stranden", där de knottiga grenarna fått en bra utformning. Riktigt övertygande och ett skapande av inneboende konstnärskraft gav de utställda tavlorna ej en besökare. Ifråga om konst är smakriktningarna så divergerande, var och en må bilda sig en egen uppfattning av Sixten Engbergs måleri, som visas i Systembolagets gamla lokaler fredag 4. o. m. söndag kl. 12-21.

KONST

Sixten Engbergs utställning.

Konstutställningarna har varit många i Köping denna vinter och systembolagets gamla lokaler i Stadshotellens byggnad börjar bli omlyckta utställningslokaler. Just nu visar en konstnär från östra Västmanland, Sixten Engberg, en större samling konst där. Han har gästat Köping förr och bedömdes då som en ärlig konstnär med goda utsikter för framtiden. Många år har gått sedan dess. Nu kan man konstatera, att omdömet då höll streck.

Engberg visar stort lugn i sitt konstutövande. Motiven växlar från gränder i Sydeuropa till bohusländska fiskeläger och läppländsk fjällvärld. Genomgående är att han söker möjligheterna att låta sin förmåga att återgiva perspektiv komma till sin rätt. Färgskalan är växlande. Än målar han realistiskt med soliga färger, än mera beslöjat och drömmande. Kompositionerna har i de flesta fall givit sig själva men det föringrar ju inte konstnären. Hans blick är säker och öppen för det vackra i naturen. Just det vill han skildra och det gör han med

Konstutställning på Stadshotellet

Landskapsmålaren Sixten Engberg från Möklinta utställer för närvarande 46 dukar i Stadshotellens upp- packningsrum i Arboga. Hr Engberg är född norrlänning och har på andra platser fått många ample vitsord av kritiker för sin goda målar- konst.

Han är naturalist men visar i några dukar en ganska klatschig pensel- föring med stora drag. Han är en lyriker med fin uppfattning av alla stämningarna i naturen, han lockas mycket av våren, och flera av hans dukar med vårmotiv visar just de mera svala färger vi har här uppe i Nörden. Vårtavlorna är mjuka i färgtonen, och konstnären älskar att måla vita snöfläckar för att få fram kontrastverkan mot de andra färgerna. Han får ut så mycket av vad våren har att ge i känslöstämningar, och han måste känna en spontan målarglädje att tolka brytningen mellan årstiderna.

En praktsak på denna utställning är tavlan Solstrålar. Den är inte på något sätt överarbetad, man känner hettan i luften och fascinerar av rymden. En annan målning, som till- drar sig intresse är Döda fallet, som trots den grå färgtonen dock har en synnerligen rik färgskala i stenpar- tierna med det framrinnande vattnet mellan blocken. Våren heter en annan komposition, säkerligen en av utställningens mjukaste och mest lyriska små saker, där man ser att konstnären med vaken blick målat med sin egen inneboende värme och uppfattning av det sköna just i våre- tiden.

En utomordentlig komposition är Aprildag vid fiskeläget, som utmär- ker sig för god färghållning, och Båttarvet är också en färgstark tavla, liksom två landskapsmotiv från Hälsingland och Dalarna. Gränd i Gamla stad kan också nämnas liksom Vägen till Sjönängen, en mjuk och dämpad liten målning. Vidare finns några blommotiv och en del andra dukar, allt av gammal god målarkonst. Utställningen pågår till och med söndag kväll, och tavlorna visas av konstnären.

Ein.

K O N S T

I övre gillesstugan i Excelsiorhuset utställer Sixten Engberg från Möklinta denna vecka oljemålningar. Engberg är av utställningen att döma en allvarligt sökande målare med en påtaglig färgglädje. Han lyckas därför bra med stillleben och blomstermålningar, där han kan få sätta in en glad och odämpad färgglädje, samt motiv som *Höstfärger* och *Högt* eller höstliga bilder från fjällvärlden, där naturens egna lysande färger inbjuder att utnyttja palettens alla möjligheter. Hans känsla inför motivet är också i förenlighet med en viss experimentlust märkbar. Man finner därför också sinsemellan så olika dukar som *Storbyn* vid *Packobacken* eller *Vägen till Åre-skutan* och motipolen *Färgsynfoni*. I den först nämnda möter man en i kraftigt markerade ytor uppbyggd klippblockanhopning i en för övrigt väl sammanhållen målning, i den sistnämnda kan man endast ana en kontur bakom höstfärgerna. Ett likartat motiv ligger bakom *Vattenspeglar*, där båda dessa riktningar på ett lyckligt sätt mötas. En god målning. Engbergs färgglädje kan slå över i vissa målningar, men den kan också dämpas ned som i den väl komponerade, kraftigt målade men på alla sätt måttfulla och avstämde blomstermålningen *Blåstippar*.

Uställningen, som hålles öppen över söndagen, förmedlar bekantskapen med en ny och i många fall intressant målare med västmanländsk anknytning.

Västman. Läns Tidn.

Konst

Sixten Engberg på
Folkpartilokalen

Det vore synd att klaga på aktiviteten på konstfronten den här hösten. Det började med en litografiutställning i ABF:s regi och fortsatte med konstföreningens utställning av Lennart Folin's tavlor. Tranås-målaren Gunnar Lindberg hann nått och jämt ta ned sina dukar från Fp-lokalens väggar förrän Sixten Engberg Möklinta har vernissage och denna utställning pågår t. o. m. måndag. För den närmaste framtiden kan nämnas att konstföreningen planerar att ta hit Brita Nordencrutz från Västerås och därmed är väl inte säsongen avslutad. Intresset har hittills varit hyggligt. Man får bara hoppas det håller i sig och räcker till åt alla.

Sixten Engberg ställde för ett par år sedan ut i Sala, då enbart med oljor, varav en del från Mallorca, som han nyligen återvänt från. När han nu åter dyker upp så har han ingen ny utlandsvistelse bakom sig, men intrycken från den soliga södern lever väl ändå kvar i samt av vad han visar upp. I sitt sökande har han på sistone tagit till pastellkritorna och 25-talet bidrag vittnar om gott handlag och en viss experimentlust. För Sixten Engbergs oljemåleri måhända en tids pastelltecknande kommer att innebära en djärvare kolorit. Vissa tecken tyder på detta redan nu. Och av allt att döma är han inne på rätt väg. Sinnet för färg finns där redan.

Men till pastellen som trots allt tilldrar sig den största uppmärksamheten denna gång. Engberg är bäst här han håller sig till de större renare ytor, färgerna är i allmänhet väl ställda mot varandra och han avslöjar även här goda kompositionella anlag. Speciellt lyckosam är han i en del stillleben samt i "*Vattenspeglar*", där han nått säkra koloristiska effekter och dessutom åstadkommit ett djupare estetiskt innehåll. Fortsätter han på den vägen har han förutsättningar att gå en lyckosam framtid till mötes som pastellmålare och med kännedom om hans strävan till utveckling tar man också som sagt även för givet att detta kommer att avsätta tydliga

KONST

I övre gillesstugan i Excelsiorhuset utställer Sixten Engberg från Möklösa denna vecka oljemålningar. Engberg är av utställningen att döma en allvarligt sörjande målare med en påtaglig färgglädje. Han lyckas därför bra med stilleben och blomstermålningar, där han kan få sätta in en glad och odämpad färgglimt, samt motiv som *Höstfärger* och *Höst* eller höstliga bilder från fjällvärlden, där naturens egna lysande färger inbjuder att utnyttja palettens alla möjligheter. Hans känsla inför motivet är också i förening med en viss experimentlust märkbar. Man finner därför också sinsemellan så olika dukar som *Morgon vid Pakkebäcken* eller *Vägen till Åreskutan* och motpelen *Färgsymfoni*. I den först nämnda möter man en i kraftigt markerade ytor uppbyggd klippbloksanhopning i en för övrigt väl sammanhållen målning, i den sistnämnda kan man endast ana en kontur bakom höstfärgerna. Ett likartat motiv ligger bakom *Vattenspegeln*, där båda dessa riktningar på ett lyckligt sätt mötas. En god målning. Engbergs färgglädje kan gå över i vissa målningar, men den kan också dämpas ned som i den väl komponerade, kraftigt målade men på alla sätt måttfulla och avstämde blomstermålningen *Blåippor*.

Utställningen, som hålles öppen över söndagen, förmedlar bekantkapen med en ny och i många fall intressant må-
are med västmanländsk anknytning

... i tolkning i ett flertal tavlor. Trots en utpräglad färgdyrkan får hans motiv oftast en balanserad komposition, och hans personliga färg kommer fram i de diffusa och luftiga penseldragen. En utsökt nyans vilar över *Marsdag med två vädre*, med sitt smältande skidspår, fuktiga luft och mörka skuggor gör den ett verkligt levande intryck. En liten tavla, där konstnärens färgkänsla sprungit ut i full blom, är *Höstfärger*, där man riktigt förnimmar de »brunandes» träden och den döende sommaren. I utställningen återfinnes flera kända motiv från Hudiksvall, som han gästade i fjol sommar med pensel och palett.

Det är inte första gången som Engberg nu utställer sina tavlor, han har tidigare haft lyckade utställningar såväl i Karlstad som Västerås, och även om exposén i Hudiksvall inte är av något större format är den väl värd ett besök.

Håkan.

Konstutställning i Köping.

På Stadshotellet utställer i n. konstnären Sixten Engberg, härifrån från Salatrakten.

Kollektionen är ojämn, även om en viss genomgående stil kan spåras i det mesta. Engberg håller sig med förkärlek till varma, gärna rödaktiga toner, men alltemellanåt kommer den gula färgen att stå som ett utropsstecken på hans palett. Bäst är han i några solra, beslöjade saker, där man inte lika starkt som annars känner behovet av en stark käre förnigivning.

Den renodlat måleriiska "Höstskörd", "Värsymfoni" och "Gula björkar" synes allmålaren som toppunkterna i den Engbergska kollektionen. Han uppnår här en helhetston, som blöder samman de olika planen till ett helt. "Blommen i fönstret" är prov på ett utomordentligt fint luftmåleri, även om själva blommans röda skimmer verkar väl starkt accentuerat. Mera fast i formen är han i "Småstadshamn", som är roligt och friskt karrikerad. En rå gul ton ger en lätt blamäk åt de eljest goda "Fiskelägg", "Gotland" och "Bastället".

Sixten Engberg är ingen berömd konstnär, men han är en konstnär, som arbetar fäligt i förvisning om, att han har någonting att säga med sitt måleri. Somliga komparer att kalla honom modernist, men man behöver aldrig betyda hans konstnärliga ärlighet.

Masaryk.

KONST

Sixten Engberg

är en ung konstnär från Salatrakten, som nu för första gången framträder inför Upsalapubliken med en utställning på Stadshotellet under fredag, lördag och söndag. Utställningen öppnades i dag kl. 11 och hålles öppen till kl. 22. Den omfattar 36 oljemålningar med motiv från olika trakter av vårt land, som konstnären lärt känna under sin beredskapstid, han har nämligen varit inkallad under så gott som hela kriget. De flesta motiven är från Gotland, Jämtland och Hälsingland. Förutom landskapskildringar finns ett flertal stilleben och några modellstudier. Det utmärkas
de för konstnären är en tydlig anknytning

Konst

Sixten Engbergs utställning

En gryende konstnärlig talang kan man helt visst räkna med hos den målare, Sixten Engberg, som f. n. och t. o. m. söndagen utställer en samling oljemålningar från de senaste ett par årens produktion i Övre Gillesstugan på KFUM i Västerås.

Sixten Engberg har först ganska sent kastat loss från yrkesarbetet och ägnat sig helt åt måleriet. Han är hälsing och man förnimmar släktskapen med norrlandsmåleriet i motivval och landskapsuppfattning. Färgbehandlingen är mjuk och dämpad, gärna litet diffus, kanske inte alldeles fri från svaghet för sköna färg effekter och en ensidig dragning åt varma färger. Sådant har sina risker när det gäller att enkelt övertyga. Men känslan bakom är varm och levande, den personliga egenarten ganska påtaglig och den konstnärliga viljan redbar.

En av de större dukarna, Mot havet, är vacker och välbalanserad och i synnerhet klippartierna till höger vackert målade medan de vänstra störes av en del varma färginsatser, som skulle behövt en grundligare genomarbetning för att bli fullt motivvalde och begripliga. En liten målning, kallad Havsluft, är djup och fin i färgen och i hela färgsynen övertygande. Detsamma gäller en annan liten duk strax i närheten av den förra, kallad Gränden. Här är motivet fritt gestaltat och sammansatt i en dämpad färgsyn och stämning av gryning eller tidig morgon. Jag vet inte om jag inte håller dessa båda

små målningar för de konstnärligt bästa. Morgonstämningen är också påtaglig i den mera realistiskt betonade Småstadshamn, en vacker och djup känd bild från konstnärens hemstad Hudiksvall. Innanför piren är också en realistiskt betonad hamnbild, litet tung i färgen och i sin af-tonstämning.

I den stora nakenstudien - Birgitta är flickgestalten vackert målad men helhetsintrycket störes av de heta gulgröna färgerna i bakgrunden. Den varma hudfärgen i flickgestalten skulle sannolikt kommit mera till sin rätt mot en svalare bakgrund. Några små stilleben med vasar och blommor m. m. är rena i färgen och väl sammanhållna även om man också här skulle föredragit litet mera svalka i färgerna. Fast och klar är den något större stillebenbilden Komposition (med fönsterbordet och gitarren). Grundligt genomarbetad med fast och tydlig penselskrift är den stora, innehållsrikt sett rika landskapsbilden Bärgad skörd. Konstnären omtalar själv att han i dessa båda målningar, som i viss mån står isolerade i samlingen, medvetet låtit sig påverkas av tvenne stora konstnärer, och därom är intet annat än gott att säga. Vi behöver alla, var och en inom sitt område och kanske också var och en inom olika områden medvetet lära av dem som är mästare.

Som slutomdöme: utställningen väcker intresse och inger löften. Det skulle vara roligt att efter ett par år återse denne konstnärs måleri och se varit det kommit. Kanske skulle det för framtiden vinna på en starkare markerad kontur, en något fastare teckning och ett mera medvetet inriktande på det ädla och nödvändiga samspelet mellan varma och kalla färger. Att varken det ena eller det andra ligger utanför konstnärens förmåga, är påtagligt i flera av hans målningar.

NILS BERGE

Besök hos Möklinta-konstnär

Hur kommer det sig att en konstnär slår sig ned i Möklinta? Kanske beror det på att det här finns så stora möjligheter till motivval? För att få en svar på dessa frågor gjorde signatören ett besök hos Möklinta sockens egen utövande konstnär, norrlänningen Sixten Engberg i Valsätra.

Det var ingen lätt sak att hitta platsen där konstnären utövar sin verksamhet men till slut upptringades en liten stuga med bords vid trappan och på det hela taget lik de öfriga stugorna i trakten.

På gården står konstnären själv och med en välfärdig gest att man inte är ovälkommen inbjuds vi att ta plats i borden där en intressant berättelse börjar ta form.

Vi får höra om pojken som ritade och målade på allt han kom över och den hårda striden mellan konstnärskapet och kampen för livets uppehåll. Fadern var motståndare till sonens sinne för färgerna och paletten och tyckte att han borde kunna något yrke. Något kroppsarbete kunde den spontane jagungen inte orka med och följ då för frestelsen att bli frisör. På lediga stunder fick dock konsten sitt och när så krigstiden kom med många och långa inkallelser som gjorde svåra avbrott i frisörjobbet så stängde han saxen och rakkniven och tog på allvar till penseln. Men att sitta i Avesta och hysa väning och samtidigt föda sig på sina tavlor det gick inte. Utgifterna måste på något vis tringas med och när han så fick nys om den lilla stugan i Valsätra så blev det affär av. På så vis fick Möklinta en konstnär inom sockengränserna.

I fem år har nu Engberg utövat sin konst och ångrar sig inte. Signatören som måste erkänna sin oförmåga att bedöma konst, är kanske inte rätta mannen att skriva ned de intryck som besöket i stället gjorde, men de tavlor som fanns i rummet blickade fängande intresset; det var tavlor som var naturliga. Men det säkraste betydigt är väl i alla fall det som konstkritiken gör och vi ber att få citera något: "Färgbehandlingen är mjuk och dämpad, gärna allt diffus, kanske inte alldeles fri från svaghet för sköna färgeffekter och en ensidig dragning åt varma färger. Känslan bakom är varm och levande, den personliga egenskapen kanske påtaglig och den konstnärliga viljan redbar". Så skriver en känd västerlänskonstkritiker.

Under rubriken: "Sittande konstnär" behandlar en Kristad-kritiker en utställning i denna västlänstads Engberg. Han skriver bl. a.: "Bland parna fanns sådana kritiska konstnärar som konstnärar för sig själva. Helst stödt vid ungdomens årets statsmålning. År 1914 stödt hos den dåvarande konstnären utbytte mot en annan välkomponerad dukar."

På detta sätt har kritiken uttryckt på måli värdsmått.

Under konstutställning kommer vi på de konstnärerna och Engbergs målningar. Van Gogh. Kanske inte så mycket i konstruktionen eller hans färger. Men konstnären inom honom. Van Gogh fick aldrig sälja någon av sina målningar. Engberg kan säga honom, säger han, ty ofta är det så att då tavlan är färdig känns det som om man tagit en del av sig själv och lagt ned i verket. Många av tavlor ville han helst ha kvar, men livet för en konstnär är ej en dans på rosor. Kroppen fordrar sin tröst och själen skall kunna bo i den.

Eiffel.

SALA ALLEHANDA

Möklinta har fått sin första konstutställning

De kulturella strävandena på landsbygden är synnerligen påtagliga. Landsbygdsorganisationerna har tagit löfvärda steg, men när initiativet kommer från en enskild är det givetvis inte mindre berömvärt. Konstnären Sixten Engberg, Valsätra, som varit bosatt i Möklinta i flera år, har länge haft en tanke på att visa sin konst för sockenborna och när det nu visade sig möjligt att åstadkomma en lämplig lokal i mejeriets övre våning, tyckte han inte att plocka fram ett 40-tal av sina bästa verk och hänga de tre rummen i mejerilägenheten fulla. Utställningen är den första i Möklinta och man får hoppas att sockenborna tar tillfället i akt och uppmuntrar en lovan- de målare.

De flesta har nog inte klart för sig att de inom Möklinta har en konstnär med personlig resning i sitt måleri. Under dagens och morgnagens lopp — utställningen är öppen mellan kl. 13 och 21 — bör man litet till mans få tid över att göra ett besök på mejerilokalen. Sixten Engberg

har fått många komplimanger från känt och okänt folk på konstens område och det skall villigt erkännas att han har knytt kontakt med Engbergs konst får man snart klart för sig att man har rätt göra med en

ärligt och målinriktat arbetande konstnär som efter endast 6 år som aktiv utövare nått resultat åtnötna all förvåna. Dessutom beundransvärt är det om man betänker att han är nära nog fullkognitiv autodidakt — har endast samarbetat med Dal-Edvin en tid. Engberg har ett gott färgsinne och målar i mjuka och varma tongångar med väl igenomtänkta kompositioner. Han är fortfarande en sökare trots sin redan delvis vunna egenart. Konventionallimen är ett passerat stadium — om det överhuvud

funnits hos Engberg — men hans tavlor är därför inte extremistiska på något sätt, även om han någon gång djärves till en språkande färgsyntoni el. d., som kan verka chockerande på en konventionell betraktare. Bakom varje penseldrag skönjer man dock alltid en tanke och en känsla och den ärliga viljan att skapa god konst. Besökaren skall inte vara rädd för att ge sig i samtal med konstnären själv. Han ensam vet bäst vad som skall sägas om tavlorna och känner man honom rätt kommer han med största glädje att demonstrera sin trevligt arrangerade utställning för möklintaborna och alla andra som besöker utställningen.

Åke J.

Konstutställning

SIXTEN ENGBERG utställer oljemålningar i Mejeribostaden, Möklinta, fredag, lördag och söndag denna vecka. Öppet mellan kl. 13 — 21. Fri entré. Alla hjärtligt välkomna!

Konstutställning i Möklinta. Träffen för första gången i vår sockens historia kommer en konstutställning att visas här. Det är vår egen konstnär Sixten Engberg som beslutat sig för att utmera officiellt framträd inför hemmapubliken, med de senaste två, tre årens alster av oljemålningar från olika platser i landet. På grund av lokalbrist har Engberg tidigare haft möjlighet till någon exposé på hemmaplan, men nu står mejeribostaden tom och lämpar sig bra för ändamålet. Engberg har vid det här laget hunnat med åtskilliga utställningar både när och fjärran. Och ett döma av kritiken från tidigare utställningar där den verkliga sakkunskapen uttalat sig, synes han ha gått framåt med stora kliv de senaste åren. Sålunda är han representerad både hos kräna seminarier, läroanstalter och officiella inrättningar, och det skall bli synnerligen intressant att se vad han nu har att bjuda på. Ett besök på utställningen som är öppen fredag, lördag och söndag rekommenderas. Inträdet är fritt.

Utställningen Möklinta suc

Möklintakonstnären Sixten Engberg har framträdit inför hemsöckerna, som så med en utställning i mejeriet under fredagen, dagen och söndagen blev den mer eller mindre en succé, som knappast i något drömma om. Här har Engberg själv på de dagarna besökt utställningen ungefär 1 000-talet av som med största sannolikhet av de 40 tavlor, som sålades. Stolar och stolar, 25 dukar och köpar är klart att Sixten Engberg nöjd med resultatet och som för det stora intresset för de ortsborna väntar. Det är inte orimligt att snart nog återigen i Möklinta försöker sig en förtäring.

Nov.
1949

KONST

I övre gillesstugan i Excelsiorhuset utställer Sixten Engberg från Möklinta denna vecka oljemålningar. Engberg är av utställningen att döma en allvarligt sökande målare med en påtaglig färgglädje. Han lyckas därför bra med stilleben och blomstermålningar, där han kan få sätta in en glad och odämpad färgglimt, samt motiv som *Höstfärger* och *Högt* eller höstliga bilder från fjällvärlden, där naturens egna lysande färger inbjuder att utnyttja palettens alla möjligheter. Hans känsla inför motivet är också i förening med en viss experimentlust märkbar. Man finner därför också sinsemellan så olika dukar som *Stugan vid Pakkobäcken* eller *Vägen till Åreskutan* och motpolen *Färgsymfoni*. I den först nämnda möter man en i kraftigt markerade ytor uppbyggd klippblocksanhopning i en för övrigt väl sammanhållen målning, i den sistnämnda kan man endast ana en kontur bakom höstfärgerna. Ett likartat motiv ligger bakom *Vattenspeglarna*, där båda dessa riktningar på ett lyckligt sätt mötas. En god målning. Engbergs färgglädje kan slå över i vissa målningar, men den kan också dämpas ned som i den väl komponerade, kraftigt målade men på alla sätt måttfulla och avstämde blomstermålningen *Blåsippor*.

Utställningen, som hålles öppen över söndagen, förmedlar bekantskapen med en ny och i många fall intressant målare med västmanländsk anknytning.

Konstutställning

SIXTEN ENGBERG utställer oljemålningar i Mejeribostaden, Möklinta, fredag, lördag och söndag denna vecka. Öppet mellan kl. 13—21. Fri entré.
Alla hjärtligt välkomna!

Konstutställning i Möklinta

Troligen för första gången i vår sockens historia kommer en konstutställning att visas här. Det är

vår egen konstnär Sixten Engberg som beslutat sig för att numera officiellt framträd inför hemmapubliken, med de senaste två års alster av oljemålningar från olika platser i landet. På grund av lokalbrist har Engberg ej tidigare haft möjlighet till någon exposé på hemmaplan, men nu står mejeribostaden tom och lämpar sig bra för ändamålet. Engberg har vid det här laget hunnit med åtskilliga utställningar både när och fjärran. Och att döma av kritiken från tidigare utställningar där den verkliga sakkunskapen uttalat sig, synes han ha gått framåt med stora kliv de senaste åren. Sålunda är han representerad både hos krasna samlare, läroanstalter och officiella inrättningar, och det skall bli synnerligen intressant att se vad han nu har att bjuda på. Ett besök på utställningen som är öppen fredag, lördag och söndag rekommenderas. Inträdet är fritt.

Västman. Läns Tidn.

Bodden Möklinta
1944-1958

Konst

Sala-konstnärer representerade på landstingsexpo

På Tärna folkhögskola pågår sedan den 1 dec. en konstutställning, arrangerad av Västmanlands läns landstings konstråd. Utställningen omfattar ett 30-tal arbeten i gouache, akvarell, teckning, olja, etsning, collage o. linoleumsnitt och har sammanställts i försäljningssyfte. Främst har man då tänkt sig att landstingets institutioner i denna läns-ända skall skicka representanter för att se om det finns något som passar. Bland dem som sammanställt expon märks intendent Sven Hammarlund i Västerås o. rektor Stig Helmers på Skinnskattebergs folkhögskola. Tidigare har en liknande utställning ägt rum på Skinnskattebergsskolan. Då liksom nu var det flera västmanländska konstnärer, som inbjudits. Denna gång är dock tonvikten lagd på östra länsdelen och bland de representerade målarna märks Lennart H. Lindberg och Sixten Engberg. Sala samt grafikern Bertil Forsberg, tidigare bosatt i Tärnsjö. Övriga utställare är L. Collinder, L. Florén, B. Gatu, och N. von Unge. Till på onsdagen var två saker sålda, nämligen "Härbre", en teckning av L. Collinder och "Pojke som tecknar", akvarell av B. Gatu. Dessutom var tre saker reserverade, "Vårdag" en olja av Sixten Engberg och två oljor av Lennart H. Lindberg "Stilleben" samt "Segel". Utställningen pågår till 17 dec.

KONST

FRAMGÅNG FÖR SIXTEN ENGBERG.

Konstnären Sixten Engberg från Möklinta har i tre dagar haft utställning i Skogsbo utanför Avesta, en utställning som blev succébetonad. Av 60-talet oljor och pasteller sålde han 24, varav 4 till Grytnäs kommun att hängas i nya ålderdomshemmet och skolan. En av dagarna besöktes utställningen också av skolans högre klasser. Hr Engberg har också fått inbjudan från konstföreningen i Avesta att utställa där.

KONST

Sixten Engbergs utställning

Det är en ovanligt jämn och gedigen utställning som möklintakonstnären Sixten Engberg i dagarna visar salarna i Folkets Hus. Att den även uppskattas visar alla de röda lapparna som vittnar om att åtskilliga av konstverken funnit sina ägare och pengar kan placeras på betydligt sämre sätt än i en Engberg-tavla. Sina motiv till denna utställning har konstnären främst sökt i Spanien och på Mallorca och med vetenskapen om detta hade man väntat sig en färgsprakande fyrverkeri, men se därav blev intet. Därmed inte sagt att färglickarna saknades men i Engbergs sobra färgkala finns det inte plats för starka färger. Det är inga trumpetfanfarer men varma färgtoner, som är något att vila ögonen på. Sixten Engberg är ett namn att lägga på minnet och hans utställning som hålles öppen t. o. m. i kväll kl. 21 bör ses.

N. J.

BALA ALLEHANDA, ONSDAGEN DEN 1 OKTOBER 1917.

Möklinta gammal kulturbygd, som ej vansläktats i nutid

Skalder och målare hämta inspiration ur
socknens fogra natur.

— Från vår utställande medarbetare —

Möklinta är sedan gammalt en kulturbygd och till de tidigast befolkade trakter i denna del av Västmanland. Det, som ger socknen sin egenartade karaktär är den mångfaldiga naturen, som nedanför kyrkan genomskärs av en slinka med åsar och ångar. Den gamla kyrkan, med dess kyrkan ligger högt uppe på Fornsbyåsen, och omkring den kulturbygdens ligger socknens centrum. År 1800, med bebyggelse. Här frånges moderns moderna inrättningar: möbler, krydderi, lagari, smedja, bilverkstad, bilstation, bensinförädlings, kooperativa och privata affärer, poststation, pensionat, kafé och bank — det hela inte öfver ett stationsområde.

Längre bort på åsen ligger Fornsby med äldre och även senare bebyggelse, som kilometerlångt klättrar upp för åsens sluttningar och trötter på dess topp. På åsen slog sig de första bebyggarna ned, och åsen har sedan tidernas begynnelse följande karaktär i socknen. Kring åsen har helt naturligt odlingen samlat sig, och en stor del av den övriga socknen har utgjorts av sammark eller vatten. De stora sjöbänkningsarna på socknens tider ha dock förfäddat landskapets karaktär och vunnit mycket fruktbart mark till bebyggelse.

Möklinta är omgivet av vatten och ligger som ett rike för sig som behållit sin särart och bevarat gamla seder och bruk till våra dagar. Socknen har bl. a. som ingen annan bygd behållit seden med kyrkvegrarrensning, som på senare tid återupptagits på många håll med inspiration från just Möklinta, där sedan åldrigt dött ut. Dessa gamla, på de flesta håll försvunna sedvänjor och den vackra orörda naturen har inspirerat många författare bl. a. Sven Friberg som skildrat folket och bygden i den på sin tid så omstridda boken — "Sockenfolket".

Skalder ha även sett dagens ljus för första gången i dessa rakter. Dock inte precis i Möklinta. I det intilliggande och närbesläktade Folkärna föddes vår store Erik Axel Karlfeldt i Karleby. En nutida alljämt verkosam författare, känd över hela Sverige för sina originella skildringar om folk och bygd är Carl Larsson i By, vilken i grannsocknen By behållit rot och hemvist.

By skiljes från Möklinta av Dalälven. Skiljes är dock kanske inte rättta ordet — förbindes vare bättre, då som känd är, vattendragen förbindnings sammanhang. Skalden Carl Larsson besjungen på ett lika kraftigt som känsligt sätt bygden i sin bok: "En danssockers historia". Dalälven skiljer också till stor del Möklinta gräns mot Dalarna, och naturen i Möklinta uttrycker allena stränder med utsikt mot By i Dalarna påminner i ej få grader om Siljansnaturen. Den synnerligen vackra naturen har lockat en hel del konstnärer, och en av dem som slagit sig ner i socknen för att utöva sin konst här är Sixten Engberg.

Konstnär Sixten Engberg

är född i Hudiksvall, Hälsingland, och innehade under en längre tid en frisörsalong i Avesta, men flyttat sitt hem till sina egna till konstnär tog hand och de ideligen återkommande inkallningarna gjorde att rörelsen i Avesta måste slutas, och Sixten Engberg med maka och tre barn utbjöte en säker borgen tillvaro mot hemstaden mer ovisst. Fru Nanna Engberg har stött maken, konstnären i detta hans beslut och varit ett gott stöd för sin make i alla skiften. Nu i slutet av oktober kommer konstnär Engberg att hålla en utställning i Vä-

sterås, och han visar en hel del vackra dukar, som skola hängas upp då, det kommer att bli allt som allt ett 50-tal. Engberg har mest ägnat sig åt landskapsmålning men har även på senare tid sysslat med figurer och stilleben. Ett porträtt av dottern Anita följder sig vår uppmärksamhet. Det är målat med mycket kärlek. Flickan på tavlan ser upp med drömmande blick från en bänk, som hon sitter och läser vid ett bord med en lysande röd blomman på. Flickans hår är ljusast, ljusaste blonda, och man nästan förnimmar ett lefverslag genom det, så luftigt är det målat. Konstrastverkan mellan det ljusa lysande håret och den färgglänsande röda blomman mot den mörka bakgrunden är betagande.

— Någon porträttmålare blir jag inte — förklarar Sixten Engberg. Porträttmålariet kräver helt sin man, och jag är alldeles för intresserad av naturen, för att kunna ägna mig helt åt denna genre. En ensam solros i vattnet med några fågriga frukter på ett bord påminner om van Gough, och konstnären säger, att han målat den efter att ha gått och tittat på denna holländske målare i tre dagar.

— När började konstnären måla? — Jag har målat sedan jag var sju år — säger Engberg och målar med handen några decimeter från golvet. Någon konstskola har jag inte gått i utan har lärt genom att läsa och genom att studera andra konstnärers verk och genom att se dem i arbete. Har varit mycket tillsammans med Dal-Edvin, och han har givit mig många impulser av betydande värde. — Alla Sixten Engbergs landskapsmålningar präglas av en utomordentlig kärlek till naturen, han är en lyriker i färger, en sökande själ, som offrar mycket för att ge sig konsten i våld. Han söker konsten som kommit att betyda allt i hans tillvaro.

Utställningen i Västerås är ingensunda den första — Sixten Engberg har haft utställningar både i Karlstad och Västerås tidigare och fått en mycket god kritik, och vi önska honom framgång.

En ättling till E. G. Geijer.

Inte endast konstnärer ha lockats att invandra till Möklinta utan även de som följa landets modernisering, jordbruk, ha inflyttat till socknen. Till dem hör landbrukare Bengt Gustaf Geijer med maka Signe, född i Över-Sele i Södermanland, vilka arrendera Forsbo gård i Möklinta sedan 1 juli 1916. Hr Geijer är en nutida ättling i rakt nedstigande led till vår store skald, Erik Gustaf Geijer, född 1783, död 1847, och familjen deltog i 100-årsfirandet av skaldens död i somras i Ransäter i Värmland, med deltagande av omkring 100 Geijerättlingar. Hr Bengt Gustaf Geijers far flyttade på sin tid från Värmland till Västmanland, där han inköpte Järnboås bruk.

Forsbo gård har ett underbart vackert läge vid stranden av Dalälven. Tyvärr är både byggnaderna och parken sorgligt förfallna, då den sångs tider stått obeboad och ingenting gjorts åt varken det ena eller det andra på 23 år. Men man kan ej undgå att märka en förgräns storhetstid. Den ens av två gamla flyggar står ännu kvar och på den nuvarande huvudbyggnadens plats lär ha stått en annan, äldre. I den stora omgivande parken är största området förlämnat ner mot älven, som utgör naturlig gräns för parken och landskapet. Finnas rester av en gång storslagna planteringar och en bred björkallé med höga träd med omfångrika stammar för från byggnaden ända ner

till älvastranden. Huset fru går husesyn med oss genom det ena stora rummet eller salen efter den andra med höjd i taket och grovhyvlade, rötta golvbjörnar. I stora salen finns en väl bevarad rokokotaket med blått mönster på vit botten. På allt som man ant sig till ett svanmet hergårdsstiv med tidens ståt och stakabud.

Det är glädjande att sådana gamla gårdar med anor tagas om-hand och räddas undan förfall av intresserade personer. Familjen Geijer hoppas att få inköpa gården, och att sonen Kristoffer en gång skall övertaga den. Kristoffer är ett gammalt släktnamn, det hette den förste Geijer i Sverige, en österriksk bergsman, som 1620 inkallades till Sverige av Gustav II Adolf för bergsbrukets upphjälpan.

Från Forsbo slingrar sig Dalälven mot norr utför Forsbo och Leksås forsar och vidare mot de ännu orörda Tyssbofallen, som

ännu gå sin fria, stolta väg men redan äro dömda att tämjäs av människohand. Ofta får skönheten offras på kulturens altare. Kulturen, kanske materialismens vore riktigare?

För de älgjaktintresserade taga vi med följande händelse antecknad i Blad ur Möklinta sockens historia: Den 4—9 september 1727 hade Möklinta besök av konung Fredrik I med stor jakt i n. ö. delen av socknen. Vad denna skuggkonung kunde

ställa till med i den vägen, var icke litet. Drevfolk uppbådades från 7 socknar. Jaktbytet blev 16 älgar och 1 lodjur förutom en mängd mindre djur, men ingen björn.

En sak att förtälja från det sentida Möklinta är att länets första folkhögskolekurs hölls just här. Det faktum att socknen inte har någon järnväg har ej utgjort något hinder för att ideella idéer tidigt sökt sig väg hit. Människorna här ha sinnet öppet för nya impulser. Men det mest framträdande draget i folksjälen är alltjämt kärlek till hembygden och bevarandet av den gamla kulturella särprägnen.

Marita.

24 OKTOBER 1952.

ORDET FRITT

Om en kritik över kritiker.

Herr Eder!

Eftersom det tydligen redan finns konstnärer, som är nog dumdristiga att ställa ut i Sala och vad värre är låta sig bedömas av en recensent med dåligt konstomdöme så tycks nu Martin Eder i egenskap av mäktig sakkunnig teckningslärare med spetsat ritstift vilja fullständiga den skräcktavla av förhållandena på konstfronten, som tidigare konstföreningens ordförande i insändarform skisserat upp. Ni skjuter till måls på hr Grabbé men jag har tyvärr råkat komma in i skottfältet.

"Det är mycket konstigt att Herr Grabbé fått så utmärkta recensioner runt om i landet tio års tid t. o. m.", skriver Ni och fortsätter: "Tyvärr beror nog detta på att det finns för många kritiker med dåligt konstomdöme i Sverige. Skall nu landsortstidningarna, som sakna kompetenta recensenter, skriva om utställningar, kan de väl inskränka sig till en anmälan av dessa, så att de inte utnämner tvivelaktiga målare till konstnärer".

Tack för rådet! Jag skall försöka vidarebefordra det till kollegor i trakten och särskilt poängtera att det kommer från hr Eder i Sala. Till den verkan det hava kan.

Jag har ingen anledning att på något vis betvivla hr Eders kompetens som teckningslärare. Men hr Eders kvalifikationer som kritiker över kritici tillåter jag mig överläta.

Ni har en bestämd uppfattning om Grabbés konst. Ni må ha den och torgföra den hur Ni vill. Jag tänker inte hindra Er i det avseendet. Själv har jag tydligen en avvikande mening i fallet Grabbé och den tycks inte kunna tolereras av Eder. Är inte det väl djärvt att med utgångspunkt från tidningspolemiken i detta aktuella fall generalisera och påstå att det finns för många kritiker med dåligt konstomdöme i Sverige. Det är inte några blygsamma omdömen som hr Eder tillåter sig att ställa under allmänhetens blickar. Man skulle nästan kunna tro att det minst vore en tadelfri auktoritet på området som yttrat sig.

Jag skulle vilja travestera Edert råd något och returnera det:

Skall nu en teckningslärare, som saknar kompetens att bedöma en recensent, uttala sig offentligen om den svenska pressens konstrecensenter, så kan han gärna kosta på sig litet mer blygsamhet inför uppgiften, så att han inte plötsligt mot sin egen vilja utnämner sig till en tvivelaktig recensent-anmälare, om det uttrycket tillåtes.

Ake Johanson.

Om allt inte är vete — — —

Med anledning av debatten kring Grabbés utställning i Sala vill även undertecknad säga några ord. Hur ofta ska det behöva upprepas att all konst är ett resultat av ett personligt uttrycksbehov och därför hart när omöjligt att värdera genom några subjektiva omdömen. Konsthistorien ger oss massor av exempel på hur vanskligheten det kan vara med förhastade domslut. Ernst Josephsons berömda målning "Strömkarlen" ratades en gång av Nationalmuseum, då den erbjöds som gåva. Nu måste samma museum vackert be att få låna den från Valdemarsudde när vårt lands värdefullaste verk ska visas. Och vem skulle inte i dag vilja äga ett av den en gång utskrattade van Goghs verk? Vi vet så litet vad det en gång kan bli av våra dagars unga målare. När det därför verkligen finns konstrecensenter som bemödar sig om att utan förutfattad mening se objektivt på en utställning och om möjligt utvärdera något positivt av de utställda verken är de all heder värda. Varför ska det vara så nödvändigt att i magsur grinighet stirra sig blind på eventuella svagheter? Ingen konstnär blir någonsin färdig och det blir till slut tiden själv som övrrar bland hans verk. Om allt inte är vete vem är förmåten nog att kunna tro sig plocka bort agarna? Och vem kan neka till att här en konstnär blivit stor och berömd även hans allra svagaste ungdomsalster blir eftersökta objekt för herrars konstsamlare. Låt var och en sjunga efter sin näbb, alltid blir det en liten

stump som någon medmänniska har glädje av.

Sixten Engberg
målare

En uppsalaröst i konststriden.

Den exklusiva samling salabor, som av insändare att döma gör anspråk på att betraktas som något slags riks- (eller åtminstone läns-) likare evad det gäller konstuppfattning, har kategoriskt utdömt landsortens konstanmälare. Om man utgår från förutsättningen att landsorten är underlägsen Stockholm resonerar herrarna logiskt.

Men om man ska fortsätta med logiken torde även så stora män som häradsarkivare och teckningslärare i så fall ligga rätt illa till, om de råkar ha sin verksamhet förlagd till en småstad. Även deras uppfattning om konst bör alltså tas med en nypa salt.

Konstnärerna själva kan vi bortse från i det här sammanhanget. Döm förstär naturligtvis inte en tiondel så mycket konst som brackörarna!

Luthagsligan.

SA 30/10 52 ORDET FRITT

Ett svar till hr Kåge Bergman

Eftersom jag i hr Bergmans mycket intressanta inlägg får en direkt fråga vill jag härmed sanningsenligt svara att jag såg den omdebatterade utställningen, men att jag varit i tillfälle att tidigare se alster av hr Grabbés hand.

Min personliga åsikt om hans tavlor har väl ingenting i denna debatt att göra. Jag förmodar att Grabbé målar som han känner och tycker att han vill måla och just det anser jag vara det viktigaste i allt måleri. Resultatet kan mänskligt att döma bli dåligt ibland och hyggligt ibland, det vet nog även hr Bergman som själv försöker med de motsträviga målargrejerna.

Och att avsiktligt söka åstadkomma något revolutionerande nytt å la "Här kommer det en viking, och ingen pludevutt" anser jag för min del vara både osmakligt och falskt. Men de förekommer, och lättuprepade åskådare börjar tala om genialitet.

Jag vidhåller vad jag sade i mitt tidigare inlägg, att det till slut blir tiden själv, som skiljer agnarna från vetet. När nu en så omdömesgill och relativ konstnerfaren man som Åke Johanson, ansåg sig finna en viss ärlighet bakom hr Grabbés alster är jag övertygad om att han varit så objektiv som helst. Men vad jag däremot har lite svårt att förstå, är varför Johansons, enligt sakkunskapen bristande kvalifikationer att bedöma konst upptäckts först nu. Under en följd av år har han sakligt och vederhäftigt gjort vederligt vad som på konstfronten i Sala sig tilldragit, och alla tycks ha varit nöjda och tacksamma för detta.

Det har heller inte bara varit rosor han strött, men så långt jag förstår, har han alltid försökt att vara ärlig och samvetsgrann.

Att han uppmärksammat småutställningar, ja t. o. m. amatörvisningar, tycker jag är hedrande. Nu skulle alltså allt vad han skrivit om konst med ens vara rena smörjan, och denna dom drabbar samtidigt alla övriga landsortsrecensenter!

Nog måste väl hr Bergman hålla med mig om att det verkar rena kindergarten på något sätt. Tror Ni verkligen att det allena saliggörande när det gäller konst måste komma från Stockholm?

Jag vet att vissa diktaturtendenser börjar göra sig gällande på sina håll inom konstvärlden, men vi får väl hoppas och tro att Sala klarar sig undan smittan.

Men varför är Ni så rörande eniga i anklagelserna mot hr Johanson?

Beträffande parallellen Ernst Josephson, van Gogh låg det ju nära till hands att ta ett par exempel, som alla känner till. Men jag medger att det kanske var oklokt att låta hr Grabbé figurera i så förnämligt sällskap, men beträffande Josephsons "Strömkarlen" var det väl snarare det konventionella än det chockerande i målningen, som var orsak att den ratades såsom varande okonstnärlig.

Att hr Grabbé skulle kunna bli en ny Josephson tror inte ens jag, varför hr Bergmans vänligt utlovade middag torde torka in. Men även om ingen av oss, som nu kämpar med de konstnärliga uttrycksmedlen skulle nå det mål vi siktar på måste vi ändå fortsätta och trösta oss med att vi fyller en liten uppgift i denna gråa värld".

Och medan vi väntar på att den stora expertisen ska ge oss tillstånd att förekomma på konstföreningarnas utställningar måste vi ordna med egna visningar. Jag tror att allmänheten uppskattar dem. De ger ju också den mindre välsituerade möjlighet att till ett lägre pris få en hygglig tavla.

Och härmed tror jag att jag för min del har sagt vad som bör sägas i denna debatt.

Sixten Engberg.

Konst

Engberg-utställning i Möklinta- gården

Möklintakonstnären Sixten Engberg, som i höstas hade stor framgång med sina tavlor vid den utställning som han anordnade i Sala, kommer att under lördagen och söndagen 20—21 febr. utställa 45-talet arbeten i Möklintagården. Bland tavlorna märks ett antal dukar från Engbergs spanska resa i fjol samt en del med motiv från våra egna nejder. Engberg torde för de flesta vara så pass allmänt känd att en presentation av honom är onödig. För dem som emellertid inte haft tillfälle att närmare följa honom den senaste tiden — för något år sedan hade han en mycket uppskattad utställning i Möklinta — kan upplysas att hans konstnärsskap beskriver en vacker kurva uppåt. Engberg har mognat anmärkningsvärt och ett besök i den trivsamma bygdegården under lördagen och söndagen kan rekommenderas på det livligaste.

KONST

Pastellen är Sixten Engbergs nya uttrycksmedel

Det är med glädje man hälsar möklintakonstnären Sixten Engberg välkommen till Sala med sin utställning. Liksom förr är hans konst präglad av hans enkla, trivsamma väsen som utan stora later förstår att finna den önskade kontakten med besökarna. Därmed vill vi inte ha sagt att han stått stilla under de år som gått sedan han sist besökte Sala i akt och mening att göra salaborna delaktiga av sitt konstutövande, tvärtom får man säga att Sixten Engberg utvecklar sig i rätt riktning. Hans tavlor talar ett intensivare språk och har i takt med tiden utvecklat en kraftigare kolorit. Främst märker man detta genom hans nya kärlek, pastellen, som han just vid denna utställning presenterar för allmänheten för första gången. Han har i pastellen funnit ett uttrycksmedel, som ligger väl till för honom och hans utställning var inte heller många timmar gammal förrän de första pastellerna fann sina köpare. De arbeten i olja, som presenteras är också de av mycket god klass. Till större delen består de av landskap, men där finns också ett mindre antal kvinnostudier, som är värda sitt särskilda intresse.

Vi vill rekommendera ett besök under de dagar utställningen pågår. T. o. m. måndag hålls den öppen alla dagar kl. 11—20 samt på söndag kl. 13—19.

N. J.

Konst

Välbesökt Engberg-utställning.

Möklintamålaren Sixten Engberg har under veckohelgen haft en utställning på "hemmaplan". Ett 40-tal av hans senaste dukar har funnits till beskådande i Möklintagården och publikintresset har varit stort. Bortåt 1,000-talet personer räknar hr Engberg med har besökt utställningen, bland dem en hel skolklass.

För den som inte följt utvecklingen i Engbergs måleri och som till yttermera visso är stor amatör på området är det kanske svårt att yttra sig vederhäftigt om hans konst. Motiven till de flesta av dessa senare tavlor är hämtade från Syd-Europa, från södra Frankrike och Mallorca. Dessutom förekommer några ej rumsbestämda stilleben och ett par tre svenska landskap.

Ett gemensamt drag i många av hr Engbergs tavlor är färgvalet. Han tycks ha en viss förkärlek för ljus-blå-gröna nyanser. Många gånger kan denna färgkombination tyckas orginell men man kan inte komma ifrån att den gör sig utmärkt. Om det beror på motivet eller på den som håller i penseln låter vi vara osagt.

Sixten Engbergs tavlor är ganska lätta att förstå. Det behövs inga bruksanvisningar som talar om vad de föreställer, något som den stora allmänheten säkert uppskattar men som kanske är en vagel i ögat på "stora" konstälskare. Men för en köpare är det säkert av ett visst värde att veta vilket som är upp och ner.

B. A—n.

Konst

Salakonstnärer utställer på stad

Två salamålare, Lennart H. Lindberg och Sixten Engberg, utställer fredag—söndag på stadshotellet i Sala sammanlagt ett 40-tal arbeten. Utställningen är öppen kl. 10—21 alla dagar.

Båda har tidigare visat upp sin konst för hemmapublik och de torde väl näppeligen kräva någon närmare presentation. Lindberg har nu ett 20-tal oljor och Engberg huvudsakligast pasteller, men även en och annan olja.

"Fyra Sala-konstnärer i ett rum" intressant giv av konstföreningen

Fyra av Salas konstnärer har inbjudits till en gemensam utställning av Sala konstförening. Det är Edvard Cederling, Sixten Engberg, Lennart H. Lindberg och John Sköld som tillsammans visar ett femtiotal verk, huvudsakligen oljemålningar men också några akvareller och gouacher. Det är första gången som alla fyra ställer ut gemensamt och utställningen, som öppnar i dag lördag pågår endast t. o. m. måndag.

Konstföreningens nye intendent, Anå, berättar för Länsidningen att den här utställningen blir den sista för året i föreningens regi. Tanken bakom är helt enkelt att få presentera stadens egna utövande konstnärer. De flesta av verken hör väl till det sista årets produktion, men det förkommer också dukar som har tillkommit åtskilligt tidigare.

Länsidningens medarbetare fick tillfälle att titta på de flesta av tavlorna i går, innan man ännu hängt färdigt i utställningslokalen, Magasinsgatan 4. För att börja med den äldsta, Edvard Cederling, är han representerad med salamotiv och några stilleben, blommor mest. Utan att nämna någon beständ tavla kan man säga att Cederling lägger ner äkta känsla, ja kärlek i sina skapelser.

John Sköld visar både sina naturmotiv från rinnande bäckar och grönskande skog och även några nyare inslag, såväl i motivval som ifråga om uttryckssätt. Kanske ur utvecklingssynpunkt intressantast är Sixten Engberg och Lennart H. Lindberg, som båda också har vissa drag av varandra i sitt måleri. Ska något framhållas så måste

Konstföreningens intendent Stig Anå diskuterar en av tavlorna med Lennart H. Lindberg och Sixten Engberg.

man för Engbergs del säga att en duk som han kallar Spansk by vittnar om avancerat konstnärskap liksom för all del även mycket av det övriga som han har med. Lindberg har också gått mot större klarhet och konstnärlig mognad, sedan vi sist såg måleri i samlad form av hans hand. Sommarens resa till Island har satt sina spår, inte bara vad motiven beträffar. Han har nått längre i formen att uttrycka sig mot färgen, men alltid på ett distinkt sätt.

Trots att det alltså är fyra konstnärer som hållit i penslarna så måste man säga att utställningen verkar homogen. Visst syns det skillnader i temperament — fattas bara annat — men man spårar en viss samklang. Det kanske beror på att man har att göra med fyra människor som visserligen är olika varandra i mycket men lika i det väsentliga — ärligheten inför sitt skapande.

de och även ett stort antal andra verk som också är av hög kvalitet. Pedro

Fyra salamålare visar sin konst

Förmodligen har det aldrig förut hänt att så många av stadens professionella konstnärer som fyra har haft en gemensam utställning, men i dag öppnas en utställning i Sala Konstförenings regi där Edvard Cederling, Lennart H. Lindberg, John Sköld o. Sixten Engberg är representerade med sammanlagt ett femtiotal arbeten.

För att börja med Edvard Cederling — förmodligen ligger han närmast de äldre salabornas hjärtan — presenterar han en rad blomstermotiv i den oförfalskade naturalism, som är hans kännetecken. Därtill ser man i hans kollektion ett antal salamotiv och i några av dem presenterar han sig som en alldeles utmärkt akvarellist.

John Sköld — för inte så länge sedan hade han en separatutställning vilken vi då var i tillfälle att presentera, och vad som sades då får i stort sett gälla för vad han visar här. Hans bergbäckar står i en klass för sig och hans lidelse för naturen avspeglas tydligt i produktionen.

De andra två, Sixten Engberg och Lennart H. Lindberg, kan man visserligen utan större svårigheter skilja från varandra, men trots detta visar deras måleri väsentliga likheter. Främst då i gråskalan, som de båda konstnärerna fått ett synnerligen gott grepp om. Lindberg har förutom ett antal stilleben några kraftfulla motiv från Island och Bohuslän. På Engbergs plussida står framför allt en sydändsk stad — en av utställningens toppsaker.

Det är en intressant utställning inte minst ur den synpunkten att man här möter olika manér.

Utställningen, som hålls i Folkpartilokalen på Magasinsgatan, hålls öppen lördag — måndag, under lördagen och måndagen kl. 14—20 och på söndagen kl. 13—20.

N. J.

Konst

Fyra salamålare utställning hålls öppen till onsdag

Den utställning, som f. n. pågår i Fp-lokalen, och där salakonstnärerna Edvard Cederling, Lennart H. Lindberg, Sixten Engberg och John Sköld ställer ut i Sala Konstförenings regi, blev som väntat en succés. Under de två dagar utställningen visats har den setts av drygt ett par hundra personer, och ganska många konstverk har också redan funnit köpare.

Avsikten var att utställningen endast skulle hållas öppen t.o.m. i dag, men på grund av det stora intresset, har tiden utsträcks t.o.m. onsdag denna vecka. Öppettiderna är varje dag kl. 14—20.

De fyra salakonstnärernas utställning

I konstföreningens regi blev synnerligen lyckad ur publiksynpunkt. Både på lördagen och söndagen strömmade folk oavbrutet till utställningslokalen, Magasinsgatan 4 och konstföreningen har nu beslutat att förlänga öppet-hållandet t.o.m. onsdagen. Ett stort antal tavlor har också sålt eller reserverats.

Samtliga deltagare i utställningen har fått verk sålda och som väntat är det Cederling som fått de flesta såld-lapparna på sina tavlor. Konstföreningen har även för egen del inköpt eller reserverat några tavlor för inköp.

Konstnären Edvard Cederling valdes till hedersledamot i föreningen.

Folkbladet

Salakonstnärerna har framgångsrik utställning

SALA (Folkbladet). De två senaste dagarna har det varit mer folk än vanligt på Magasinsgatan. Och de allra flesta har styrt stegen till den port i nummer fyra, där det står "Konstutställning". Bakom skylten finns i sin tur fyra kända salakonstnärer. Eller rättare sagt deras verk i form av oljemålningar och akvareller.

Ja, säger intendent Stig Anå i

Salas konstförening, det är Edvard Cederberg, Lennart H. Lindberg, John Sköld och Sixten Engberg som har utställning. De är här i salen representerade med ett femtiotal dukar. Det är första gången som de hänger gemensamt, men annars är utställningen den sista i år, som anordnas av konstföreningen. Vi har också kunnat glädja oss åt en talrik och intresserad publik.

Den talrika konstpubliken funderar och diskuterar.

Sala Salalena
10 juli 1963

Konst

10 konstnärer från
Salaorten på Sala-expon

Tio konstnärer, som är bosatta och verksamma i Sala och den närmaste bygden har ställt ut ett representativt urval tavlor ur sin senaste produktion. Utställningen, som är inrymd i gamla skolan på Sala-utställningen, har rönt en hel del uppmärksamhet.

Stig Anå, som man inte ser så ofta, har några oljor, som avslöjar en säker koloristisk talang speciellt intresserar ett stort upplagt panorama över böljande sädesfält med mycken lyskraft. Edvard Cederling, den till åren äldste, har ett intimt naturalistiskt måleri m. d. huvudsakligast motiv från Sala. Sixten Engberg lanserar ett för honom nytt uttrycksätt. Han är abstraktare än någonsin, stundom drömsk, men med en klar och dekorativ färgsättning. Olle Eriksson är mångsidig i sitt konstnärliga utövande. Särskilt fäster man sig sig kanske vid hans tornålsgravyrer, som bl. a. vittnar om goda tecknaranlag. Lennart H. Lindberg är måhända den mest avancerade och ett särskilt intresse är hans kraftfullt och fantasifullt formade fisk-tavlor värda. Erik Lisper har ett mycket vårdat landskapsmåleri, som röjer utvecklat sinne för både formell komposition och kolorit. Karl-Otto Modin tillhör onekligen ett av de ungdomliga målartalånga i Sala, omsorgsfull i sitt arbetssätt och med gott sinne för färg och komposition. John Sköld deltar med ett urval knivlagda oljor i den naturromantiska stilen. Bertil Vidmark från Ransta, som också har flera strängar på sin lyra, har bl. a. en litouppsättning, som vittnar om flykt och fantasi och Folke Östlund slutligen presenterar ett fint utval luftiga akvareller. Utställningen är som helhet en god exponent för den konstnärskolon, som är verksam i Sala.

Konst

Sixten Engberg

i experimenttagen

Salamålaren Sixten Engbergs utställning i Folkpartilokalen och på ateljén rakt över Magasinsgatan ger yttligt sett kanske ett heterogent intryck. Med hänsyn till att konstnären just nu tycks befinna sig i ett expansivt skede och tydligen är besjälad av stor arbetslust och brinnande experimentiver, så är väl detta i och för sig inte så underligt. Samtidigt skall ett mer systematiskt betraktande av de utställda tavlorna också ge vid handen en bestämd utveckling, som är koncentrerad till ungefär en femårsperiod, även om dukar och pannåer inte är hängda i någon kronologisk ordning.

Man kan alltså urskilja en bestämd inriktning mot modernare och spontanare uttrycksformer, även om Engberg fördenskull inte helt har lämnat det avbildande måleriet bakom sig. Med jämna mellanrum återkommer han till detta, kanske djärvare och spontanare i penselföringen än tidigare, vilket enligt anms mening blivit på gott och ont. På vägen mot det rent spontana uttryckssättet, som är den stora nyheten hos Engberg, har han från ett förenklat naturalistiskt måleri gått över ett konstruktivt "geometriskt" sätt att måla, ett slags konkretismen, kanske man kunde säga. Men här behåller han givetvis medvetenheten och intellektet. Sista steget är dock taget över till ren och tämligen oförfalskad spontanism, något som skall i en tydligen övermäktig lust att pröva på något nytt, något helt och hållet annorlunda. Materialets eget beteende får här en avgörande betydelse för resultatet. Vissa saker i blandteknik kan tyda på att utvecklingen mot det spontana har skett gradvis.

SALA ALLEHANDA

29 augusti 1963

"Sagolandskap I" och "Sagolandskap II" är enligt anm. de bästa exponenterna för Engbergs experimenterande. Han har laborerat med flytande färger, med lackfärger och krympnings-effekter som skänker fantasiegående krackeleringar, inte ens den s.k. drippingtekniken har lämnats oprövad. Resultaten är varierande. Helt naturligt. Men just i de båda ovannämnda sakerna har han nått de mest tilltalande och intressestimulerande effekterna.

Annars är sign. 'benägen anse att Engberg fortfarande är som bäst och kanske också med rätta mest förstådd och uppskattad i genom i de målningar, där han drivit förenklingen såväl formellt som koloristiskt längst, utan att därför ha övergivit det direkt avbildande måleriet. Jag tänker då främst på några dukar med vårmotiv, fasta i komposition

med lätt markerad kontur och koncentrerade i en färgskala vars register ligger mellan det vita o. det violetta.

åke j.

54

TORSDAGEN 29 AUG. 1963

Konstnären Sixten Engberg vid sitt staffli.

Konstnären har ordet (2):

Konstnärskolonins verksamhet saknas i stadens turistreklam

På redaktionsväggen hänger en tavla föreställande ett strandlandskap, utförd i luftig pastell och begriplig för envar i sin naturalism. Den är daterad något av de senaste åren på 50-talet. När man i dag stiger över tröskeln till konstnären Sixten Engbergs ateljé i en liten enrumslägenhet på Magasinsgatan i Sala, möter man en konstnär, som uttrycker sig helt annorlunda, mera spontant och betydligt svårtillgängligare.

Sommaren 1963 har inneburit en omställningstid för Engberg. Men hur har bara en enda sommar förändrat honom så?

Kanske har omställningen inte skett så hastigt som sommarens produktion ger intryck av. Den har föregåtts av moget övervägande, som det fordrats visst moraliskt mod att förverkliga, säger han allvarsamt och pannan veckas vid näsroten som om han fortfarande hade huvudbry.

— När man är ut och är in målat konventionellt och begripligt, hus, båtar, träd, en och annan figur, stilleben, allt lätt identifierbart och tydligen uppskattat i visa utsträckning, när

man målat på ett "säljande" sätt och därigenom nöjaktigt tryggt uppehållet, så blir man trött och stundom förtvivlad över att inte ha möjlighet att utveckla sig, och då kan det hända, att man råkar in i ett sinnestillstånd, som närmast kunde karakteriseras som desperation. Det får bära eller brista, tycker man, bara man åtminstone till en tid kan få utöva sitt yrke under frihet. Det kanske inte håller i sig så länge detta sinnestillstånd — de timliga kraven kan ta överhand igen — men sommaren har jag ägnat fullt och helt åt att experimentera.

En utflykt i det spontana för att få erfarenhet.

— Jag är ingalunda övertygad om att det, som under denna tid presterats, kommer att i sig ha bestående värde och jag är säker på att det inte är något slutgiltigt, men jag tror och hoppas att något av det jag kommit fram till, inte minst då i fråga om teknik, skall bli av värde för mitt fortsatta måleri. Som en beståndsdel. Kort sagt, jag har varit tvungen att företa en till synes kanske halsbrytande utflykt i något som liknar det spontana för att hämta erfarenheter och inspiration för framtiden. Men jag är också

medveten om att det kan stå mig dyrt rent ekonomiskt, säger han.

Överallt i ateljén hänger eller står uppradade efter väggarna, ramade eller oramade exempel på Engbergs experimentlust. Man vill inte gärna ge sig in på någon värdering av de enstaka dukarna eller pannaerna. Han gör det inte heller själv. Uppenbarligen har han bl. a. velat pröva en del för honom nya material samtidigt som han önskat studera resultat, som är mer spontant tillkomna än metodiskt utformade efter bestämda koloristiska lagar och traditionella erfarenheter.

Allmän likgiltighet svår att bryta

Han känner sig "kallad" som konstnär och har en gång övergett ett vanligt borgerligt yrke för att med allt vad det innebär ägna sig åt måleriet. Och han har varit beredd att offra en hel del för att få måla.

Vad man har svårt att förlika sig med är emellertid den allmänna likgiltighet för de s. k. kulturarbetarna, som dagens samhälle exponerar, säger han. De flesta tycker väl att vi konstnärer utgör ett pikant inslag, men säkerligen skulle inte många sakna oss om vi vore borta. Under sådana omständigheter kan det vara svårt också att klargöra att kulturlivet i stort och inte minst konstnärerna behöver ett handtag av samhället och dess invånare.

Vi lever i ett s. k. välfärds-samhälle, där individens längtan i första hand tycks stå till kylskåp, bil och TV. De flesta samhällseliga åtgärder, som vidtas är socialt betingade. I och för sig är det väl inte felaktigt att vi får det bättre rent materiellt. Men ju längre vi fortsätter på den vägen enbart, desto mindre blir också intresset för de kulturella och andliga värdena, förefaller det. Ett samhälle utan kultur är ett farligt samhälle.

Man kan mata människorna med hur mycket standard man vill så blir de inte glada och lyckliga enbart av detta. Bildrömmen skänker ingen beständig lycka. Vad vi trodde skulle skapa verklig lycka, blir snart nog besvikelse och bekymmer för oss. Få tänker på att en tavla kan rymma värden av betydligt större beständighet. Men den allmänna likgiltigheten inför de kulturella värdena är svårt att bryta igenom och att höja kulturpolitiken i välfärds-Sverige till i paritet med socialpolitiken tycks vara nära nog ogörligt.

Socialhjälp är ingen utväg.

Vi hankar oss fram, trots denna inställning, och hoppas på någon förändring. Ibland får man rekommendationen att söka socialhjälp! Men om man gick till en socialvårdande myndighet

och bad om hjälp skulle man förmodligen få rekommendationen att söka annan utkomst. Målar man inte så att folk vill köpa, så måste man vara en dålig

konstnär och saknar sålunda existensberättigande. Socialhjälp är inte rätta vägen att stödja konstnärerna, konkluderar Engberg.

Det bär emot att tala i egen sak, säger han vidare. Men ibland måste man. Kanske skulle de utövande konstnärerna mer än vad som är fallet i samlad form försöka resa anspråk. Men det är lättare sagt än gjort med en så heterogen samling.

Det skulle dock hälsas med odelad tillfredsställelse från alla om stipendiemöjligheterna utökades. Vilken dröm för många att åtminstone någon tid får ägna sig åt utbildning och utveckling utan ekonomibekymmer hängande över sig. Det vore också en sporre för oss att bli ihågkomna litet oftare när det gäller den offentliga utsmyckningen, framför allt på hemorten.

Den här sommaren har jag — fränsatt någon vecka, då jag företagit en resa i Norrland och Norge — vistats i Sala. Det har varit jubileumsutställning i staden och mycket folk. Många av besökarna har frågat efter salakonstnärerna och för den skull kanske det kunde vara berättigat att den turistreklam, som nu sprids om Sala och dess sevärdheter, också innehöll något som klargör att det faktiskt existerar en liten konstnärskoloni även här, avrundar Sixten Engberg och återgår till pensel och palett.

Åkej.

LÖRDAGEN DEN 9 NOV. 1963

Salakonstnär med experimentlust öppnar ateljén för allmänheten

Salakonstnären Sixten Engbergs utställning som nu pågått snart en vecka är intressant på flera sätt. Dels därför att den är uppdelad på två lokaler, varav den ena är konstnärens ateljé. Men framförallt därför att utställningen visar en konstnär stadd i utveckling. Trots sina 57 år och trots att Sixten Engberg under de 30 år han varit "professionell" mest ägnat sig åt naturalistiskt måleri visar han nu upp en rad experiment — både vad det gäller uttrycksätt, teknik och material.

Det är ett stort antal verk som ingår i Sixten Engbergs utställning. Nere på folkpartilokalen — den egentliga utställningslokalen — finns ett 50-tal tavlor. Till övervägande delen är det naturalistiska alster, men några av de mest "färdiga" av de experimentella tavlorna har också fått sin placering där.

Det relativt lugna intryck man får nere i folkpartilokalen förändras dock helt när man går tvärs över Magasinsgatan till den engbergska ateljén. Den har tidigare tillhört en annan av medlemmarna i Sala konstnärskoloni — Lennart Lindberg — men han övergav den när han flyttade till skolan i Johannisbläck. I ateljén vill inte Sixten Engberg bara visa tavlor — han vill också ge den konstintresserade allmänheten möjlighet att se konstnären bakom tavlorna i arbete.

På väggarna, på sängen och litet överallt finns tavlorna utspridda i den trånga, men hemtrevliga ateljén. En lämpligare benämning vore kanske experimentverkstaden för där finns prov på minst fyra allvarligt menade försök att söka sig fram på nya vägar.

"Nyupptäckta material"

Sixten Engberg är hemlighetsfull då det gäller vad de nya material han använder består av. — När man arbetat så länge på att få fram dem vill man inte lära ut det direkt, säger han själv.

Salakonstnären Sixten Engberg håller öppet hus för de konstintresserade i Sala. Under den nu pågående utställningen har besökarna också tillträde till ateljén och har man tur finner man konstnären i arbete.

Sedan något år tillbaka har han experimenterat med ett slags reliefier med en metalliserad yta. Hur grundmaterialet framställs vill han inte avslöja. Det stelnar inte förrän efter sex timmar så det ger konstnären lång tid att bearbeta massan. Men när det väl en gång har stelnat är det oföränderligt — inte ens en kniv biter på det, förklarar Sixten Engberg.

Bland tavlorna uppe i ateljén finns också några helt renodlade spontanistiska verk. — Ett av dem har jag sålt till en lärare på Konstfack, berättar konstnären. Också här har Sixten Engberg sökt sig bort från det traditionella. Han arbetar bl.a. med plastfärger och latexfärger och tror att även i dessa finns stora möjligheter att uttrycka sig.

Men experimentlustan sträcker sig längre än till färgerna. Även då det gäller grunden till de spon-

tanistiska verken prövar sig konstnären fram. Han bygger både på fernissa och limgrund, vilket naturligtvis i sin tur ställer särskilda krav på de färgtyper som används.

Sabbatsår!

Vad Sixten Engberg nu helst skulle vilja är att få ta sig ett sabbatsår. Att helt kunna strunta i det "sälljande" måleriet och odelat få ägna sin kraft åt de experiment han tror skall leda fram till en syntes som passar honom. Men, även en konstnär har materiella behov och därför måste tiden delas upp.

Sixten Engberg har dock själv en brinnande tro på att de experiment han nu arbetar med skall ge resultat — resultat av högt konstnärligt värde.

Björn

Konst

Krylboutställning

av f.d. avestabo

Salakonsnären Sixten Engberg utställer 14—17 november på husmodersföreningens lokal i Krylbo ett 50-tal målningar, huvudsakligast pasteller. Utställningen är öppen alla dagar kl. 12.00—20.00.

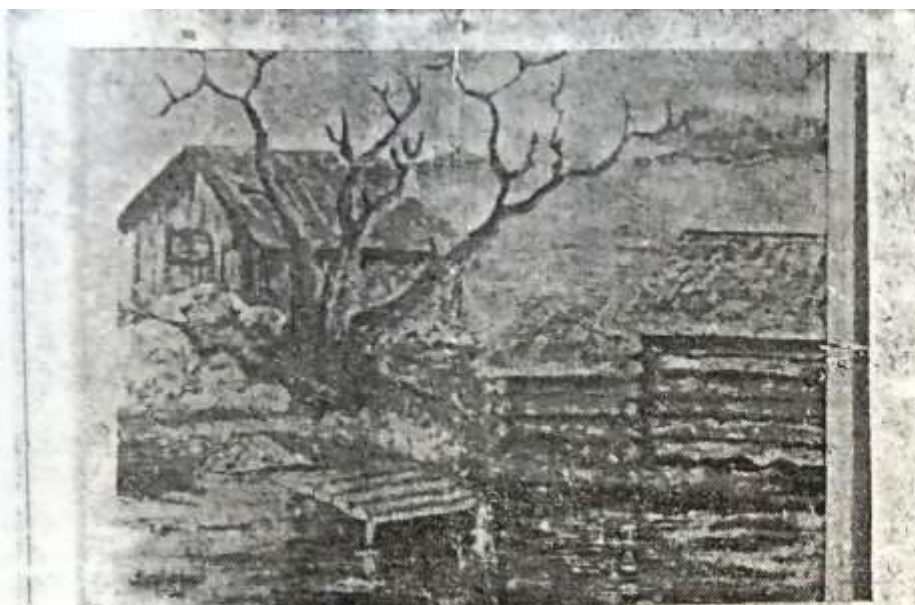
Sixten Engberg, som tidigare varit bösatt i Avesta under en lång följd av år, har som autodidakt utvecklat sig till en förnämlig kolorist, något som speciellt kommer till uttryck i hans pasteller.

Han har företagit resor bl. a. i Spanien, på Mallorca och i Frankrike, som satt spår efter sig, speciellt i hans oljemåleri. Engberg tillhör inte modernisterna utan presenterar en föreställande konst, som är lätt tillgänglig och sällsynt dekorativ.

Vid utställningar i bl. a. Skogsbo och Avesta den senaste tiden har hans konst rönt livlig uppskattning.

Sixten Engberg: "Sommarväg".

"Det gamla trädet", tavla av Sixten Engberg.

John Sköld och Sixten Engberg heter två målare, som för närvarande utställer på Frimurarhotellet. Av de två har Sköld huvudsakligen odlat sitt umgänge med penseln uppe i bergslagsbygderna och syns på små utställningar här och var däruppe. På några år har han gått påtagligt framåt. Hans måleri visar en ambitiös strävan att finna en syntes mellan gammalt beprövat och nytt och motivvalet talar om en smält filosofisk underton i hans syn på en målares uppgifter. Han upplever havet på sitt eget sätt och ger uttryck åt det i frimodiga och okonventionella former. "Ödestorpet" och "På post" ger från skilda utgångslägen något av de trohjärtade stämningar, som alltid utgjort elementa i vår svenska folkvisa. "Kalkkällan" har samma grunddrag och är för övrigt välbalanserad i kompositionen.

Ibland tar Sköld itu med svårbemästrade uppgifter och det hela kan då som i "Kväll" bli lite rörigt eller som i "Enslighet" lite för trevande anslag. I "Björkstammar" har han emellertid visat att han äger sinne för fast komposition. Det finns över huvud taget ärlighet och smältfullhet i John Skölds tavlor.

Sixten Engberg är norrlänning och söker sig in på de vägar, som andra norrlänningar trampat upp tidigare. I "Väst kust" ser han osslundakt på motivet, men det goda experimentet "Trädet

och skuggan" anger självtändiga grepp. En frisk färgbehandling visar Engberg upp i exempelvis "Vägen till Västaby" och "Mötesplatsen" och "Spanjorskan" är ett par andra belägg för nyanseringsförmågan och den redliga strävan till en fruktbärande utveckling, som kännetecknar båda de utställande målarna på Frimurarhotellet. Den friska tonen är i båda fallen genomgående.

G. N.—s.

Uppsala.

På Sixten Engbergs utställning över veckandan såldes 16 dukar, både landskaps och stilleben. Publik-~~en, både landskaps och stilleben, sålde~~ inställning gentemot den unge konstnären, som utställde i Uppsala för första gången, var välvillig att döma av den höga köpfrekvensen.

BORLÄNGE

Oljepasteller
i Sagahuset

En liten intim utställning svarar konstnären Sixten Engberg för i Sagahuset, och det är framför allt hans oljepasteller som väcker uppmärksamhet. Han har sinne för både färg och kolorit och där finns nästan klassiskt uppbyggda kompositioner, som Fiskebåt i hamn, Spansk terrass, och Havsvik med båtar. Färgskalan är mjuk, grönt-vitt-grått, med små diskreta inslag av rost eller blekgult, och bland de många balanserade sakerna, både i olja och oljepastell, finns också några små känsliga och innerliga motiv som Islossning och Flicka med prästkragar.

Roliga färgkompositioner av experimentell karaktär finns också, som Berget, Stenig terräng, Höstgula dvärgbjörkar och Medelhavskust.

Engagerande saker av hög kvalité är Sommarland, Klippig kust och Nät på tork, där konstnären verkligen lyckats få fram de genomskinliga näten med mycket god verkan, samt Klippor och vattenspegel och en del andra saker i realistiskt och kraftfullt manér men ändå målade med mjuk hand och känslig uppfattning.

Sixten Engberg hör till den självvärda skara som utan högre skolor lyckats fånga konstkritikens intresse. Han är född i Hudiksvall, men är bosatt i Sala numera, och har gjort studieresor till Frankrike, Spanien, Holland, och nog har funderingar på Island, vars natur torde ligga väl till för hans säkra uppfattning. I Sala konstförening har han haft glädjen att få en av sina oljemålningar utlöst som första pris i konstlotteri. Borlänge har han en gång tidigare besökt som utställare, och det var roligt att se honom igen. Hans utställning här denna gång pågår till och med måndag. Hans prissättning är blygsam och i linje med hans i övrigt opretentiöst framträdande.

Håge

Sympatisk konstutställning
i Grängesberg

I onsdags öppnades en konstutställning i C-salen i Grängesbergs Folkets hus som omfattade en rikhaltig kollektion trevliga och goda tavlor. Det är konstnären Sixten Engberg, som slängt frisörsaxen och givit sig måleriet i våld, som visar sina tavlor. Engberg har tidigare haft en hel mängd utställningar och fått genomgående god kritik av pressen. Han har inte fallit för den moderna konstarten utan målar så att varje människa förstår vad han vill säga med sina tavlor. De är enkla, trevliga och genomgående bra utan att vara banala och i en del värmotiv och vinterdito, förmodligen från hans hemtrakt i Hälsingland, visar han prov på en mycket god förmåga. Det är faktiskt roligt att se en målare, som håller sig till verkligheten efter mer eller mindre extremistiska utsvävningar i pastell och olja.

Utställningen pågår även i dag.

Eibel.

SIXTEN ENGBERGS
KONSTUTSTÄLLNING.

i Grängesberg, som avslutades i fredags, bjöd på många verkligt trevliga saker, genomgående bra och vittnande om utvecklat färgsinne i förening med personlig stilkänsla och smak.

Det var värmotiv, sommar- och vintermotiv både från skärgården och landet i övrigt, alltigenom begripliga saker och därtill i de flesta fall en verklig tjusning för ögat. Här kan nämnas en sådan sak som den idylliska Grundstund med sin läckra färgbehandling. En målning i annan genre och med en verklig förtädd stämning över sig är Flicka i skymningen. Efter allt att döma är Engberg en målare som har framtiden för sig. Hans utställningar har också överallt mottagits med genomgående god kritik i pressen. Ursprungligen tänkte han bli frisör men slängde snart nog frisörsaxen och rakkniven och gav sig helt måleriet i våld. Det var faktiskt mycket roligt att se hans utställning, som också ägnades ett rätt stort intresse för att vara mitt i de bråda veckorna före jul.

A. L.

Grängesberg

K O N S T

Sixten Engberg

är en ung konstnär från Salatrakten, som nu för första gången framträder inför Upsalapubliken med en utställning på Stadshotellet under fredag, lördag och söndag. Utställningen öppnades i dag kl. 11 och hålles öppen till kl. 22. Den omfattar 36 oljemålningar med motiv från olika trakter av vårt land, som konstnären lärt känna under sin beredskaps-tid, han har nämligen varit inkallad under så gott som hela kriget. De flesta motiven är från Gotland, Jämtland och Hälsingland. Förutom landskapsskildringar finns ett flertal stilleben och några modellstudier. Det utmärkande för samlingen är en lyrisk uppfattning och en känslig pastellton. Särskilt stillebenmotiven utmärka sig för ett känsligt färgval samtidigt med en stram formgivning.

En landskaps- målare.

Sixten Engberg, bördig från Huddiksvall, utställer på Frimurarehotellet ett 40-tal tavlor. I motsats till näst föregående utställning i samma lokal är denna avgjort sympatisk, och om också säkerheten ej alltid är så stor märker man en ärlig strävan, förenad med inspirerad uppfattning. Engberg har en viss innerlighet i det försynta föredraget och vill någonting utom det rena avbildandet. Han söker lösa de måleriska problemen på ett sätt, som lovar gott för fortsatt utveckling, och han kan även disponera en bildyta, vilket duken "Under bron" tydligt visar. En hel del finns att taga vara på hos denne målare, och som tilltalande exempel kunna bl. a. nämnas "Värluft", "Harsprånget" och "Gryning vid havet". De figurstudier av barn, som finnas, äro ju mera försök än giltigt måleri, men ett par små stilleben voro vackra i all sin enkelhet. Utställningen är väl värd ett besök.

E. N.

Eskestuna.

Västeråskonstnären Sixten Engberg

har på Stora Hotellet utställning, som avslutas i dag. Konstnären är alltför ojämn för att man skall kunna få ett bestämt begrepp om vad han förmår prestera. I en del tavlor visar han en påfallande stor osäkerhet både beträffande teckning och färg under det att han lyckats riktigt bra med en del motiv. Bäst är han när han arbetar med stora ytor och håller konturerna diffusa såsom i Vinternatt i hamnen och Efter anöfallet. Några tavlor har funnit köpare.

P n.

Konst

Sixten Engberg

i experimenttagen

Salamålaren Sixten Engbergs utställning i Folkpartilokalen och på ateljén rakt över Magasinsgatan ger yttligt sett kanske ett heterogent intryck. Med hänsyn till att konstnären just nu tycks befinna sig i ett expansivt skede och tydligen är besjälad av stor arbetslust och brinnande experimentiver, så är väl detta i och för sig inte så underligt. Samtidigt skall ett mer systematiskt betraktande av de utställda tavlorna också ge vid handen en bestämd utveckling, som är koncentrerad till ungefär en femårsperiod, även om dukar och pannaer inte är hängda i någon kronologisk ordning.

Man kan alltså urskilja en bestämd inriktning mot modernare och spontanare uttrycksformer, även om Engberg fördenskull inte helt har lämnat det avbildande måleriet bakom sig. Med jämna mellanrum återkommer han till detta, kanske djärvare och spontanare i penselföringen än tidigare, vilket enligt anm:s mening blivit på gott och ont. På vägen mot det rent spontana uttryckssättet, som är den stora nyheten hos Engberg, har han från ett förenklat naturalistiskt måleri gått över ett konstruktivt "geometriskt" sätt att måla, ett slags konkretismen, kanske man kunde säga. Men här behåller han givetvis medvetenheten och intellektet. Sista steget är dock taget över till ren och tämligen oförfälskad spontanism, något som skall i en tydligen övermäktig lust att pröva på något nytt, något helt och hållet annorlunda. Materialets eget beteende får här en avgörande betydelse för resultatet. Vissa saker i blandteknik kan tyda på att utvecklingen mot det spontana har skett gradvis.

SALA ALLEHANDA

29 augusti 1963

"Sagolandskap I" och "Sagolandskap II" är enligt anm. de bästa exponerterna för Engbergs experimenterande. Han har laborerat med flytande färger, med lackfärger och krympnings-effekter som skänker fantasiegående krackeleringar, inte ens den s.k. drippingtekniken har lämnats oprövad. Resultaten är varierande. Helt naturligt. Men just i de båda ovannämnda sakerna har han nått de mest tilltalande och intressestimulerande effekterna.

Annars är sign. 'benägen anse att Engberg fortfarande är som bäst och kanske också med rätta mest förstådd och uppskattad i genom i de målningar, där han drivit förenklingen såväl formellt som koloristiskt längst, utan att därför ha övergivit det direkt avbildande måleriet. Jag tänker då främst på några dukar med vårmotiv, fasta i komposition

med lätt markerad kontur och koncentrerade i en färgskala vars register ligger mellan det vita o. det violetta.

å k e j.

Sala Konstförening
6 juni 1964

Konst

12 salakonstnärer på Aguélímuseet - Vernissage söndag

Aguélímuseet i Sala, som under sommarmånader brukar vara ett turistmål, kommer sommaren 1964 att förutom den fribergiska samlingen kunna bjuda besökarna ett smakprov på vad de nu i stadens verksamma konstnärerna kan åstadkomma. På söndag kväll anordnas på museet en vernissage kl. 19, som bildar upptakten för den sommarlånga utställningen av 11 salamålare och en keramiker. För att göra det hela litet extra festligt kommer vid vernissagen en blockflöjtsgrupp från musikskolan att medverka med musik.

Sala konstförening har inbjudit salakonstnärerna att delta med vardera två arbeten. På grund av utrymmesskäl har en begränsning till antalet måst ske. Men arbetena utgör prov på vars och ens färdigheter och inriktning. Möjlighet ges att under sommarens lopp byta tavlor mot andra. Givetvis är det fråga om en försäljningsutställning.

De tolv som bidragit är nestorn bland salamålarna Edvard Cederling, en naturalist och intimist, som målat det mesta av idyllerna i staden, John Sköld, naturromantiker och naturalist, Olle tar med en olja och en torrnåls-Eriksson, som provat på de flesta tekniker och som här deltar med en olja och en torrnålsgravyr, Karl Otto Modin som är den yngste av dem och som debuterade med egen uppmärksam utställning i fjol, Gösta Södergren, debutant i år men som sysslat med måleri som hobby i många år, Lennart H. Lindberg f. d. konstfackelev, teckningslärare och konstnär med både måleri och skulptur, dock här endast representerad med ett par oljor, Folke Östlund med akvarell som specialitet, Bertil Widmark också en mångsidig natur som har fyra års konstfackstudier bakom sig, Stig Anå teckningslärare med konstnärliga ambitioner och öppen för nya strömningar inom måleriet, Sixten Engberg mångårig utövare som på senare tid experimenterat i mer spontan riktning och Bertil Svensson, som hade sin första utställning i vintras och som är påverkad av sentida inriktningar. Sist men inte minst deltar Bertil Andersson med en uppsättning av keramik.

Utställningen utgör ett intressant tvärsnitt av den i Sala verksamma konstnärskolonien, som man genom detta arrangemang hoppas skall vinna ökade kontakter både inom och utom staden.

FÖRTECKNING ÖVER DELTAGARE OCH PRISER I SALA-SALONGEN 1964.

BERTIL ANDERSSON
Dalen, Sala. Tel.: 12135

STIG ANÅ
Klövervägen 5. Tel.: 12795
Atelje: N. Esplanaden 3. Tel.: 14140

EDVARD CEDERLING
V. Thulegatan 1 B. Tel.: 11219

SIXTEN ENGBERG
Brahagatan 11. Tel.: 12501

OLLE ERIKSSON
Rådmanegatan 8. Tel.: 10236

OVE GIDLÖF
Järnvägsgatan 15 E

DICK HOLMER
Karlsborg. Tel.: 10065

LENNART H. LINDBERG
Johannisbäck. Tel.: 12723

ÅGE LINDBECK
Strandvägen 19 D Tel.: 11350

1. Blå horisont, Spanien	385:-
2. Mot höjden, Spanien	475:-
3. Olivträd, Malaga	600:-
4. Lantgård, Spanien	400:-
5. Motsol, Lappland	500:-
6. Augustifjäll	400:-
7. Upplandselätten	(privat ägo)
8. Ekeby kvarn, interiör	500:-
9. Sommar i Sala	250:-
10. Gullvivor	200:-
11. Komposition i svart-vitt	350:-
12. Uppbrott	500:-
13. Hällristning (Altamira)	400:-
14. Höstmelodi	450:-
15. Stegrad form. Relief	400:-
16. Sittande modell. Gips	175:-
17. Stående modell. Gips	175:-
18. Flit (Tornnål) 1/20	100:-
19. Modellen (Tornnål) 1/20	100:-
20. Kvällsarbete. Olja	400:-
21. Sittande modell. Olja	650:-
22. Novembersnö vid stranden	450:-
23. Glömd båt	400:-
24. Självporträtt	(privat ägo)
25. Hägring	200:-
26. Den röda tratten	300:-
27. Färgexperiment	400:-
28. Husfragment	600:-
29. Fiskerbodar (Tillhör Sala konst-
förening)	
30. En lärd man	400:-
31. Landskap i ockraton	350:-
32. Blek sol över imaginärt
landskap	450:-
33. Självporträtt	(privat ägo)
34. Komposition i svart och
rött	900:-
35. Nocturne	650:-
36. Ensam längtan	450:-
37. Komposition 2	350:-

KARL OTTO MODIN
Hyttgatan 27 Tel.: 10116

BERTIL HERLOV SVENSSON
Ateljé: N. Esplanaden 3. Tel.: 14140

GÖSTA SÖDERGREN
Magesingatan 4 B. Tel.: 12388

FOLKE ÖSTLUND
Hyttgatan 29. Tel.: 11503

38. Komposition	900:-
39. Fastlåst position	1600:-
40. Lyriskt försök	400:-
41. Rädsla	400:-

42. Skuggspel	(privat ägo)
43. Ja till livet	900:-
44. Teknokrati	900:-
45. Avanti	1800:-
46. Hälsningar	1000:-
47. Riktad sändning	600:-

48. Fiskehamn	350:-
49. Balkastrand, Bornholm	275:-
50. Nexö	250:-

51. Rhodos hamn (Akvarell)	200:-
52. Faralia "	200:-
53. Ekeby kvarn "	200:-
54. Marbella "	300:-
55. Kalkbrott (olja)	300:-

FOLKBLADET • Torsdagen den 11 juni 1964

Utställning i Aguélímuseet avkonstn ärer från Sala

Några av Salas konstnärer har samlats för diskussion av sina konstverk i Aguélímuseets lilla rum. Fr v Bertil H. Svensson, Lennart H. Lindberg, Karl-Otto Modin samt Stig Anå.

SALA (Folkbladet). Aguélímuseet kommer i sommar att förutom den fribergiska samlingen bjuda turisterna på ett smakprov av vad de i Sala verksamma konstnärerna kan åstadkomma. Utställningen inleddes i söndags med en vernissage, som bildade upptakten till den sommarlånga utställningen. Tolv konstnärer, varav elva är målare och en keramiker, ställer ut sina verk. Var och en deltar med två alster, vilka får utgöra en presentation av konstnären. Konstnärerna har även möjlighet att utbyta verken, varför det också finns möjlighet att köpa dessa.

De utställande konstnärerna är: naturromantikern John Sköld, spontanisten Bertil Svensson, akvarellspecialisten Bertil Widmark, naturalisten Sixten Engberg, keramikern Bertil Andersson, Olle Eriksson, som är gruppens allsidiga konstnär, Karl-Otto Modin, som nyligen har debuterat med

en egen utställning, Gösta Södergren, vilken även han nyligen debuterat, akvarellspecialisten Fol-

ke Östlund, samt teckningslärarna Lennart H. Lindberg och Stig Anå.

Utställningen ger en intressant bild av vad salakonstnärerna kan åstadkomma och man hoppas att utställningen skall öka salabornas konstintresse.

Ny lokal för utställning

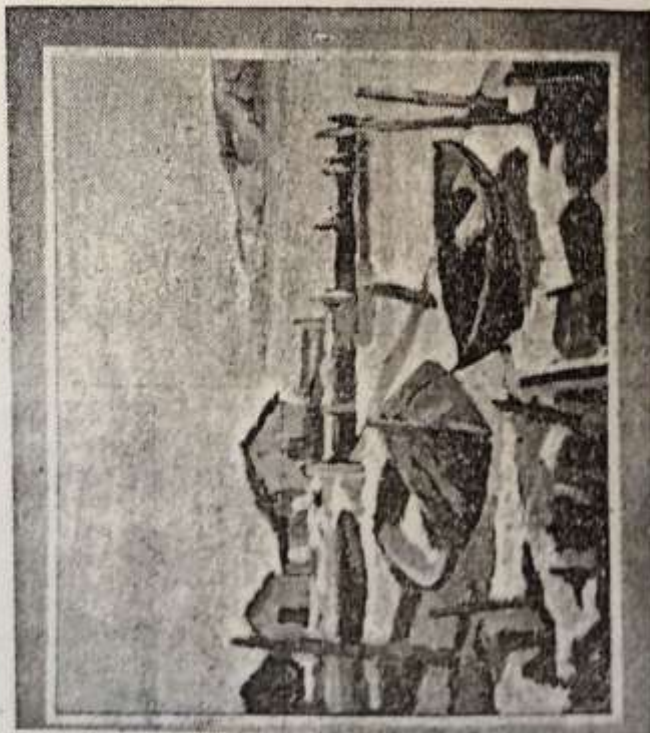
□ En utställningslokal av det intimare formatet har slagit upp portarna i fastigheten Kungsgatan 6 Avesta. Från att på sistone ha varit en shop, som svarat för jockarnas timliga behov har den övergått till att serva mänskliga behov av konst. Isse Lönnhammar heter mannen bakom metamorfosen och han har för avsikt att försöka hålla kontinuerligt öppet med utställningar, om det visar sig föreligga intresse härför bland ortsborna.

Han har valt att öppna med en utställning av salakonstnären Sixten Engberg, som har ett förflutet i Avesta, och det begränsade utrymmet är välbehängt med oljor och reliefer av honom.

Sixten Engberg är självlärd, målade väl en del i Avesta för 25–30 år sedan, men hade då sin huvudsakliga utkomst av ett mer borgerligt yrke. Sedan flyttade han några år till Möklinta, men är nu sedan rätt många år bosatt i Sala, där han är mycket produktiv. Efter att ha målat företrädesvis landskap och stilleben på ett helt föreställande sätt ägnade han några år åt experimenterande både med uttrycksätt och material och de reliefer, som finns med är väl spår av detta liksom en och annan olja, där materialet i sig fått självverka i långa stycken. Nu har han återgått till att skildra sina bäckar, hamnar och fjällvidder på ett sätt som kanske kan nå en bredare publik. Kanske hade det varit välbetänkt att sovra en smula hårdare i produktionen inför Avestautställningen.

Åke J.

Salamålare på Fp-lokalen

Sixten Engberg: "Fiskebågar i småmålningen".

Salamålaren Sixten Engberg öppnar på söndag en utställning på Folkpartilokalerna i Sala, där han visar ett 40-tal saker, huvudsakligen oljor från de senaste 2-3 åren med motiv från Halland, norra Dalarna, Norge, Spanien m.fl. platser samt en del stilleben och figursaker.

Utställningen är öppen t.o.m. 4 nov. söndagar kl. 12-20 och vardagar kl. 12-20. Det är sex år

utställning i Sala. Sixten Engberg är född i Hultsvall 1907 och var, innan han slog sig ned i Sala, bosatt bl. a. i Avesta och Möklinta. Han har under årens lopp haft separata utställningar i de flesta mellan-svenska städer. Studieresor i Spanien, Frankrike, Holland m. fl. länder. Representerad hos samlare, konstföreningar, lands-ting och kommunala institutio-

Sixten Engberg: "Bygget".

F. d. avestabo

utställer på AIF-lokalen

I Avesta IF's lokal utställer salakonströren Sixten Engberg från lördag t. o. m. måndag ett 50-tal pasteller. Konströren torde vara välkänd för en hel del på Mallorca.

avestabor. Han har tidigare under 12 år varit bosatt i stället och så sent som förra året hade han en uppmärksam utställning i Skogbo.

Sixten Engberg är autodidakt, begåvad med ett fint sinne för färg, som kommer synnerligen väl till uttryck i hans pastellmaleri. Han har företagit studieresor i Spanien och Frankrike samt på Mallorca.

Sixten Engberg på Folkpartilokalen

Det vore synd att klaga på aktiviteten på konstfronten den här hösten. Det började med en litografiutställning i ABF:s regi och fortsatte med konstföreningens utställning av Lennart Folin's tavlor. Tranås-målaren Gunnar Lindberg hann nått och jämt ta ned sina dukar från Fp-lokalens väggar förrän Sixten Engberg Möklinta har vernissage och denna utställning pågår t. o. m. måndag. För den närmaste framtiden kan nämnas att konstföreningen planerar att ta hit Brita Nordencreutz från Västerås och därmed är väl inte säsongen avslutad. Intresset har hittills varit hyggligt. Man får bara hoppas det håller i sig och räcker till åt alla.

Sixten Engberg ställde för ett par år sedan ut i Sala, då enbart med oljor, varav en del från Mallorca, som han nyligen återvänt från. När han nu åter dyker upp så har han ingen ny utlandsvistelse bakom sig, men intrycken från den soliga södern lever väl ändå kvar i samt av vad han visar upp. I sitt sökande har han på sistone tagit till pastellkritorna och 25-talet bidrag vittnar om gott handlag och en viss experimentlust. För Sixten Engbergs oljemåleri måhända en tids pastelltecknande kommer att innebära en djärvare kolorit. Vissa tecken tyder på detta redan nu. Och av allt att döma är han inne på rätt väg. Sinnet för färg finns där redan.

Men till pastellen som trots allt tilldrar sig den största uppmärksamheten denna gång. Engberg är bäst när han håller sig till de större renare ytor, färgerna är i allmänhet väl ställda mot varandra och han avslöjar även här goda kompositionella anlag. Speciellt lyckosam är han i en del stilleben samt i "Vattenspegel", där han nått säkra koloristiska effekter och dessutom åstadkommit ett djupare estetiskt innehåll. Fortsätter han på den vägen har han förutsättningar att gå en lyckosam framtid till mötes som pastellmålare och med kännedom om hans strävan till utveckling tar man också som sagt även för givet att detta kommer att avsätta tydliga spår också i hans oljor snart

Dragningen klar i konstföreningens medlemslotteri

Sala konstförenings lotteri har nu avgjorts och de lyckliga vinnarna utsetts. Som vanligt blev det tio pristagare, som fick dela på lika många konstverk, vilkas sammanlagda värde taxeras till 1,096 kr. 50 öre. Medlemskorten har som tidigare gällt även som lott. Högsta vinsten, tillföll fröken Anna Steinholtz, själv utövande konstnär i egenskap av porcelänsmålare.

Här nedan vinstlistan:

- 1) Anna Steinholtz; Sixten Engbergs "Sommarland", värd 300 kr. oljemålning.
- 2) Oskar Reidel; Lennart Lindberg; Kvinna med krus, terra cotta, 175 kr.
- 3) F. d. rektor Axel Olsson; Sune Fogde: Motljus, oljemålning, 300 kr.
- 4) Fru Emma Ramström; Barbro Forslund: teckning, 70 kr.
- 5) Fru Marianne Kvist; Hans Osswald: Båten som blev en fisk, träfärgtryck 90 kr.
- 6) Fröken Greta Andersson; Hans Osswald: Morgon-toalett vid havet, träfärgtryck, 90 kr.
- 7) Fru Ruth Cederborg; Kjell Boströms bok om Nils Kreuger, 18 kr.
- 8) Frisörmäst. Gösta Södergren; Oscar Reuther-swärds bok om Monet, 18 kr.
- 9) Pollsman Henrik Roos; Martin Strömbergs bok om Kurt Ljungstedt, 21 kr.
- 10) Fru Ingrid Herrlin; Ernst Fischer: Nutida akvarellmålari, 11: 50 kr.

Vinsterna delades ut på månskvalen.

Ny utställning i Sala enbart lokala konstnärer

Intendent Kåge Bergman på Aguéli-museet med två verk av post-tjänstemannen Ove Gidlöf. En ny intressant skapelse av Bertil Herlov Svensson skymtar.

På söndag blir det vernissage igen på Aguéli-museet i Sala, denna gång av en utställning av stort lokalt intresse. Konstföreningen har inviterat Salas egna konstutövare till en utställning medan Aguéli-tavlor är i Lund. Det är första gången konstnärskolonin i silverstaden presenteras på en gemensam utställning. En del av de tretton utövarna har förresten aldrig tidigare visat sin konst offentligt.

Konstföreningen inbjöd för en tid sedan de lokala konstnärerna att inkomma med högst sju verk för bedömning. Sammanlagt 73 verk av de tretton Sala-konstnärerna kom in. Alla 73 kommer inte att visas — konstintendenten Sven Hammarlund från Västerås har fungerat som enväldig domare. Han rensade ut de verk som han inte ansåg hålla måttet. De 43 som blev kvar till utställning-

en har verkligen ett konstnärligt värde, enligt intendent Hammarlunds sakkunniga bedömning.

De tretton utställarna är Gösta Södergren, Bertil Herlov Svensson, Sixten Engberg, Lennart H. Lindberg, Edvard Cederling, Olie Eriksson, Dick Holmér, Folke Östlund, Stig Anå, Bertil Andersson, Ove Gidlöf, Karl Otto Modin och Åge Lindbeck. Samtliga är verksamma i Sala, de åtta sistnämnda är dock inte konstnärer på heltid utan har fortfarande annat levebröd.

Till övervägande delen är konstverken målade på duk. Grafik och ett par akvareller förekommer emellertid också. Dessutom ingår två skulpturer och keramik.

Hängningen av tavlorna pågår som bäst i museet, som är helt stängt för allmänheten till söndag eftermiddag, då vernissage alltså sker. Utställningen kommer att pågå två veckor.

Utställningen Sala-konst succé redan första dagen

På söndagskvällen hölls i Aguéli-museet i Sala vernissage på utställningen Sala-konst. Sala konstförening är att gratulera till sin satsning på den lokala konsten. Intresset från salabornas sida var enormt. Knappast någon annan tidigare har väl folk strömmat in och fyllt hela museet så snart man öppnat dess dörrar. Ett hundratal personer noterades redan första timmen. Köplusten var också god. Man fick sätta upp flera röda lappar redan första halvtimmen.

Utställarna är, som tidigare berättats, tretton lokala konstutövare. Eftersom man samlat hela konstnärskolonin är det en mycket varierande kollektion man presenterar i museet de närmaste två veckorna. Måleriets flesta stilarter representeras. Naturligtvis ser man skillnader i den konstnärliga mognaden. Emellertid är det en fin och mycket sevärd utställning. Förutom oljemålningar ingår ett par gipsfigurer, grafik, akvareller och en mycket tilltalande keramiksamling.

Succé från början för "Sala-salongen"

"Sala-salongen" på Aguéli-museets rön te i inledningskedet ett rekordartat publikt intresse. Vid vernissagen på söndagen mellan kl. 17 o. 20 sågs utställningen av c:a 300 personer, vilket torde vara unikt för Sala. Även försäljningsmässigt blev upptakten god. 4 sålda och lika många reserverad nästan omgående och dessutom gick redan första kvällen 7 keramik-saker.

125-talet besökare hade infunnit sig till öppnandet. Det var alltså välfyllt i museilokalerna, när konstföreningens ordförande red. Åke Johanson välkomnade besökare och utställare. Lika positivt överraskad som man på arrangörshåll blev av tillslutningen från utövarnas sida lika glatt överraskad blev man av den publika tillslutningen, kons-taterade ordföranden, som också förklarade att man från för-eningens sida genom denna

"Sala-salong" dels velat göra en samlad inventering av såväl ut-övarna som deras produktion, dels medverka till en intimare kontakt mellan dessa utövare o. den konstitresserade allmänhe-ten.

Sammanlagt deltar 13 utöva-re, som tillsammans bidragit med 55 av jurymannen, konst-intendent Sven Hammarlund, Västerås, uttagna arbeten. Hu-vudsakligt visas oljor, men även andra tekniker förekommer. bl.a. akvarell, grafik, skulptur och en uppsättning keramik.

Det var nog ett ganska all-mänt omdöme bland vernissage-publiken att initiativet var väl-lovligt. Man uttalade dessutom sin överraskning över att det i Sala finns så pass många konst-utövare med en så hygglig stan-dard. Genom att så många rikt-ningar är representerade har ut-ställningen också blivit mycket omväxlande och trevlig och man spår väl inte alldeles fel om man säger, att hela evenemanget ar-tar sig till en publik framgång av ganska ovanligt slag i Sala. Uttrycket att "ingen är profet i sin egen stad" är tydligen inte adekvat här.

Nu fortsätter "Sala-salongen" t. o. m. den 29 november.

Sala Konstförening

inbjuder härmed i Sala verksamma konstnärer att delta i en samlingsutställning på Aguéli-museet 15-29 nov. 1964.

Som juryman fungerar intendenten Sven Hammarlund, Västerås.

Den som önskar delta skall inlämna högst sju (7) bi-drag till Aguéli-museet måndagen den 9 nov. kl. 18-21.

Vidare upplysning pr tel. Sala 116 97 mellan kl. 18 o. 18.30.

FOLKBLADET

21 januari 1965

Tobaksaffär i Sala
får konstutsmyckning

Salakonsnären Sixten Engberg vid en av de målningar som speglar tobakens historia och framställningsled. Målningarna skall täcka en 14 meter lång vägg i en av stadens tobaksaffärer.

SALA (Folkbladet)

Ett ovanligt initiativ då det gäller konstnärlig utsmyckning har tagits i Sala. En av stadens konstnärer, Sixten Engberg, har fått ett beställningsarbete av tobakshandlaren Helge Pettersson. Denne är innehavare av Helges Tobak på Drottninggatan i Sala. En 14 meter lång vägg i närmast taket i tobaksaffären kommer att bereda plats för en konstnärlig framställning av tobakens historia, från Columbus upptäckt av Amerika fram till våra dagar. Flera av målningarna visar också tobakens framställningsled.

— Det är unikt för Salas vidkommande och kanske för hela landet att en affärsidkare vill konstnärligt utsmycka sin butik på detta vis, säger Sixten Engberg.

— Ännu återstår en del av arbetet men om ca 14 dagar skall det vara färdigt. Jag har hållit på med detta i ungefär en månad och är mycket nöjd med de saker som är färdiga. Jag var litet orolig för att beställaren inte skulle vara lika entusiastisk när han fick se resultatet av mitt arbete, men han blev faktiskt stormförtjust. Några resande från Tobakbolaget som besökte tobakshandlaren Pettersson för någon tid sedan visade också sitt gillande av flera av de färdiggjorda målningarna.

Om ca 14 dagar skall alltså hela verket vara på plats. Det skall bli intressant för salaborna att se hur det hela kommer att ta sig ut i affären.

Lew

SALA-KONST I AVESTA

Övre lojden på Avesta teater är ett mycket fördelaktigt mål för promenader denna veckohelg.

Just nu pågår där nämligen en utställning med deltagande av sex Sala-konstnärer, och dessutom har man tillfälle att beskåda teckningar som begåvningar ur den unga avestagenerationen åstadkommit med motiv från höstens skoltäckerföreställningar. Sala-gruppen består av Bengt Ander, Stig Anå, Sixten Engberg, Lennart H. Lindberg, Karl-Otto Modin och Bertil Herlov Svensson. Den senare är bekant för Avestapubliken bl. a. genom sin konstruktion i aluminium som sedan invigningen är placerad på teatern. Han återkommer här med några miniatyrkonstruk-

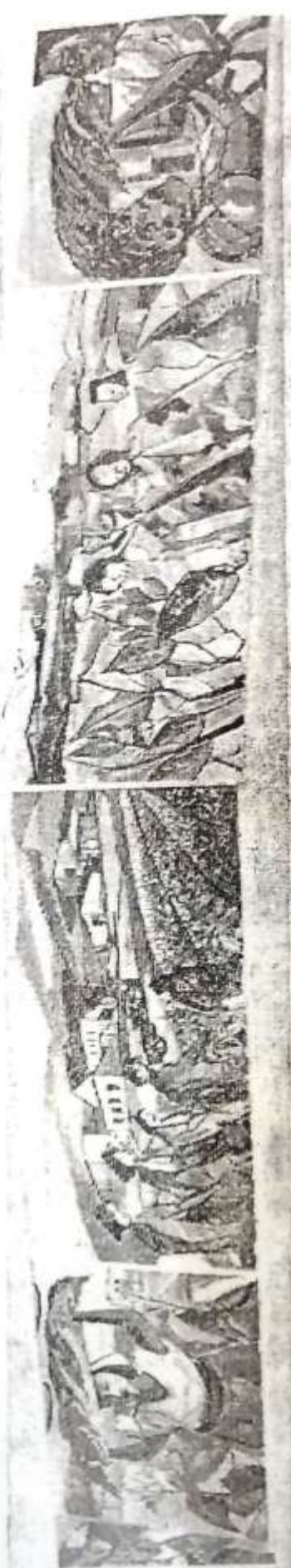
tioner där han leker med parallellitets mekanik.

Ander är företrädare med tre blyertsteckningar aktualiteter och Anå med verk i olja och blandteknik. Lindberg representerar måhända den mest figurativa inriktningen i sällskapet och Modin arbetar i mjuka pastellfärger fram tuschlaveringar och akvareller, särskilt de förstnämnda är verkligen lockande. Engberg är en intressant bekantskap vars relief Fossiler från Gotland är värd en speciell uppmärksamhet.

Sammantaget är denna utställning i Folkare konstförenings regi en mycket attraktiv begivenhet.

Utställningen är öppen 14—16 i dag och i morgon, på måndag ges tillfälle att ta del av den mellan 19—21.

Salamålare skildrar tobaken.....

"Röka tobak är ett bruk som från Indien vi lärde. Mången blev av detta sjuk, andra satte därpå värde"

DET ÄR EN ramsa gammal som gatan, som väl innehåller en del sanning. I vart fall torde det väl vara så att vi tillägnade oss denna tvivelaktiga njutning genom upptäkten av Amerika. Indien i verstraderna avser givetvis Västindien. När Sala-konstnären Sixten Engberg fick uppdraget att pryda Helges tobaksaffär i Sala med en fris bestående av dussinet tavlor, som berättade något om tobaksbruket, så gick han helt naturligt tillbaka på Columbi upptäckt

av USA 1492. Sedan han först presenterat själva tobaksbladet visar han, hur han tror, att Columbus möjligen kan ha fått sin första kontakt med tobaken. En grupp indianer röker under ett visst välbefinnande sina pipor. Så mycket tobakshistoria blir det väl inte fortsättningsvis. Konstnären håller sig till odlingen och framställningen av tobaksvarorna. Han skildrar arbetet på plantagen och avslutar med några bilder, som åskådliggör tobaksbruket i modern tid.

DET RÖR SIG alltså om ett beställningsjobb. Med tanke på placeringen av frisen har det väl varit klokt och riktigt att hålla sig till en naturalistisk, i några

stycken lätt stiliserad, berättarform. Bäst har nog Engberg lyckats i sina skildringar från plantagen. En klatschig kolorit är utmärkande för en skildring av tobaksarbeterskan med huvudbörda och en ganska fin formell uppbyggnad kan man urskilja i avsnittet om torkningsproceduren.

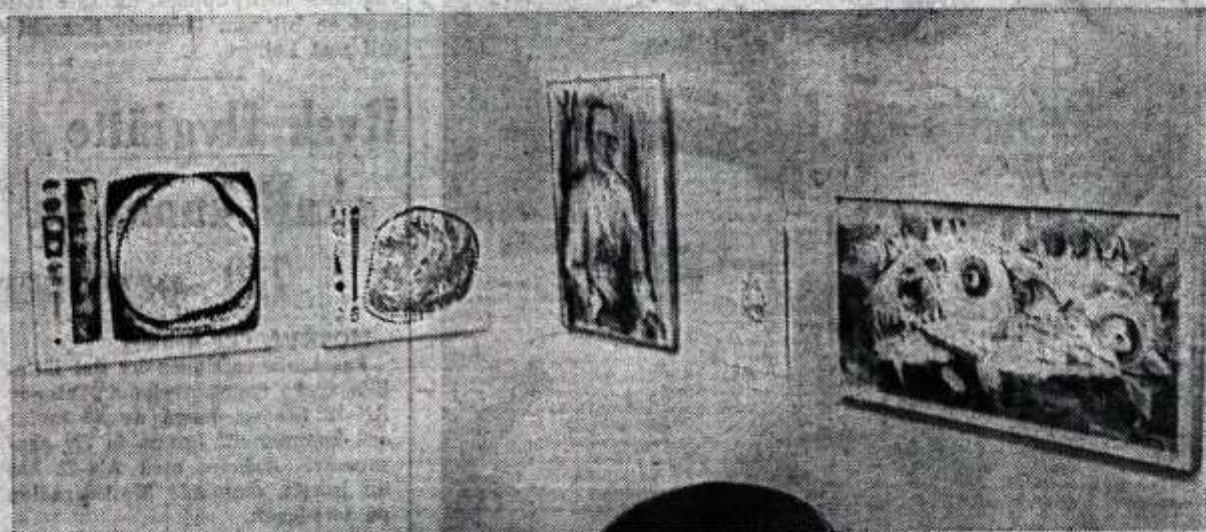
Man kan väl annars bara konsatera att det varit ett vällovt initiativ av affärsinnehavaren i fråga att vända sig till en av stadens konsnärer för att utsmyska butiken. Det hör liksom inte till vanligheterna. På bilden några avsnitt, som skildrar plantagearbetet.

Akei

SALA ALLEHANDA

2 februari 1965

Salamålarnas sommarsalong

MÅNGA TURISTER, som besöker Aguélimuseet sommartid, frågar också efter de nu verk-samma konstnärerna i staden. I fjol anordnade Sala konstförening för första gången en liten sommarsalong i ett av museets rum, där besökarna kunde få ett smakprov på konst från Sala av idag. Det röntes en del verk sål-

I år upprepas denna utställningsform och nio av de i staden verksamma konstnärerna har bidragit med några tavlor var, som nu hängts på Aguélimuseet. De är givetvis till salu. För att förmedla direkta kontakter med respektive konstnär finns också en adressförteckning utlämnad i utställningsrummet. De som deltar med

arbeten är Lennart H. Lindberg, Sixten Engberg, Bertil Herlov Svensson, Olle Eriksson, Edvard Cederling, John Sköld, Folke Östlund, Stig Anå och Karl Otto Modin.

Bilden föreställer några tavlor ur expon av konstnärerna Bertil Herlov Svensson, Olle Eriksson och Lennart H. Lindberg.

*Selle Östlund
d 7. juli 1965*

FOLKBLADET

22 oktober 1965.

Cafeteria i festvåning
pryds med vacker konst

Konstnären Sixten Engberg och innehavarinna av festvåningen Britta Lindström framför några av tavlorna.

SALA (Folkbladet)

Lindströms festvåning i Sala har utökat sina salar med en gemytlig cafeteria. Rummet stora blickfång är sex tavlor som målats av salakonsnären Sixten Engberg. Tavlorna bildar en serie om vinodling. Tavlorna visar minnesbilder från Spanien och

Frankrike som hr Engberg besökte för en tid sedan.

I den nya cafeterian har man tidigare förvarat stolar och bord m.m. Men nu har man målat om och fått ett trevligt och trivsamt rum, som säkert kommer att uppskattas mycket av gästerna.

Vid invigningen här var bl.a. konstnären Sixten Engberg och innehavarinna Britta Lindström.

Konst

KONSTUTSTÄLLNINGEN
I SKOGSBO.

Under tre dagar har konstnären Sixten Engberg, tidigare avestabo, haft utställning i Sockenlokalen, Skogsbo. Den har varit något av en succé i fråga om antalet besökare och försålda tavlor. Efter tidigare utställningar av extrem konst utan bruksanvisning, var det rent av välgörande att se arbeten som föreställde något. Enstaka men tilltalande kompositioner fanns i den moderna genren, men i regel var motiven — alltifrån fjällvidder till spanska gränder — uppbyggda av ytor och färger i en klar och samtidigt sober färgskala. Utställningen omfattade ett 60-tal arbeten i olja och pastell. De senare tilldrog sig största intresset och inte mindre än 24 tavlor fann köpare. Av dessa gick fyra till Grytnäs kommun för hängning i nya ålderdomshemmet och skolan. Priserna var måttfulla. En av dagarna besöktes utställningen av skolans högre klasser, för vilka konstnären berättade något om motiv, färg och komposition. Hr Engberg planerar längre fram en utställning i Avesta.

E. A.

Konstutställning i Östervåla

I samlingslokalen i Åbygårdarna i Östervåla hänger i dagarna fyra till femtio konstverk av salakonstnären Sixten Engberg. Det är en samling som bör intressera en stor grupp. Det är så pass sällan som Östervålaborna får tillfälle att se en utställning av detta slag att ett besök absolut är att rekommendera.

Det är mest pasteller som Sixten

Engberg hängt i Östervåla, men ettfler att närmare behöva presenteras. Totalt eljensåldningar ingår. Pastellerna har ett mjukt och fint drag och är inte på något sätt menlösa men betagande i färgvalet och kompositionen. Det är speciellt några saker som sign. fäste sig vid Pastellen "Sandtaget" är ett underverk ifråga om nyanser och "Från Dovrefjäll" har den engbergska mjukheten. Den är så fint sammanvävd i komposition och färgval att man riktigt längtar till fjällen när man ser tavlan. "Snösmältning" och "Marsdag" är aktuella konstverk. Sixten Engberg är alltför välkänd

Hans tavla "Flicka i blått" som visas i Östervåla, symboliserar det trötta hembiträdet som med glasartad blick och slitna drag pustar ut på stolen efter vardagsjaktet.

Man känner sig absolut inte som flickan i blått när man sett utställningen. Tvärtom känner man sig utvilad och lätt om hjärtat.

Utsällningen är öppen i dag och på lördag kl. 12-20 och på söndag kl. 12-20.

W.-son.

Sala Allehanda.

KONST

Två salakonstnärer utställer på "statt"

Varför skulle man inte kunna tänka sig att det på en och annan önskelista till julen talas om konst, resonerade de båda salakonstnärerna Lennart H. Lindberg och Sixten Engberg och därmed slog de sig samman om en konstutställning i Stadshotellet i Sala, som öppnas i morgon.

Ja, varför skulle man inte kunna tänka sig, att julklappsköparna gick en smula utanför den "gamla ramen" och inhandlade ett konstverk till det egna hemmet eller att ge bort.

I alla händelser kan ett besök på utställningen rekommenderas eftersom där visas mycket god konst.

Av de båda konstnärerna är väl Lennart Lindberg mest känd av konstpubliken i Sala. Han visar nu en rad arbeten i olja av den goda klass man är van att se från det hållet. Sixten Engberg har flera gånger tidigare utställt i Sala, fastän det nu är några år sedan. Man kan konstatera att han utvecklats i rätt riktning och de många pasteller han har att visa representerar ett gott konstnärskap.

I övrigt må utställningen som hålls öppen fr. o. m. i dag t. o. m. söndag varje dag kl. 10-21, tala för sig själv.

N. J.

Sala Allehanda

VESTMANLANDS LÄNS TIDNING

FREDAGEN DEN 22 OKT. 1963

"Fönster mot södern" målningssvit i Sala

Salakonstnären Sixten Engberg har åter gjort en svit målningar från sydligare nejder på ett bestämt tema. Förra gången var det tobakens historia han avhandlade. De målningarna finns numera i en tobaksaffär i staden. Denna gång är det fråga om vinodling i Spanien. Sex tavlor med motiv från vinskörden och beredningen pryder en nyinrättad kafeteria i Lindströms festvåning. Kafeteria är inredd enligt sydlandsk modell, varför planscherna från varmare trakter väl fyller sin plats. Vill man låtas så är målningarna fönster ut mot någon bördig dalgång i Spanien.

Engberg har som vanligt lyckats utmärkt bra med färgerna

och fått glödande liv i det spanska landskapet. Månstörna är något stiliserade men i övrigt är detaljrikdomen stor. Man föreställer sig gärna att han vandrat omkring med staffliet någonstans i de spanska vindistrikten men tavlorna är faktiskt endast resultat av minnesbilder från tidigare gästspel i Spanien och Frankrike.

Det är glädjande att det finns enskilda som ger oss konstnärer dylika uppdrag, tycker hr Engberg. Det ger oss yrkeskonstnärer mycket större möjligheter att överleva, fast det är underligt att det inte finns flera tomma väggar i offentliga byggnader.

-12

KONST

Sixten Engberg

heter en ung norrlänning som under ett par dagar visar oljemålningar i Gästis gamla abonnentmatsal. Både lokalen och det korta uppehållet kunde ge anledning till misstankar att det rörde sig om vanlig massfabricerad marknadsvara på genomress. Så är emellertid knappast fallet. Målaren brister i det tekniska, men det finns i hans arbeten en lyrisk ton och en viss ödmjukhet som kanske kan vara något att bygga på för framtiden.

—g.

Uppsala

Konstutställning i Fjärdhundra

Konstnären Sixten Engberg, Sala, hade på söndagen konstutställning i Biblioteksaloken, Fjärdhundra. Utställningen omfattade ett 50-tal konstverk i pastell och olja.

Tyvärr visade Fjärdhundraborna inget större intresse för utställningen, vilket var synd, då de utställda konstverken var av mycket hög klass. Engbergs konst är sådan, att den kan förstås av alla och ingen risk föreligger, att

Färgerna håller sig i en varm ton skala och besökarna dröjde sig gärna kvar och lät blickarna vila på "Snösmältning" eller "Två pojkar i en roddbåt" bara för att nämna ett par exempel. Man får nu bara hoppas, att konstintresset sprider sig i Fjärdhundrabygden och att vi åter får se Engbergs konst i Biblioteksaloken, som visat sig väl lämpad för detta ändamål.

V.L.T. 19.1.67

15

Konstnär i småstad: 2

***Salamålare vill ej skiljas
från mystisk Tattar-Emma!***

Sixten Engberg, salakonsnär. Yngling på snart 60 vårar. Ateljé på Magasinsgatan. Född i glada Hudik. Målat 35 år, varav sju i Sala. Stor produktion, bortåt 150 utställningar från Umeå i norr till Göteborg i väster. Många utlandsresor: Spanien, Frankrike, Schweiz m.fl. Och så gr  nnl  nderna förstås. Plus Gotland med r  var Liljas håla, som bl.a. resulterat i en nyss färdig djuprelief med miljon  rsgamla fosiler.

Engbergs största alster finns att skåda på hemmaplan. Han har gjort en 14 meter lång v  ggfris i en tobaksaffär. Den skildrar tobakens v  g från planta till konsumtion. I en restaurang har han en liknande sak om vinet.

Andra intressenter har hört av sig. Själv skulle han vilja göra väggmålningar om t.ex. litteraturens och musikens historia. Han   r både boksynt och musikalisk. Spelar bl.a. cittra, fiol och gitarr som den värsta "inf  ding".

Så här säger han om sig själv: Mitt jobb består i att jag försöker försörja mej. Ett   r offrade jag på experiment. Jag t  janade inte hundra kronor! Men jag har en skrubb full av tavlor. Någon kanske blir v  rd något, när jag varit död tillräckligt länge...

Det   r kärva bud f  r konstnärerna i samhället. Konst är att försöka finna ett personligt uttryck, och det g  r aldrig att f  r  na med fabriksmässig framställning.

  n har inte datamaskinerna programmerats med färger och former!

För varje målning man g  r offrar man en bit av sin själ...

Engbergs favorittavla   r Tattar-Emma, en singoallatyp med fascinerande ögon. Den säljer han aldrig.

— Det våre som att sälja sin fru eller dotter!

— Människan är allätare, när det gäller mat, varför kan hon inte få vara det i konstsammanhang? Beatles kan komplettera Beethoven, en maskros kan vara lika värdefull som en orkid  , och en norrlandsp  lsa   r inte sämre än ett kinesiskt svalbo! Konstens uppgift är att berika alla människors liv.

Nils Ferlin, oljemålning av Sixten Engberg.

En ambitiös konstnär arbetar samvetsgrant som en byråchef, även om han av ekonomiska skäl är tvungen att kompromissa med sitt samvete då och då. Även en konstnär behöver ju mat och kläder.

Slutord: — Riv inte alla pittoreska k  kar i stadsmitten!

Spåra några av de bättre till ateljéer! Många konstnärer skulle säkert med glädje både måla och reparera de gamla "s  derk  kar", som det trots saneringarna ännu är gott om i Sala.

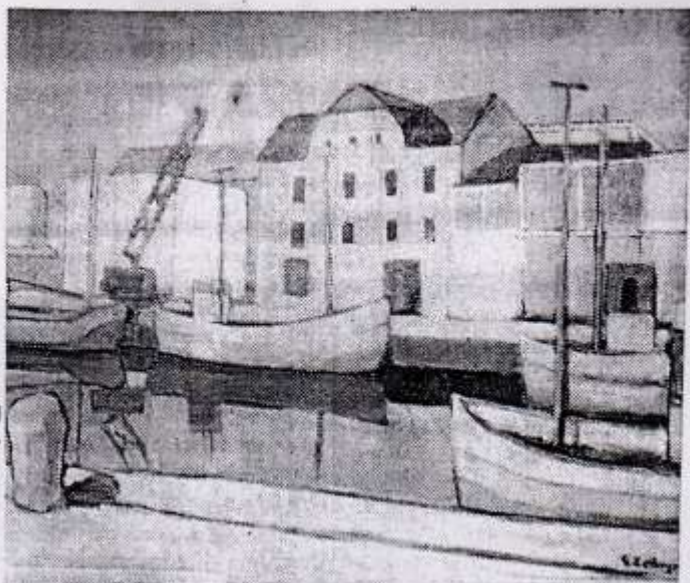
En stad bör ju inte bestå enbart av urbl  sta kvarter och P-platser.

Fjodor

Sixten Engberg, *Nils Ferlin*, oljemålning ca 1967, 60 x 40 cm.

Gösta Södergren: "Fiskehamn Bornholm".

Sedan bör det väl också vara intressant ur publiksynpunkt att beredas möjlighet följa de redan verksamma konstnärernas utveckling och samtidigt kanske stifta bekantskap med nya förmågor som dyker upp.

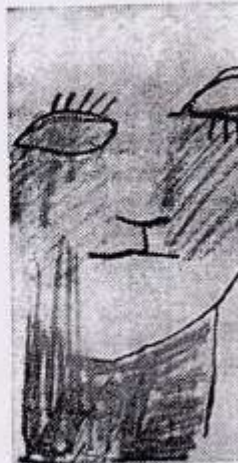
AV DE 17 torde flertalet redan vara välkända för salaborna, men bidragen denna gång kanske erbjuder delvis nya sidor, som det kan ha sitt intresse att studera. Bertil Herlov Svenssons skulpturer och reliefer, som i sin nästan "matematiska vetenskaplighet" onekligen erbjuder något nytt, är smakprov på vad som i nästa veckoskifte mer ingående presenteras i "Multikonst". Tyvärr saknas skulptur av Lennart H. Lindberg, som bidrar med några oljor i mer avancerad teknik. Stig Anå kommer med en serie trä-moduler i färg och Sixten Engberg en "fossil" relief. Martin Eder, som inte är så ofta förekommande i utställningssammanhang här, deltar med ett par utemiljöer från södern i olja. Karl-Otto Modin är företrädare med några teckningar. Edvard Cederling är den nära nog ende naturalisten med ett av de få stadsmotiven och Gösta Södergren har ett par kustmotiv i mer traditionell utformning. För akvarellerna svarar i första hand Bertil Andersson och Folke Östlund.

Dick Holmér och konstfackeleverna Christina Eriksson, Heby, Bengt Ander, Heby, och Torgny Östlund, Sala, är av en yngre generation och kanske uttrycker sig på ett friare och fantasi-fullare sätt. Gustaf Eriksson är ny i sammanhanget, men till åren kommen f. d. lantbrukare från Norrbäck. Age Lindbeck har deltagit tidigare i sådana här sammanhang med oljor. Kjell Eriksson deltar för första gången med en naturromantisk akvarell. Åke J

Konstnärli
utbyte me
Salas vä

Förhandsvisning på Norge-expon

Den utställning med Salakunst, som skall gå till Salas norska vänort Andalsnes i slutet av denna månad, har nu färdigställt och kommer under lördagen och söndagen att förevisas på Aguelimuseet. Sammanlagt är 17 i Sala och dess närmaste omgivningar verksamma konstnärer representerade med 35 arbeten, vilka utvalts av Intendent Stig Johanson Riksförbundet för bildande konst. På bilden intill en teckning i färg av konstfackeleven Christina Eriksson från Heby. Den kallas för "Sommarögon". Se vidare om utställningen sid. 4.

Sex salakonstnärer i Bergslagsutställning

Sex konstnärer från salaorten har av Bergslagens konstföreningars samarbetsnämnd inbjudits att ställa ut sammanlagt ett 45-tal nummer på sex olika platser under tiden 4 okt.—17 nov. Vernissage är det idag i Skultunagården, där SM-klubbens konstsektion närmast svarar för värdskapet.

Deltagande konstnärer är Bengt Ander, Hårsbäck (teckningar), Stig Anå, f.d. Sala numera Uppsala (olja och blandteknik), Sixten Engberg, Sala (olja), Lennart H. Lindberg, Sala (olja), Karl Otto Modin, Sala (laveringar, akvarell och olja), samt Bertil Herlow Svensson, Sala (trådsulpturer).

Ingenjör Lennart Ekdahl, Skultuna, som är ordförande i konst-

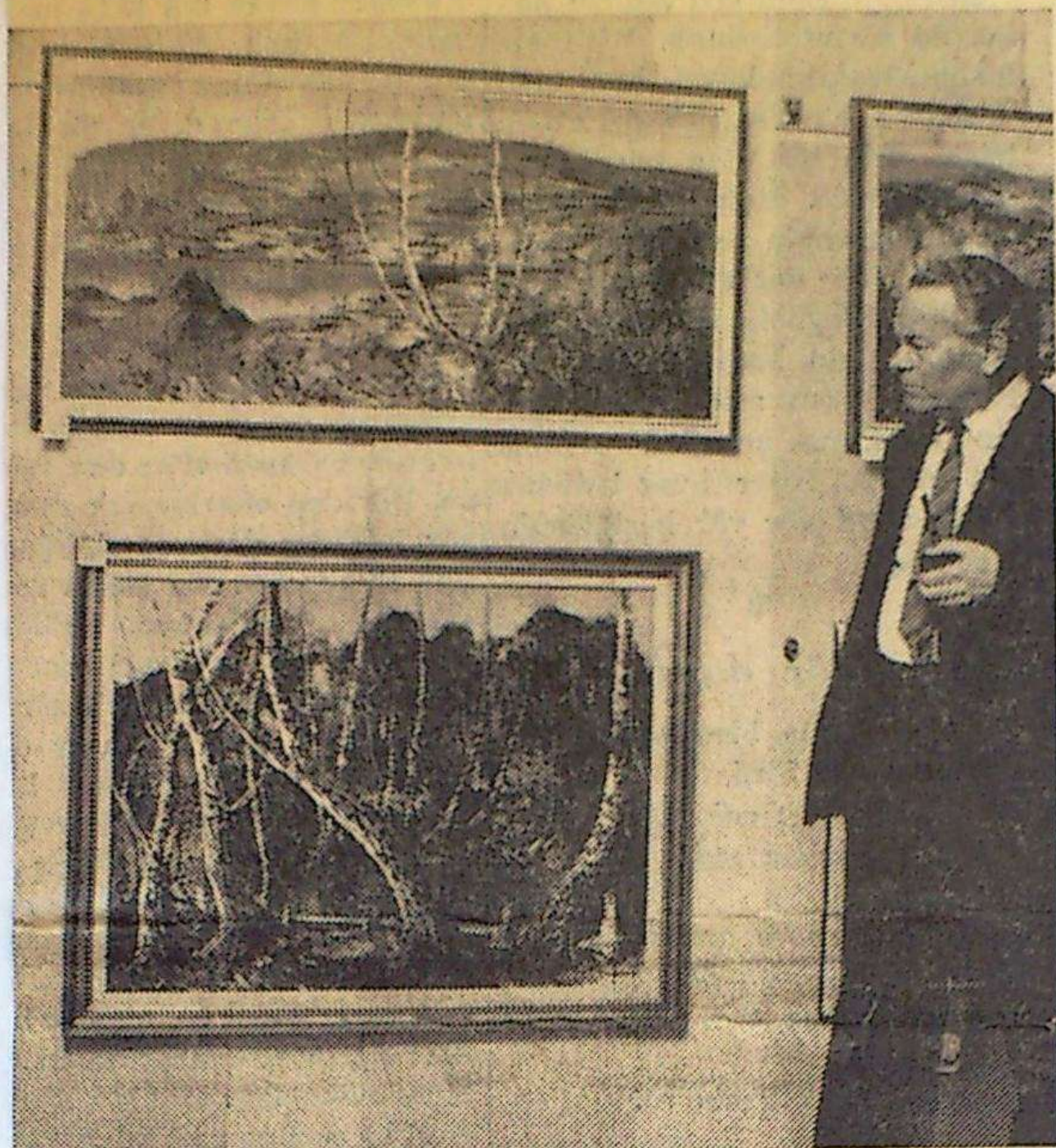
sektionen inom SM-klubben, berättar att utställningen pågår i Skultunagården endast lördag—söndag och fortsätter sedan till Hallstahammar, Surahammar, Avesta, Norberg och Korsva.

Bergslagens konstföreningar, som innefattar såväl tjänstemannaföreningar som öppna konstföreningar, har under ett par decennier arrangerat sådana här vandringsutställningar inom sina verksamhetsområden ett par gånger om året och varje förening får uppgiften att ordna utställning ungefärligen vart tredje år.

Salakonstnärerna är för de flesta på dessa trakter nya bekantskaper, som man velat introducera. Det rör sig om en försäljningsutställning.

SA 1968-10-26

Sala-konstnär i Heby

Här visar Sixten Engberg upp två tavlor bland det nära 60-tal oljemålningar han i dag och i morgon utställer i Heby Folkets Hus.

Salakonstnären Sixten Engberg har i dagarna tre en utställning i Heby Folkets Hus, där han visar upp nära 60-talet oljemålningar.

Bland tavlorna dominerar hans norrlandsmotiv, som i sobra och lugna färger beskriver färgprakten i naturen. Som hälsing återvänder han gärna till sitt Norrland i måleriet. Det hindrar dock inte att han också fångat bohuslänska motiv och även spanska, vita hus. Ett stämningsfullt porträtt av en spanjorska helt i blå nyanser och där endast läpparna har en annan färg ingår i utställningen. En del tavlor har en dov färgton, som har drag av mystik och en av de tavlor, som signaturen fann lockande fick konstnären vid en promenad från gröna gången i hemstaden. Sixten Engbergs tavlor är i sin naturalism förståeliga och behöver inte någon bruksanvisning. Där hänger också en del stilleben och en mera modernistisk sak i "dropptechnik" även den tjusig i sitt färgval.

Hr. Engberg berättar att de saker som är med på utställningen i Heby utgör verk från de tre senaste årens produktion.

Han sysslar också en hel del med relief — men tyvärr fick vi inte se några sådana denna gång.

Fångar motivet på näthinnan

— Hur fångar en konstnär sitt motiv? frågar vi Sixten Engberg.

— Genom att iaktta omgivningen. Det som intresserar fastnar på näthinnan och plockas fram när så önskas. Då blir bara de stora dragen kvar och ovidkommande detaljer kan sållas bort. Konstnären skapar av de synintryck han fått, säger hr. Engberg.

— Ibland händer det att personer frågar varifrån det eller det motivet kommer, och när de får svar på den frågan, så kanske de påpekar att en eller annan detalj som inte finns med. Det är konstnärens rätt. Han gör inte

våld på Vår Herres skapelse därmed utan han skapar något av vad han ser i naturen, säger hr. Engberg.

Utställer i Umeå

Närmast kommer Sixten Engbergs konst att visas på en utställning i Umeå. Själv är konstnären hemma i Sala och arbetar då han har en del beställningsarbeten som måste utföras. När våren och sommaren kommer blir det resor och då är skissblocket med eller också fångar han in vyer på näthinnan till sin framtida produktion.

Från vernissagen på Nämndhuset i Enköping. Fr. v. enköpingskonstnären Lisette Schenström, Enköpings konstföreningsordförande adjunkt Sten Törnblom samt salakonsnären Karl Otto Modin samlade kring Lennart H. Lindbergs skulptur "Lejon".

Stort enköpingsintresse för Sala-konstnärerna

De tio salaortskonstnärer, som under innevarande vecka ställer ut i Enköpings konstförenings regi, fick ett mycket intresserat mottagande vid söndagens vernissage. Salaborna hade förmånen att få ställa ut i självaste stadsfullmäktiges sessionssal i Nämndhuset, där konstföreningens idoge ordförande adjunkt Sten

Törnblom och hans medarbetare ordnat det trivsamt inbjudande.

Hr. Törnblom riktade också ett välkommen till den talrika publiken och de många salakonsnärer, som personligen mött upp vid vernissagen och uttryckte en förhoppning om att det nu upptagna utbytet skall bli

till alla parter välsignelse. Meningen är nämligen att utställningen i Enköping under veckan 16—23 mars skall följas upp med en utställning å Aguéli-museet i Sala av Enköpingskonstnärer. Sala Konstförenings ordförande, red. Åke Johanson, presenterade sedan kortfattat de deltagande salakonsnärerna och redan under första timman kom det upp tre röda lappar.

Följande konstnärer är representerade: Bo Adamsson måleri, Bengt Ander teckningar, Edvard Cederling måleri, Sixten Engberg måleri, Ian Hellström måleri och skulptur, Åge Lindbeck måleri, Lennart H. Lindberg skulptur, Karl Otto Modin måleri, Gösta Södergren måleri, Folke Östlund måleri och Torgny Östlund måleri.

De Enköpingskonstnärer, som salaborna får stifta bekantskap med fr.o.m. söndag är Bo Eriksson (f.d. salabo), Gösta Idås, Stafan Lind, Ture Lundquist, Greta Lysén, Gösta Rubenson, Lisette Schenström, Bo Wrenby, Mats Åkerblom, Folke Heybrock, Gun Hagstedt, Mieke Heybrock och Gabrielle Schenström.

Konst

Sixten Engberg på Fp-lokalen

Sixten Engberg, Sala, utställer hela denna vecka på folkpartilokalerna ett 50-tal arbeten, huvudsakligen oljor, men också ett par pasteller med motiv från kust och fjällvärld inom landet och även en del spanska miljöer, som han fastnat för under sina resor därnere. Dessutom en del stilleben.

Engberg målar till övervägande del föreställande, även om denna gång ett par saker av mer avancerad kompositionell art, som tyder på en viss experimentlust, slunkit med och bidrar på sitt sätt att öka kännedomen om honom. Annars är det som sagt mestadels naturåtergivelse, oftast kännetecknade av en frisk och ren kolorit, som dock understundom kan tendera att bli i grannaste laget. Han fångar med skicklighet en naturstämning, vare sig det är fråga om vårliga marker med kylig friskhet i luften eller ett höstligt disigt landskap, där han stämmer ned tonen i mer dämpade ackord. Engberg har, om uttrycket tillåts, ett positivt verkande måleri, sunt och okomplicerat, lättillgängligt för allom och envar.

Åke J

Nedlagt mejeri kulturhus i Sala

Ett f. d. mejeri och en f. d. stadsteater har byggts ihop och blivit ett "kulturhus", ett hem för tre konstarter.

Detta har hänt i Västmanlands Paris, d. v. s. Sala, där konstnärerna Kari-Otto Modin, Sixten Engberg och Bertil Herlov Svensson har valt sin ateljé i "konstmejeriteatern". Närmaste granne är Agnelli museet.

SIDAN 17.

BILDEN: Sixten Engberg, 63, Salas äldste konstnär, skapar livet musik bland sina många verk i ateljén.

Fotograf: Per-Olof Holm

VLT 8.11.69

Julsalong på Fortuna

SA 1970-12-09.

Aage Lindbeck: "Sjöbod".

ETT URVAL i Sala verkssamma konstnärer har på "Galleri Fortuna" beretts tillfälle att ställa ut i en "julsalong", som kommer att pågå de närmaste veckorna. Av de sju konstärerna är alla utom en redan kända. Debutanten heter *B. Kullander*, som lär vara något och tjugo, och som på grund av att han valt att presentera sig i flera olika tekniker kanske gör ett något splittrat intryck. Man förstår att han befinner sig på ett experimentstadium och inte hunnit stadga sig i sin utövning ännu. Det som verkar mest lovande är hans teckningar, framför allt "Uppror".

Kanske kunde urvalet av arbeten ha gjorts litet rigorösare. Det gäller inte enbart Kullander. *Sixten Engberg*, skulle kanske också vunnit på att sovrä en smula. Här har han ställt upp med ett måleri, som väddar till en bred smak, företrädesvis ett naturmåleri, som han producerade sig i redan för tjugo år sedan. Han kan också måla annorlunda. Det vet vi. Här har han gjort det litet väl lätt för sig.

Till nykomlingarna hör *Christer Ljunggren*, som deltog i Fortunas premiärexpo och som med sitt, skall man säga, visionära måleri intresserar. Hans koloristiska explosioner är delvis medvetet arrangerade, till en del har han låtit färgen själv arbeta med spontana effekter som följd.

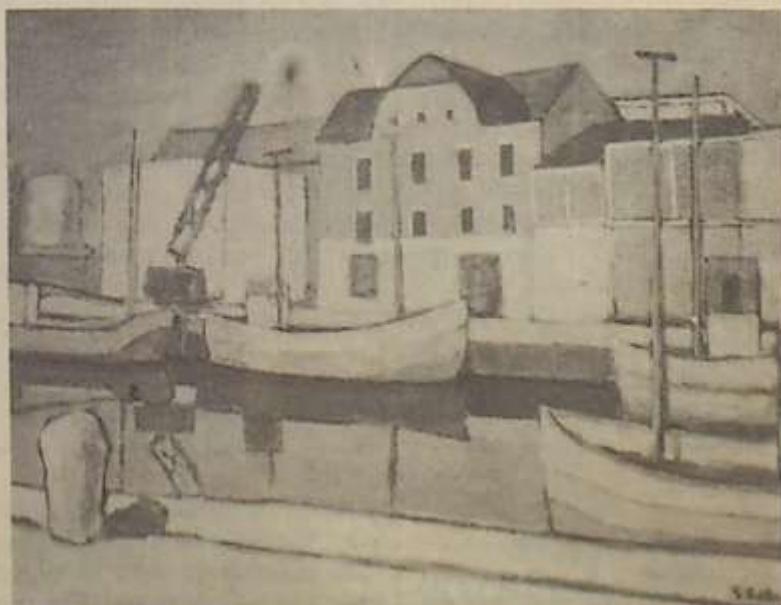
Folke Östlund, väkänd akvarellist, har väl vid det här laget förevigat de flesta måleriska salaidyllerna. Han är här företrädd med ett sobert urval, där motivkretsen vidgats, och här visar han att han med god effekt kan arbeta med en tämligen begränsad färgskala, som skänker bilderna en skön gråton.

Gösta Södergren hör till de vitala pensionärerna i den här stan. Hans stora förtjänst är ett rent och snyggt måleri gärna applicerat i begränsade fält, vare sig det nu är husväggar, båtskrov, träd eller grönskande fält. Det är okomplicerat, men tyder på ett väl utvecklat sinne för färgernas rätta användning och deras kompletteringsförmåga.

Aage Lindbeck var det en tid sedan man såg något av i Sala. Han har utvecklats påfallande och i rätt riktning, framför allt som kolorist. Arbetar gärna i litet större format med figurativa inslag och därtill i enhetlig färgton, som dock rymmer många fina nyanser. Det är ett friskt och tilltalande måleri.

Ende skulptören i utställningen är *Lennart H. Lindberg*. Hans två svetsade järn-skulpturer är både fantasifulla och skönt bearbetade.

åke j

Gösta Södergren: "Fiskehamn Bornholm".

SALA ALLEHANDA

ÖSTRA LÄNSTIDNINGEN

Måndagen den 11 juli 1977

98:e årg.

ORTSTIDNINGEN FÖR SALA OCH SALABYGDEN · LEDANDE TIDNING I LEVANDE SVED

Sixten Engberg har gärna ton på sin gitarr när han kopplar av från måleriet. Han har i.o.m. en ägen "signaturmelodi".

SALAKONSTNÄR FYLLER 70 **— Något inom mig driver på**

Salas äldste utövande konstnär — han fyller 70 på onsdag — Sixten Engberg, är fortfarande aktiv som få. I ateljén vid Norra Esplanaden hänger massvis med påbörjade eller nyss färdiga tavlor. Folk kommer från när och fjärran för att köpa

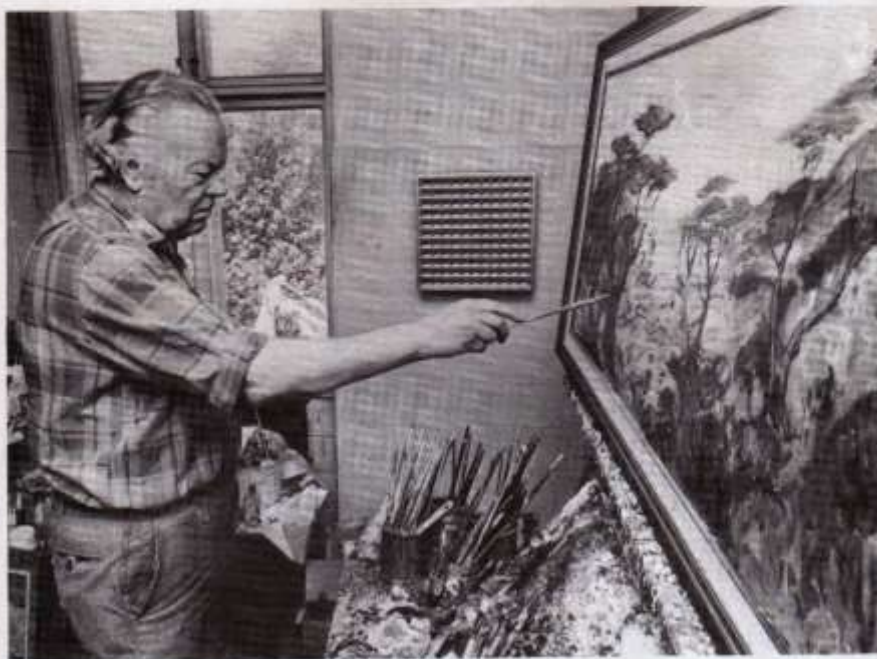
hans tavlor. Sixten Engberg är norrlänning, född i Hudiksvall, men har funnit sig väl tillrätta i Sala. Han har inte en sekund ångrat att han ägnat sig åt måleriet.

Se sidor: 3

Sixten Engberg, 70 år:

— Så länge inspirationen finns fortsätter jag...

Salas äldsta utövande konstnär, Sixten Engberg, fyller 70 år på onsdag men har inga som helst tankar på att lägga penseln på hyllan.

— Inte behöver jag slita, jag är ju pensionär. Men det är något inom en som driver på och så länge inspirationen finns så fortsätter jag.

Den som säger detta, är Salas äldsta utövande konstnär, Sixten Engberg. Han är verkligen aktiv som få, det ger inte minst ett besök i hans ateljé vid Norra Esplanaden klart belägg för. Här hänger massvis med tavor, en del färdiga, andra nyss påbörjade.

Sixten Engberg är ett namn som är välkänt vida kring i vårt avlånga land. Hur många inte minst salabor — konfronterats inte med Sixten i någon form varje dag?

Med åren har hans alster fått en allt större efterfrågan och det kommer folk från när och fjärran för att införskaffa en "Engbergare", om vi får lov att använda det uttrycket. Hur många konstverk han sålt under sina år som konstnär — måleriet påbörjades redan i barnaåren — vet han väl inte själv, men åtskilliga är det.

Inte minst bland salaborna är Engberg en känd och uppskattad konstnär, som pryder många fin- och vardagsrum med hans alster.

Förståelsen har ökat

Men det har inte alltid varit lika lätt att leva på penseln. Idag är förståelsen för konst bland folk en helt annan än för bara 20—30 år sedan, framhåller han.

Sixten Engbergs konstnär-

liga ådra gjorde sig som nämnts, gällande redan i tidiga barnaår. Det var emellertid inte bara att inköpa penslar och färger och sätta igång. Hans far, som själv hade en bror som utövade måleri, var liksom många andra på den tiden klar motståndare till att sonen skulle ge sig konstnärsvirket i värld. Nej, han skulle lära sig ett borgerligt yrke, så han kunde försörja sig.

Nu blev det inte så som fadern tänkt sig. Sixtens brinnande intresse för konsten tog över och med undantag för några perioder som stabb-läggare vid ett sågverk och därefter som frisör, så har måleriet varit hans yrke hela livet. En sak som han inte ångrat en enda sekund.

Norrländsk sisu

I Sala har han funnit sig väl till rätta från första stund. Annars är han norrlänning, född i Hudiksvall, och det är kanske den norrländska sisun som gör att han ännu efter

pensioneringen orkar hålla på med sitt konstnärsskap.

Utställning i höst

Under årens lopp har det hunnit att bli åtskilliga utställningar i de flesta av Sveriges städer, men ytterligare en — den sista enligt honom själv — kan vi glädja oss åt i höst. Då räknar nämligen Engberg med att ställa ut i hemstaden Sala. Och till denna utställning har konstnären sparat en hel del klenoder, som han vill visa upp för salaborna. Vilket säkert kommer att hälsas med tillfredsställelse.

Sixten Engberg går på onsdag in i sitt sjunde decennium, denne folkkäre konstnär, som under åren hunnit bli representerad såväl hos kommunala inrättningar som hos enskilda och företag runt om i vårt land. Och som därtill för 8 år sedan var initiativtagare till det "kulturhus" i Gamla mejeriet och f.d. Teaterbio, där han nu tillsammans med åtskilligt yngre kollegor tillbringar mesta tiden av sin dag.

Adde

Sixten Engberg, konstnär i "Västmanlands Paris":

En konstnär kan inte skapa utan religion

Någon har någon gång sagt att Sala är Västmanlands Paris. Det är nog så! Konstnärer har ofta fötts i eller dragits till denna stad i skuggan av silverberget och på gränsen mellan upplandslätt och dalecarliska kullar. Konstnären Sixten Engberg, 71, är en av invandrarna. Född i Hudiksvall, tidigare boende i Avesta, Möklinta m.m. och sedan 1959 salabo.

Sixten Engberg har målat i snart ett halvsekel och har haft utställningar från Umeå i norr till Göteborg i söder. Han är

boksynt och musikalisk. Spelar cittera och gitarr och dessutom fiol. Det sistnämnda instrumentet är byggt av en rättvikskarl för cirka 80 år sedan.

Han är en blå- och djupögd filosof, med spelmansblod i ådrorna, och på fiolen leker han fram både mellaneuropeiska och nordsvenska låtar med samma mästarekap. I sina bästa stunder låter han som en restaurangmusiker på 40-talet, och det är inga dåliga grejer...

Som flertalet artister har han en livsfilosofi. När han arbetar i konstnärskollektivet i f.d. Sala mejeri, närmare bestämt i mejeriarbeterskornas tvagningsrum känner han att han finns till. Där har han sin ateljé. Bibeln sitter i högsätet, eller ligger rättare sagt på

högsta hyllan.

Så här kan en ton- och färgskapare säga:

— Någon finns som styr och ställer. Någon som håller i penseln. En konstnär, som inte tror på religion, kan inte åstadkomma något. Allt skapande ska bygga på religionens grund. I bibeln får jag svar på mina frågor i svåra stunder. Inför Vår herre är vi alla konstnärer. Var och en bör få vara "tokig" på sitt sätt. Så jag målar, ty så lyster mig att måla...

Han är en människa, som inte låter sig datoriseras. Han är bara Sixten Engberg, på gott och ont. Mest gott. Hans favoritavta är Tattar-Emma, en singoallatyp med outgrundliga ögon. Den säljer han aldrig.

— Det vore ungefär som att sälja sin fru eller dotter...

Sixten Engbergs senaste; En hälsingekarl framför ett jämtländskt motiv.

Diktverk:
En människa skall ålska ljud
från orglar och från stråkar.

En målare skall tro på Gud,
när alla andra bråkar.

FJODOR

Bredd och klass

Då konstföreningen begärde in verk av Salakonstnärerna för en utställning i Enköping och senare i hemstaden ställde man inte några som helst kvalitetskrav. Men in strömmade verk med en klass och bredd man inte ens vågat drömma om.

Utställningen som för ett par veckor sedan visades i Enköping öppnas i morgon på Aguéli-museet.

Se sidan 2

En utställning med både bredd och klass får vi från och med söndag och en vecka framåt se på Aguéli-museet. På bilden Kåge Bergmans akvarellandskap.

Utställning med bredd och klass

SA.20.282

Det mesta av vad Sala kan uppvisa i konstvåg trängs från och med i morgon om utrymmet på Aguéli-museet.

Då är det nämligen vernissage för den utställning som för ett par veckor sedan visades i Enköping, sam-

tidigt som enköpingskonstnärerna ställde ut sina verk här i Sala.

Det är en synnerligen representativ exposé med både bredd och kvalitet. Ett 100-tal verk i skiftande tekniker; olja, akvarell, grafik och textil för att nämna några, försvarar kreativiteten hos Salas konstnärer.

Att presentera hundra verk i några tidningsrader är en omöjlig uppgift, lika så att i en artikel ge en rättvis bild av 17 konstnärer.

Vi nöjer oss därför med att räkna upp utställarna, göra ett axplock ur den omfattande produktionen och överlåta åt konstpubliken i Sala att själva gå och bedöma utställningen.

De 17 konstnärerna är: Johan Tibbelin, Carl-Olov Pettersson, Anick Baroh, Gudrun Folker, Margaretha Björdin, Rolf Paulsson, Bo Svärd, Bertil Andersson, Olle Eriksson, Bo Åke Adamsson, Sixten Engberg, Gösta Södergren, Bengt Kullander, Inga-Lisa Stadling, Kåge Bergman, Lena Nessel samt Karl-Otto Modin.

Färgharmoni

Utställningen har kompletterats med fem konstnärer sedan den kom från Enköping. Som vi tidigare berättat fanns 12 bildskapare med från början.

Lena Nessel, exempelvis, deltog inte i grannstaden. I Sala får vi emellertid se en textiltvävnad, köksinteriör hållen i dova färger samt i

kontrast till denna ett par akvareller i livsbejakande kolorit.

Kåge Bergmans akvarellandskap med mjukt ljusskimmer och en färgharmonisk som intensifierar landskapets närvaro och förtrogenhet hör också till utställningens skönhetsupplevelser.

Ej till salu

Inga-Lisa Stadlings pastellporträtt förtjänar också ett omnämnande. Sorgsna ögon i transparenta ansikten blickar från de stora dukarna. Detta är konst som tyvärr inte är till salu. Porträtten är beställningsjobb och endast tillfälligt utlånade för att vi helt hastigt ska ha tillfälle att njuta av dem.

Sixten Engbergs kubistiska målning där verklighetsåtergivningen undertrycks till förmån för självständiga konstruktioner, brutna linjer och färgfält torde intressera många.

Detsamma gäller Anick Barons mångbottnade i symbolismen förankrade verk. Raffinerat gåtfulla skapelser med en psykologisk innebörd och där förmedlingen av sin-

nesintrycken sker via alkemiska symboler. Men också en vacker, skir konst att älska och ta till sitt hjärta.

Höjdpunkterna

Karl-Otto Modins lätt impressionistiska naturmotiv där de korta penseldragen bidrar till neoneffekten är liksom Bo Åke Adamssons och Bo Svärds teckningar välbekanta för salapubliken. Dessa hör till utställningens höjdpunkter och kräver ingen närmare presentation i hemstaden.

Rolf Paulssons etsningar "Fursten", I, II och III, förtjänar ett eget kapitel men får som i början nämnts bero av utrymmesskal.

Utän några som helst kvalitetskrav begärde konstföreningen in tavlor för denna utställning men fick in verk med en bredd och klass man inte ens vågat drömma om.

På söndag är det alltså vernissage och utställningen öppnas då av konstföreningens ordförande Bo Kallerman. Irene Malm och Kurt Sundström bidrar med musik.

Maire Nylund

Konst för sjutton!

Inte mindre än 17 salakonstnärer har nu konstverk hängda på Aguélímuseet i Sala. Utställningen öppnades på söndagen. Närmare 150 personer kom för att betrakta den lokala konsten.

Den utställning som nu sitter på museet kommer direkt från Enköping. Sala och Enköping har nämligen haft utbyte på konstfronten. En mängd salakonst ställdes ut i Enköping. Som utbyte kunde salabora studera hur konstnärerna i Enköping målar.

I Aguélímuseet var det trångt under söndagen. Så gott om besökare har man inte haft sedan museet öppnades.

Det var kulturnämndens ordförande Bo Kallerman som öppnade utställningen. Han håller ögonen noga på salakonstnärerna och försöker stötta dem allt som går.

— Det viktigaste arbetet för kulturnämnden är förstås biblioteksverksamheten, säger han. Men samtidigt säger han att just konst ligger långt upp på prioriteringslistan.

Bo Kallerman passade också på att göra ett inköp på vernissagen. Han köpte ett konstverk för kulturnämndens räkning.

— Vi försöker förstås köpa in så mycket salakonst som möjligt, menar Bo Kallerman. En stor del av vårt anslag för konstinköp går just till verk som har sitt ur-

Inga-Lisa Stadling är en av de 17 salakonstnärer som nu har konst uppsatt i Aguélímuseet. Hennes verk består av porträtt. De är pastellmålningar.

sprung i Sala.

En ny tanke som dök upp i huvudet hos Bo Kallerman under söndagen var att försöka få ett rum, eller kanske hörn som kunde vara till för just salas konstnärer. Att kunna boka rummet eller hörnet för en vecka.

— Kanske då också lite mindre kända salakonstnärer skulle få tillfälle att visa upp vad de håller på med.

Konstnärerna började också upptäcka nya sätt att visa upp sin verksamhet på än just vernissage.

— Fler och fler ställer ut i banker, glasmästerier och andra ställen dit det ofta kommer människor.

Utställningen med de 17 salakonstnärerna som nu finns i Agué-

limuseet kommer att finnas kvar där till den sjunde mars.

MÅNGA TEKNIKER

Många olika tekniker används också av salakonstnärerna. På vernissagen finns det konstverk i olja, blyerts, akvarell, pasteller och monotyp. Dessutom finns det några få skulpturer och gobelänger.

De 17 salaborna som ställer ut konsten är: Åke Adamsson, Bertil Andersson, Anick-Baron-Paulsson, Kåge Bergman, Margareta Björdin, Sixten Engberg, Gudrun Folker, Olle Eriksson, Bengt Kullander, Karl-Otto Motdin, Lena Nessel, Ralf Paulsson, Carl-Olof Pettersson, Inga-Lisa Stadling, Bo Svärd, Gösta Södergren och Johan Tibbelin.

LÖRDAGEN DEN 8 JULI 1989

Familjenytt

Dödsfall

Sixten Engberg, Sala.

Konstnären Sixten Engberg, Ringgatan 44 B, Sala, har avlidit i en ålder av nära 82 år.

Han var född i Hudiksvall och redan under barndomen visade sig hans konstnärliga ådra. Fadern ville att sonen skulle ha ett mer "hederligt" yrke, så Sixten Engberg började sitt yrkesliv som stabbläggare vid ett sågverk. Han var under många år verksam som frisör, bland annat i Ave-

sta, där han hade egen salong. Men det brinnande intresset för konsten följde honom och i mitten av 1940-talet sålde han salongen och flyttade med fru Nanna och de tre barnen till en liten stuga i Valsätra i Möklinta. Därefter var han konstnär på heltid.

Främst förknippas nog Sixten Engberg med landskapsbilder i olja, men han målade även stilleben och några väggfriser. En av dem, Tobakens historia, finns att beskåda i en av Salas tobaksaffärer. En period under 1960-talet övergick han till en modern teknik och experimenterade med olika material.

I slutet av 60-talet var han initiativtagare till att gamla mejeriet blev ett konstnärscentrum i Sala. Lennart Lindberg, Bo-Åke Adamsson, Bertil Herlow-Svensson och Karl-Otto Modin var några av kollegorna.

Sixten Engberg var aktiv i sitt konstnärskap efter 70-årsåldern. Men efter hustruns bortgång 1979 målade han inte så mycket. Under sina konstnärssår hann han ha många utställningar runt om i landet.

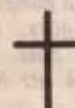
Sixten Engberg hade ytterligare ett brinnande intresse i livet, nämligen att läsa böcker. När synen försämrades för några år sedan fortsatte han med sitt läsintresse genom talböcker.

Närmast anhöriga är sonen

Sören med makan Gun, Stockholm, dottern Anita Gustavsson med maken Ingvar, Stockholm, sonen Kjell med makan Gun i Västerås, barnbarn samt barnbarnsbarn.

DÖD

sn 1989-07-08

Vår käre Far,
Morfar och Farfar
Konstnären

Sixten Engberg

f. 13/7 1907

har i dag stilla insomnat.

Sala den 1 juli 1989

SÖREN och GUN
ANITA och INGVAR
KJELL och GUN
Barnbarn
Barnbarnsbarn

Säg mig du fågel som sjunger
Säg mig vad ensamhet är.
Känner du hjärtats hunger
efter en vän så kär.
Nej, då fallde du säkert din vinge
Då tystnade sången nog.
Ack, om jag byta finge
med dig du fågel i skog.

Begravningen äger rum i stillhet.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 1945, 37 x 29 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 1945, 44 x 39 cm.
Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 54 x 39 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 45 x 60 cm. Inger Sköllermarks mors, Karin Vik, f. Olsson, barndomshem, Mormors i Visbäck, Möklinta. Målningen troligtvis från 1940-talet.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 59 x 50 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 1949, 40 x 60 cm.

Sixten Engberg, opp 94x24, Ewa Blidmo

Ewa Blidmo, 19 januari 2016: Den här tavlan köpte min mor, Signe Östlund, av Sixten Engberg. Hon jobbade på Systembolaget.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 35 x 42 cm.

Sixten Engberg, pastell 30 x 43 cm.

Sixten Engberg, oljemålning 65 x 125 cm.

Sixten Engberg, oljemålning 65 x 125 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 60 x 120 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 60 x 120 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 60 x 72 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 39 x 120 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 60 x 122 cm.

Sixten Engberg, oljemålning 33 x 26 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 58 x 121 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på duk, 54 x 32 cm.

Sixten Engberg, oljemålning/pastell, 34 x 27 cm, Anita Gustavsson

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 70 x 132 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 83 x 73 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på duk, 48 x 76 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 70 x 102 cm.

Sixten Engberg, oljemålning/pastell, 34 x 27x cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 70 x 37 cm.

Sixten Engberg, oljemålning/pastell 24 x 32 cm.

Sixten Engberg, pastell 29 x 26 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 60 x 111 cm.

Sixten Engberg, akvarell 23 x 33 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 60 x 84 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 1945, 35 x 44 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 1949, 41 x 46 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 1970, 45 x 90 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 1970, 48 x 38 cm.

Sixten Engberg, pastell 1965.

Sixten Engberg, pastel.

Sixten Engberg, pastel.

Sixten Engberg, *Kvinnohuvud*, pastell 45 x 37 cm. Sala konstförening.

Sixten Engberg, *Blomsterstilleben*, oljemålning på pannå, 90 x 40 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 31 x 48 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 1944, 61 x 68 cm.

Sixten Engberg, lasyr-akvarell 45 x 39 cm.

Sixten Engberg, oljemålning.

Sixten Engberg, oljemålning på duk 44 x 94 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 30 x 40cm. Engbergrummet i Möklintagården.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 35 x 27 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 39 x 57 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 44 x 53 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 49 x 49 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 42 x 29 cm, Engbergrummet i Möklintagården.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 49 x 39 cm. Engbergrummet i Möklintagården

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 53 x 63 cm. Engbergrummet i Möklintagården.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 56 x 47 cm. Engbergrummet i Möklintagården.
Gåva till Möklintagården 1956 från Möklinta Arbetarkommun.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 56 x 66 cm. Engbergrummet i Möklintagården.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 59 x 52 cm. Engbergrummet i Möklintagården.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 62 x 76 cm. Engbergrummet i Möklintagården.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 75 x 59 cm. Engbergrummet i Möklintagården.
Gåva till Möklintagården 1956 från "Möklinta B F avd." (Bondeförbundet?)

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 57 x 60 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 58 x 44 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 60 x 76 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 65 x 41 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 1971, 60 x 70 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå ca 60 x 35 cm. Jakobsbergsgården, Sala kommun.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 40 x 60 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 30 x 40 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 39 x 50 cm. Ekebygården, Sala kommun.

Sixten Engberg, pastell 46 x 38 cm.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå, 46 x 40 cm.

Sixten Engberg, pastell ca 60 x 40 cm.

Sixten Engberg, Västkostklippor, oljemålning på pannå 40 X 80 cm. Tillhör Västmanlands tingsrätt.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 67 x 84 cm.

Sixten Engberg, *Stadsbild*, oljemålning 45 x 99 cm. Tillhör Sala konstförening.

Sixten Engberg, oljemålning på pannå 1963, 30 x 48 cm.

Sixten Engberg, pastell 38 x 25 cm.

Sixten Engberg, pastel 30 x 17 cm.

Sixten Engberg, pastel 30 x 37 cm.

Sixten Engberg, pastel 32 x 48 cm.